

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Φεβρουαρίου 1994

σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ όσον αφορά συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που εφήρμοσαν ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα

(Τα κείμενα στην ισπανική, γερμανική, αγγλική, γαλλική και ιταλική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(94/215/ΕΚΑΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, και ιδίως το άρθρο 65,

τις πληροφορίες που συνέλεξε η Επιτροπή και τους ελέγχους που διεξήχθησαν βάσει του άρθρου 47 της συνθήκης ΕΚΑΧ,

τις γραπτές και προφορικές παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν βάσει του άρθρου 36 της συνθήκης ΕΚΑΧ εξ ονόματος και για λογαριασμό των συμβαλλόμενων μερών,

Εκτιμώντας:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Α. ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

- (1) Οι καταγγελλόμενοι από την Επιτροπή περιορισμοί του ανταγωνισμού προέρχονται από σειρά συμφωνιών, αποφάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών με αντικείμενο ή αποτέλεσμα τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των ποσοστώσεων και την ευρεία ανταλλαγή πληροφοριών για την αγορά δοκών χάλυβα στην Κοινότητα. Ορισμένες από τις εν λόγω συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές ανάγονται τουλάχιστον στο 1984.

- (2) Η συνεργασία αυτή μεταξύ των ευρωπαίων παραγωγών και διανομέων δοκών χάλυβα και ορισμένων ενώσεών τους έγινε σε διαφορετικά επίπεδα που μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

α) ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ:

Σε κοινοτικό επίπεδο, το πιο σημαντικό φόρουμ της συνεργασίας αυτής ήταν οι συναντήσεις ενός ομίλου γνωστού ως «Routrellés Committee», μιας των επιτροπών της Eurofer. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει επίσης να αναφερθεί η ανταλλαγή πληροφοριών μέσω της Eurofer.

β) ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΑΓΟΡΕΣ

Εκτός από τις συνεδριάσεις της «Routrelles Committee», οι επιχειρήσεις και οι ενώσεις επιχειρήσεων πραγματοποιούσαν επίσης συναντήσεις, σε άτακτα μάλλον χρονικά διαστήματα, για να συζητήσουν θέματα σχετικά με τις αγορές των μεμονωμένων κρατών μελών — κυρίως της Ιταλίας, της Γαλλίας και της Γερμανίας — και να συντονίσουν τη συμπεριφορά τους στις αγορές αυτές.

γ) ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ:

Εκτός από την προαναφερόμενη συνεργασία, ορισμένες επιχειρήσεις συμμετείχαν σε μεμονωμένες ρυθμίσεις κατανομής των μεριδίων της αγοράς ή/και καθορισμού των τιμών.

δ) EUROFER/SKANDINAVIA:

Εκπρόσωποι επιχειρήσεων και ενώσεων επιχειρήσεων από την Κοινότητα συναντούσαν τακτι-

κά συναδέλφους τους από τη Νορβηγία, τη Σουηδία και τη Φινλανδία σε συνεδριάσεις γνωστές ως «Eurofer/Skandinavia» στις οποίες ε συζητούντο θέματα σχετικά με τις αγορές της Σκανδιναβίας (συμπεριλαμβανόμενης και της αγοράς της Δανίας).

B. ΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

- (3) Τα προϊόντα που αφορά η παρούσα διαδικασία είναι οι δοκοί διατομής διπλού ταφ και άλλοι μορφοσίδηροι σχήματος I, H και U διαμέτρου 80 mm και άνω [με εξαίρεση τις zores (μορφοχάλυβες για υποστηρίγματα ορυχείων)]. Όλα τα προϊόντα αυτά αναφέρονται στην παρούσα απόφαση ως «δοκοί». Είναι τελικά επιμήκη προϊόντα θερμής έλασης που χρησιμοποιούνται κυρίως στη βιομηχανία κατασκευών. Οι δοκοί είναι προϊόντα της ΕΚΑΧ κατά την έννοια του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

Οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις και ενώσεις υποδιαιρούν τις δοκούς σε διάφορες κατηγορίες. Ακολουθεί η ταξινόμηση που καθιερώθηκε στη Γερμανία του Ιούλιο του 1987:

Κατηγορία	Διαστάσεις σε mm
1	IPN 80 — 220 UPN 80 — 220
2a	IPE 80 — 220
2b1	HE 100 — 180
2b2	UPN 240 — 300 IPE 240 — 330 HE 200 — 220
2b3	IPN 240 — 300 IPE 360 — 400 HE 240 — 300
2c	IPN 320 — 500 UPN 320 — 400 IPE 450 — 600 HE 320 — 600
3	IPN 550 — 600 IPE 750 HE 650 — 1 000

Από την 1η Ιουλίου 1990 χρησιμοποιείται στη Γερμανία μια νέα κατηγορία, η 2d (UPN 320-400).

Οι ίδιες κατηγορίες (με ήσσονος σημασίας τροποποιήσεις) χρησιμοποιούνται από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη στις αγορές προϊόντων ΕΚΑΧ της ηπειρωτικής Ευρώπης.

Εξαιτίας του ότι στο Ηνωμένο Βασίλειο εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται διαφορετικά μέτρα και σταθμά («imperial sizes»), οι χρησιμοποιούμενες κατηγορίες είναι επίσης διαφορετικές. Τα σχετικά προϊόντα κατατάσσονται σε δοκίδια, δοκούς/στύλους και ράβδους. Για παράδειγμα, κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1990 ίσχυαν οι ακόλουθες κατηγορίες:

Κατηγορία	Διαστάσεις σε mm
A 1	203 × 133 όλα σε χιλιόγραμμα 152 × 152 όλα σε χιλιόγραμμα
A 2	203 × 102 254 × 102 × 22 μόνο 254 × 146 όλα σε χιλιόγραμμα 305 × 165 όλα σε χιλιόγραμμα 356 × 171 όλα σε χιλιόγραμμα 406 × 178 × 54 } μόνον 406 × 178 × 60 } 457 × 191 × 67 } μόνον 457 × 191 × 74 } 533 × 210 × 82 } μόνον 533 × 210 × 92 } 203 × 203 × 46 } μόνον 203 × 203 × 52 } 203 × 203 × 60 } 254 × 254 × 73 } μόνον 254 × 254 × 89 }
A 3	Σύνολο λοιπών δοκών και στύλων

- (4) Στα διάφορα μέτρα που υιοθέτησε η Επιτροπή από το 1980 και μετά για την αντιμετώπιση της κρίσης στον τομέα της βιομηχανίας χάλυβα (βλέπε κεφάλαιο ΣΤ παρακάτω), οι δοκοί — καθώς και οι μορφοχάλυβες για υποστηρίγματα ορυχείων — αναφέρονταν ως «κατηγορία III». Παρά το γεγονός ότι τα μέτρα αυτά έπαυσαν να ισχύουν, ο εν λόγω όρος εξακολουθεί να χρησιμοποιείται στον τομέα.

Γ. Η ΑΓΟΡΑ

- (5) Όπως δείχνει ο πίνακας 1, η παραγωγή δοκών στην ΕΚΑΧ αυξήθηκε σημαντικά κατά την περίοδο μέχρι το έτος 1990 (1):

Πίνακας 1
Παραγωγή στην ΕΚΑΧ

(σε 1 000 τόνους)

1984	4 769
1985	5 218
1986	6 508
1987	6 618
1988	7 580
1989	7 944
1990	8 003

(Πηγή: Eurostat)

- (1) Οι πίνακες 1 έως 9 περιλαμβάνουν επίσης στοιχεία για την παραγωγή zores (μορφοχάλυβων για υποστηρίγματα ορυχείων). Ωστόσο, το μερίδιο των προϊόντων αυτών είναι σχετικά μικρό. Μόνο στη Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο οι παραγόμενες ποσότητες των εν λόγω προϊόντων κυμαίνονται σε υψηλά επίπεδα, που παρατίθενται στον πίνακα 2 (περίπου 18 % και 10 % αντίστοιχα). Η παραγωγή στην Ισπανία, τη Γαλλία και το Λουξεμβούργο (τις μόνες άλλες χώρες ΕΚΑΧ που παράγουν τα προϊόντα αυτά) είναι αμελητέα.

- (6) Οι σημαντικότεροι παραγωγοί της ΕΚΑΧ εδρεύουν στο Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γερμανία, την Ισπανία και το Λουξεμβούργο αντίστοιχα. Ο πίνακας 2 δείχνει την παραγωγή δοκών ανά κράτος μέλος κατά την περίοδο 1986—1990:

Πίνακας 2
Παραγωγή

(σε 1 000 τόνους)

	1986	1987	1988	1989	1990
Γερμανία	1266587	1279870	1480212	1529624	1552923
Βέλγιο	320294	260964	309830	334362	357879
Γαλλία	560076	541985	619810	568153	571734
Ιταλία	573148	635723	733699	836150	926494
Λουξεμβούργο	1002647	928279	1096178	1195990	1189903
Ηνωμένο Βασίλειο	1321718	1528223	1721151	1787280	1770252
Ισπανία	1284330	1243093	1379117	1379805	1336744
Πορτογαλία	22703	20262	26172	28383	20810
Ιρλανδία	156626	179239	213505	283762	276636
Σύνολο	6508129	6617638	7579674	7943509	8003375

(Πηγή: Eurostat)

- (7) Το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών της ΕΚΑΧ είναι πολύ σημαντικό. Για παράδειγμα, το 1990 οι εισαγωγές από άλλα κράτη μέλη υπερέβησαν το 36 % της συνολικής παραγωγής. Μεγάλο μέρος της κοινοτικής παραγωγής (συνήθως 25 % περίπου) εξάγεται σε τρίτες χώρες. Οι εισαγωγές δοκών από τρίτες χώρες είναι λιγότερο σημαντικές.

Πίνακας 3

Εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών

(σε 1 000 τόνους)

	Εισαγωγές			Εξαγωγές		
	Από την ΕΚΑΧ	Από τρίτες χώρες	Σύνολο	Προς την ΕΚΑΧ	Προς τρίτες χώρες	Σύνολο
1988	2 349	640	2 989	2 302	1 853	4 155
1989	2 635	655	3 290	2 604	1 863	4 467
1990	2 895	619	3 514	2 877	1 939	4 816

(Πηγή: Eurostat)

- (8) Είναι δύσκολο να προσδιορισθεί με ακρίβεια η κατανάλωση δοκών στην ΕΚΑΧ, επειδή δεν υπάρχουν αρκετά ακριβή και λεπτομερή στατιστικά στοιχεία για τις μεταβολές των αποθεμάτων των σχετικών προϊόντων στα διάφορα επίπεδα της αλυσίδας διανομής (παραγωγή, αποθήκευση, κατανάλωση). Ωστόσο, είναι δυνατό να υπολογισθεί η φαινομενική κατανάλωση προσθέτοντας τις εισαγωγές από τρίτες χώρες στην παραγωγή και αφαιρώντας τις

εξαγωγές προς τρίτες χώρες. Τα εν λόγω κατά προσέγγιση στοιχεία δίδουν μια ιδέα της σημασίας των σχετικών προϊόντων:

Πίνακας 4

Φαινομενική κατανάλωση στην ΕΚΑΧ

(σε 1 000 τόνους)

	Παραγωγή (ΕΚΑΧ) (1)	Εισαγωγές από τρίτες χώρες (2)	Εξαγωγές σε τρίτες χώρες (3)	Φαινομενική κατανάλωση (1 + 2 + 3)
1988	7 580	640	1 853	6 367
1989	7 943	655	1 863	6 735
1990	8 003	619	1 939	6 683

(Πηγή: Eurostat)

- (9) Επειδή ορισμένες συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές αφορούν τις αγορές μεμονωμένων κρατών μελών, οι τελευταίες πρέπει υποχρεωτικά να θεωρηθούν ως επιμέρους αγορές:

Πίνακας 5

Γερμανική αγορά

(σε 1 000 τόνους)

	Παραγωγή (1)	Εισαγωγές			Εξαγωγές			Φαινομενική κατανάλωση (1 + 4 + 7)
		Προς άλλα κράτη μέλη (2)	Προς τρίτες χώρες (3)	Σύνολο (4)	Από άλλα κράτη μέλη (5)	Από τρίτες χώρες (6)	Σύνολο (7)	
1988	1 480	440	254	694	578	213	791	1 577
1989	1 530	490	378	868	633	218	851	1 513
1990	1 553	560	343	903	715	204	919	1 569

(Πηγή: Eurostat)

Πίνακας 6

Ιταλική αγορά

(σε 1 000 τόνους)

	Παραγωγή (1)	Εισαγωγές			Εξαγωγές			Φαινομενική κατανάλωση (1 + 4 + 7)
		Προς άλλα κράτη μέλη (2)	Προς τρίτες χώρες (3)	Σύνολο (4)	Από άλλα κράτη μέλη (5)	Από τρίτες χώρες (6)	Σύνολο (7)	
1988	734	212	64	276	181	142	323	781
1989	836	254	81	335	192	115	307	808
1990	926	276	60	336	206	104	310	900

(Πηγή: Eurostat)

Πίνακας 7
Γαλλική αγορά

(σε 1 000 τόνους)

	Παραγωγή (1)	Εισαγωγές			Εξαγωγές			Φαινομενική κατανάλωση (1 + 4 + 7)
		Προς άλλα κράτη μέλη (2)	Προς τρίτες χώρες (3)	Σύνολο (4)	Από άλλα κράτη μέλη (5)	Από τρίτες χώρες (6)	Σύνολο (7)	
1988	620	148	151	299	594	60	654	973
1989	568	165	144	309	645	54	699	958
1990	572	179	130	309	754	39	793	1 056

(Πηγή: Eurostat)

Πίνακας 8
Ισπανική αγορά

(σε 1 000 τόνους)

	Παραγωγή (1)	Εισαγωγές			Εξαγωγές			Φαινομενική κατανάλωση (1 + 4 + 7)
		Προς άλλα κράτη μέλη (2)	Προς τρίτες χώρες (3)	Σύνολο (4)	Από άλλα κράτη μέλη (5)	Από τρίτες χώρες (6)	Σύνολο (7)	
1988	1 379	348	324	672	46	9	55	762
1989	1 380	331	265	596	70	13	83	867
1990	1 337	341	258	599	152	34	186	924

(Πηγή: Eurostat)

Πίνακας 9
Δανική αγορά

(σε 1 000 τόνους)

	Παραγωγή (1)	Εισαγωγές			Εξαγωγές			Φαινομενική κατανάλωση (1 + 4 + 7)
		Προς άλλα κράτη μέλη (2)	Προς τρίτες χώρες (3)	Σύνολο (4)	Από άλλα κράτη μέλη (5)	Από τρίτες χώρες (6)	Σύνολο (7)	
1988	—	12	1	13	31	54	85	72
1989	—	2	1	3	40	41	81	78
1990	—	4	3	7	52	51	103	96

(Πηγή: Eurostat)

Πίνακας 10
Βρετανική αγορά

(σε 1 000 τόνους)

	Παραγωγή (1)	Εισαγωγές			Εξαγωγές			Φαινομενική κατανάλωση (1 + 4 + 7)
		Προς άλλα κράτη μέλη (2)	Προς τρίτες χώρες (3)	Σύνολο (4)	Από άλλα κράτη μέλη (5)	Από τρίτες χώρες (6)	Σύνολο (7)	
1988	1 721	148	472	620	234	53	287	1 388
1989	1 787	229	316	545	266	43	309	1 551
1990	1 770	313	490	803	217	29	246	1 213

(Πηγή: Eurostat)

Δ. ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΩΣΕΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

(10) Οι επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων που διέπραξαν τις παραβάσεις είναι οι ακόλουθες:

1. Peine-Salzgitter AG
2. Thyssen Stahl AG
3. Saarstahl AG
4. Walzstahl-Vereinigung
5. TradeARBED SA
6. Cockerill Sambre SA
7. Unimétal, Société Française des Aciers Longs SA
8. British Stell plc
9. Empresa Nacional Siderurgica SA
10. José María Aristrain, Madrid SA and José Maria Aristrain SA
11. Ferdofin SpA
12. Acciaierie e Ferriere Stefana F. Ili fu Girolamo SpA
13. Eurofer asbl
14. Hoesch Stahl AG
15. Klöckner Stahl GmbH
16. Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH
17. Norsk Jernverk AS
18. SSAB — Svenskt Stål AB
19. Onako Profiler AB
20. Smedjebacken Fundia Steel AB.

Ο κατάλογος αυτός δεν είναι ο ίδιος με τον κατάλογο των αποδεκτών της παρούσας απόφασης.

Ε. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΩΣΕΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

(11) ΓΕΡΜΑΝΙΑ

α) Η Stahlwerke Peine-Salzgitter AG (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Peine-Salzgitter») είναι ανώνυμος εταιρεία με μετοχικό κεφάλαιο 312 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Ολόκληρο σχεδόν το μετοχικό κεφάλαιο (99,48 %) ανήκει στη Salzgitter Hüttenwerk GmbH, μια απόλυτα ελεγχόμενη θυγατρική εταιρεία της Salzgitter GmbH, η οποία με τη σειρά της είναι απόλυτα ελεγχόμενη θυγατρική εταιρεία της Preussag AG. Πρόκειται για έναν από τους σημαντικότερους παραγωγούς χάλυβα στην Γερμανία που το 1989/90 είχε ενοποιημένο κύκλο εργασιών 3 225 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Το 1990, ο κύκλος εργασιών της από πωλήσεις δοκών ήταν [...] ⁽¹⁾. Το 1992 μετονομάστηκε σε Preussag Stahl AG.

β) Η Thyssen Stahl AG (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Thyssen») είναι μια ανώνυμος εταιρεία με μετοχικό κεφάλαιο 2 000 περίπου εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Είναι απόλυτα ελεγχόμενη

θυγατρική εταιρεία της Thyssen AG (πρώην August Thyssen-Hütte), και αποτελεί την κυριότερη θυγατρική εταιρεία παραγωγής χάλυβα του ομίλου Thyssen. Το 1989/90 είχε κύκλο εργασιών 8 241 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Το 1990 το προϊόν των πωλήσεων δοκών ανήλθε σε [...].

γ) Η Saarstahl AG (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Saarstahl») είναι διάδοχος της Saarstahl Völklingen GmbH. Στις 15 Ιουνίου 1989, η τελευταία μετατράπηκε σε ανώνυμο εταιρεία με την επωνυμία DHS-Dillinger Hütte Saarstahl AG (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «DHS»).

Στη συνέχεια, το κύριο μέρος των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της πρώην Saarstahl Völklingen GmbH μεταφέρθηκε σε μια νεοσυσταθείσα εταιρεία με την επωνυμία Saarstahl AG, μια πλήρως ελεγχόμενη θυγατρική εταιρεία της DHS. Συνεπώς, η Saarstahl, που παράγει επιμήκη προϊόντα, είναι από οικονομική άποψη ο διάδοχος της Saarstahl Völklingen GmbH, και συμφώνησε να αναλάβει όλες τις υποχρεώσεις που η Saarstahl Völklingen GmbH είχε συνάψει. Επομένως, η επωνυμία «Saarstahl» χρησιμοποιείται για την περίοδο πριν από τον Ιούνιο του 1989 και υποδηλώνει τη Saarstahl Völklingen GmbH.

Ο όμιλος Usinor Sacilor κατέχει το 70 % των μετοχών της DHS, ενώ η German land Saar κατέχει το 27,5 %. Το υπόλοιπο 2,5 % ανήκει στην Arbed SA.

Το 1989 η Saarstahl είχε κύκλο εργασιών 2 438 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, από τα οποία [...] προέρχονταν από την πώληση δοκών. Στις 18 Μαΐου 1993 κήρυξε πτώχευση και στις 31 Ιουλίου 1993 τέθηκε υπό δικαστική διαχείριση.

δ) Η Hoesch Stahl AG Dortmund (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Hoesch»), ήταν ανώνυμος εταιρεία με μετοχικό κεφάλαιο 210 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Το σύνολο του μετοχικού της κεφαλαίου ανήκε στην Hoesch AG, που το 1989 είχε ενοποιημένο κύκλο εργασιών 10 679 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Το 1992 συγχωνεύθηκε με την Krupp για να συγχροτήσει την Krupp-Hoesch AG.

ε) Η Klöckner Stahl GmbH (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Klöckner») είναι μια πλήρως ελεγχόμενη θυγατρική εταιρεία της Klöckner-Werke AG, εταιρίας χάλυβα, πλαστικών και μηχανολογικών κατασκευών. Το 1989/90 η Klöckner-Werke AG είχε ενοποιημένο κύκλο εργασιών 7 500 περίπου εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Κατά την ίδια περίοδο η παραγωγή χαλυβουργικών προϊόντων έλασης της εταιρείας αυτής υπερέβη τα 3,6 εκατομμύρια τόνους. Το Μάιο του 1993, η Klöckner Stahl GmbH κίνησε «παρόμοια» διαδικασία και στις 3 Ιουνίου 1993 συνήψε συμφωνία με τους πιστωτές της, πράγμα που ενέκρινε η Επιτροπή (βλέπε σημείο 29).

στ) Η Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Neue Maxhütte») ιδρύθηκε το 1988 από την German Land of Bavaria (η οποία κατά το σχετικό χρονικό διά-

⁽¹⁾ Στο κείμενο της απόφασης παρελείφθησαν ορισμένοι αριθμοί σύμφωνα με τις διατάξεις τον άρθρου 47 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

στημα κατείχε το 45 % των μετοχών), την Thyssen (5,5 %), την Thyssen Edelstahlwerke AG (5,5 %), την Lech-Stahlwerke GmbH (11 %), την Krupp Stahl AG (11 %), την Klöckner Stahl GmbH (11 %) και την Mannesmannröhren-Werke AG (11 %). Η εταιρία αυτή εξαγόρασε τα κυριότερα στοιχεία ενεργητικού της Maximilianshütte που είχε κηρύξει πτώση στις 16 Απριλίου 1987. Το 1991, ο κύκλος εργασιών της ήταν 226 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Η εταιρία αυτή είναι τώρα γνωστή ως NMH Stahlwerke GmbH.

ζ) Η Walzstahl-Vereinigung είναι ένωση παραγωγών χαλυβουργικών προϊόντων έλασης στη Γερμανία, αλλά έχει επίσης ορισμένα μέλη από το εξωτερικό. Ανήκει στη Wirtschaftsvereinigung Stahl, τη γερμανική ένωση παραγωγών χάλυβα.

(12) ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

α) Η SA TradeARBED (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «TradeARBED») είναι ανώνυμος εταιρεία της οποίας το σύνολο του μετοχικού κεφαλαίου ανήκει (άμεσα ή έμμεσα) στην Arbed SA (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Arbed»). Η TradeARBED ασχολείται με τη διανομή των προϊόντων χάλυβα της Arbed. Το 1990, η Arbed είχε ενοποιημένο κύκλο εργασιών 208,760 εκατομμύρια φράγκα λουξεμβούργου, από τα οποία [...] προέρχονταν από την πώληση δοκών.

Όσον αφορά τις δοκούς και τα άλλα επιμήκη προϊόντα, η Arbed είχε συνάψει συμφωνίες συνεργασίας και εμπορίας με δύο ανταγωνιστές της, την Cockerill Sambre και την Unimétal.

Στις 28 Μαΐου 1984 η Επιτροπή ενέκρινε μία δεκαετούς περίπου διάρκειας συμφωνία μεταξύ της Arbed και της Cockerill Sambre που προέβλεπε τον εξορθολογισμό και την εξειδίκευση των προϊόντων των συμβαλλόμενων μερών στον τομέα των πλατέων και των επιμήκων προϊόντων. Βάσει της συμφωνίας αυτής, η Arbed θα εξειδικευόταν στα επιμήκη προϊόντα, ενώ η Cockerill Sambre θα επικέντρωνε το ενδιαφέρον της στα πλατέα προϊόντα. Η εν λόγω συμφωνία τροποποιήθηκε το 1989/90, οπότε ορισμένες ποσότητες δοκών που εμπορεύεται η TradeARBED, ελασματοποιούνται τώρα από την Cockerill Sambre, η οποία αποσύρθηκε από την αγορά.

Στις 14 Ιουλίου 1988, η Επιτροπή ενέκρινε, μέχρι το τέλος του 1992, μια συμφωνία εξειδίκευσης μεταξύ της Arbed και της Unimétal στον τομέα των επιμήκων προϊόντων.

Στις 9 Σεπτεμβρίου 1991, η Επιτροπή ενέκρινε μια συμφωνία από κοινού πώλησης δοκών μεταξύ της Arbed και της Usinor Sacilor (απόφαση 91/515 ΕΚΑΧ) (1).

Στις 23 Ιουλίου 1993, η Επιτροπή ενέκρινε τη συγκέντρωση ορισμένων δραστηριοτήτων της Usinor Sacilor και της Arbed, συμπεριλαμβανό-

μενης και της παραγωγής και διανομής δοκών, στα πλαίσια της ProfilARBED SA, μιας θυγατρικής εταιρείας της Arbed.

β) Η Eurofer asbl, η Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Βιομηχανιών Σιδήρου και Χάλυβα, (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Eurofer»), είναι ένωση. Τα περισσότερα από τα μέλη της είναι ενώσεις επιχειρήσεων, ενώ ορισμένα είναι επιχειρήσεις (για παράδειγμα η Det Danske Stålvalseværk AS και η British Steel κατά την περίοδο που καλύπτει η παρούσα απόφαση), που είναι οι ίδιες μέλη της Eurofer.

(13) ΒΕΛΓΙΟ

Η SA Cockerill Sambre (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Cockerill Sambre»), είναι ο σημαντικότερος παραγωγός χάλυβα του Βελγίου. Η SA Steelinter (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Steelinter») είναι ο κυριότερος διανομέας της Cockerill Sambre που κατέχει — άμεσα ή έμμεσα — το σύνολο του μετοχικού της κεφαλαίου. Το 1990, ο όμιλος Cockerill Sambre είχε κύκλο εργασιών 203 δισεκατομμύρια βελγικά φράγκα. Το 1989, το τελευταίο έτος που η Cockerill Sambre παρήγε δοκούς, το προϊόν των πωλήσεων ανήλθε σε [...].

(14) ΓΑΛΛΙΑ

Η Unimétal Société Française des Aciers Longs SA (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Unimétal») είναι ο σημαντικότερος παραγωγός επιμήκων προϊόντων του ομίλου Usinor Sacilor, του οποίου αποτελεί πλήρως ελεγχόμενη θυγατρική εταιρεία. Το 1990, ο κύκλος εργασιών της ανήλθε σε 6 896 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα, από τα οποία [...] προέρχονταν από πωλήσεις δοκών.

Η Usinor Sacilor SA (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Usinor Sacilor») είναι μια κρατική εταιρεία holding, που περιλαμβάνει τις περισσότερες εταιρείες παραγωγής χάλυβα της Γαλλίας. Δημιουργήθηκε με τη συγχώνευση της Usinor SA και της Sacilor SA, που επισημοποιήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 1987. Στην πράξη, οι δύο εταιρείες αποτελούσαν ήδη ένωση από το 1982. Η ένωση αυτή εγκρίθηκε από την Επιτροπή στις 2 Απριλίου 1982.

Η Usinor Sacilor είναι ο δεύτερος παραγωγός χάλυβα στον κόσμο. Το 1990, είχε ενοποιημένο κύκλο εργασιών 96 053 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

(15) ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Η British Steel plc (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «British Steel») είναι ο σημαντικότερος παραγωγός χάλυβα στο Ηνωμένο Βασίλειο. Είναι ο διάδοχος της British Steel Corporation που ιδιωτικοποιήθηκε το 1988. Το οικονομικό έτος που έληξε στις 31 Μαρτίου 1990, η British Steel είχε ενοποιημένο κύκλο εργασιών 5,113 εκατομμύρια λίρες στερλίνες. Το 1990, το σύνολο των πωλήσεων δοκών ανήλθε σε [...].

(16) ΙΣΠΑΝΙΑ

α) Η Empresa Nacional Siderúrgica SA (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Ensidesa») (είναι ο

(1) ΕΕ αριθ. L 281 της 9. 10. 1991, σ. 17.

κυριότερος παραγωγός χάλυβα στην Ισπανία. Το Instituto Nacional de Industria (κρατικός οργανισμός) κατέχει το 99,9997 % του μετοχικού της κεφαλαίου. Το 1990 ο ενοποιημένο κύκλος εργασιών της Ensidesa ανήλθε σε 1 437 εκατομμύρια Ecu, από τα οποία οι δοκοί αντιπροσώπευαν [...].

β) Η José María Aristrain Madrid SA και η José María Aristrain SA (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Aristrain») είναι εταιρείες παραγωγής χάλυβα που ανήκουν στον όμιλο Aristrain, του οποίου οι μετοχές ανήκουν στα μέλη της οικογένειας Aristrain. Το 1990, ο κύκλος εργασιών του ομίλου ήταν 73 216 εκατομμύρια ισπανικές πεσέτες, από τις οποίες [...] προέρχονταν από την πώληση δοκών. Η José María Aristrain Madrid, SA και η José María Aristrain, SA είναι γνωστές ως Siderurgica Aristrain Madrid, SL και Siderurgica Aristrain Olaberria, SL, αντίστοιχα.

γ) Στις 6 Ιανουαρίου 1993, η Επιτροπή ενέκρινε μια συμφωνία εξειδίκευσης και από κοινού πώλησης δοκών μεταξύ της Aristrain και της Ensidesa.

(17) *ΙΤΑΛΙΑ*

α) Η Ferdofin SpA (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Ferdofin»), είναι μια εταιρεία holding εξειδικευμένη — μέσω των θυγατρικών της εταιρειών — στα επιμήκη προϊόντα. Μία από τις θυγατρικές της εταιρείες είναι η Eurocolfer Acciai SpA, της οποίας η Ferdofin κατέχει το 99,99 % του μετοχικού κεφαλαίου. Η ILVA κατέχει το 20 % του μετοχικού κεφαλαίου της Ferdofin. Το 1990 η Ferdofin είχε ενοποιημένο κύκλο εργασιών 773 000 εκατομμύρια ιταλικές λίρες, από τις οποίες [...] προέρχονταν από την πώληση δοκών.

β) Η Acciaeria e Ferriere Stefana F.lli fu Girolamo SpA (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Stefana») είναι παραγωγός επιμήκων προϊόντων. Το 1990 ο κύκλος εργασιών της ανήλθε σε 215 194 εκατομμύρια ιταλικές λίρες.

(18) *ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΑ*

α) Η Fundia Norsk Jernverk AS (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Norsk Jernverk») δημιουργήθηκε το 1989 όταν η Norsk Jernverk AS διασπάσθηκε στη Fundia Norsk Jernverk AS και στην Norsk Jern Eiendom AS. Η Norsk Jernverk AS ήταν μια νορβηγική ανώνυμη εταιρεία με μετοχικό κεφάλαιο 300 εκατομμύρια νορβηγικές κορόνες. Το σύνολο των πωλήσεων της το 1990 ανερχόταν σε 1 450 εκατομμύρια νορβηγικές κορόνες (180 εκατομμύρια Ecu). Η Norsk Jernverk ασκεί δραστηριότητες στην αγορά της EKAX, μεταξύ άλλων μέσω των θυγατρικών της εταιρειών στη Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Για την περίοδο πριν από το 1989, η επωνυμία «Norsk Jernverk» πρέπει να θεωρείται ότι υπονοεί τη Norsk Jernverk AS.

β) Η SSAB Svenskt Stål AB (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «SSAB») ιδρύθηκε το 1978. Είναι μια σουηδική ανώνυμη εταιρεία με μετοχικό κεφάλαιο 2 650 εκατομμύρια σουηδικές κορόνες. Το 1990 είχε ενοποιημένο κύκλο εργασιών στον τομέα του χάλυβα 15 619 εκατομμύρια σουηδικές

κορόνες (2 094 εκατομμύρια Ecu). το 1990, το 53 % περίπου της παραγωγής χάλυβα της επιχείρησης αυτής εξαγόταν σε χώρες εκτός της Σκανδιναβίας. Έχει εταιρείες πωλήσεων σε διάφορες χώρες της Κοινότητας.

Την 1η Σεπτεμβρίου 1988, η SSAB επώλησε το τμήμα χάλυβα δομικών κατασκευών (συμπεριλαμβανόμενης και της παραγωγής δοκών) στην Ονακο. Συνεπώς, η SSAB αποσύρθηκε από την αγορά παραγωγής δοκών.

γ) Η Ονακο AB δημιουργήθηκε το 1986 μετά από συγχώνευση των δύο κορυφαίων σκανδιναβικών εταιρειών χάλυβα μηχανολογικών κατασκευών, της σουηδικής SKF Steel και της φινλανδικής Ονακο. Η Ονακο AB εξάγει τα προϊόντα της στην EKAX μέσω πλήρως ελεγχόμενων θυγατρικών εταιρειών που βρίσκονται σε διάφορες χώρες της EKAX.

Η Ονακο Profiler AB (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Ονακο») ήταν πλήρως ελεγχόμενη θυγατρική εταιρεία της Ονακο AB και περιλάμβανε το εργοστάσιο παραγωγής δοκών που είχε εξαγοράσει από την SSAB. Αποτελούσε μέρος του τμήματος χάλυβα του ομίλου Ονακο. Το 1990 ο κύκλος εργασιών του ομίλου Ονακο ανερχόταν σε 6006 εκατομμύρια σουηδικές κορόνες (805 εκατομμύρια Ecu). Οι πωλήσεις του τμήματος χάλυβα μόνο ανερχόταν σε 3 355 εκατομμύρια σουηδικές κορόνες (450 εκατομμύρια Ecu), δηλαδή αντιπροσώπευαν το 56 % του συνολικού κύκλου εργασιών.

Στις 14 Μαΐου 1992, η Inexa AB, μια νεοσυσταθείσα εταιρεία, εξαγόρασε όλο το μετοχικό κεφάλαιο της Ονακο. Στη συνέχεια, η Inexa AB φρόντισε, για λογαριασμό της Ονακο, να μεταβιβάσει τις επιχειρηματικές της δραστηριότητες και όλα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού στη θυγατρική της εταιρεία Ονακο Prettech AB· αργότερα, η Inexa AB εξαγόρασε από την Ονακο όλο το διαθέσιμο μετοχικό κεφάλαιο της Ονακο Prettech AB, με αποτέλεσμα τόσο η Ονακο όσο και η Ονακο Prettech AB να καταστούν άμεσες θυγατρικές εταιρείες της Inexa AB. Στη συνέχεια, η Inexa AB επώλησε όλες τις μετοχές της στην Ονακο στην κοινότητα του Luleå, που μετονόμασε την Ονακο Profiler AB σε Svartön Förvalnings AB. Μετά τις συναλλαγές αυτές, η Inexa AB φρόντισε, για λογαριασμό της Ονακο Prettech AB, να μετονομαστεί σε Inexa Profil AB.

δ) Η Fundia Steel AB, θυγατρική εταιρεία της Fundia AB στην οποία ανήκει το 100 % του μετοχικού της κεφαλαίου, δημιουργήθηκε το 1988 μετά από συγχώνευση της Smedjebacken-Boxholm Stål AB (που στη συνέχεια αναφέρεται ως «Smedjebacken») και των σουηδικών εταιρειών Halmstad Järnverk και Forsbacka, το 1988. Το σύνολο των πωλήσεων της Fundia AB το 1990 ανήλθε σε 2 607 εκατομμύρια σουηδικές κορόνες (349 εκατομμύρια Ecu), από τα οποία 1 360 εκατομμύρια σουηδικές κορόνες (182 εκατομμύρια Ecu) προέρχονταν από την Fundia Steel AB. Η Fundia AB έχει γραφεία πωλήσεων σε ορισμένες χώρες της Κοινότητας που εμπορεύονται τα προϊόντα της στις αγορές των χωρών αυτών.

ΣΤ. ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΝΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΔΟΚΩΝ

- (19) Ο ακόλουθος πίνακας δείχνει τις προμήθειες στην ΕΚΑΧ από το 1986 έως το 1989 των δέκα σημαντικότερων ενεχόμενων εταιρειών — της British Steel, της Aristrain (για την οποία υπάρχουν στοιχεία μόνο για το 1989), της TradeARBED, της Peine-Salzgitter, της Unimétal, της Cockerill Sambre, της Ferdofin, της Ensidesa, της Saarstahl και της Thyssen. Το 1989, για παράδειγμα, οι προμήθειες των εταιρειών αυτών ανέρχονταν στα 2/3 της φαινομενικής κατανάλωσης δοκών στην ΕΚΑΧ.

Πίνακας 11
Προμήθειες στην ΕΚΑΧ

(σε τόνους)

	1986	1987	1988	1989
Peine-Salzgitter	262664	301288	380082	440455
Thyssen	174756	150940	185932	192430
Saarstahl	123792	159100	225140	229602
Unimétal	387628	392756	460068	418887
Ferdofin	234540	291104	307680	350420
Cockerill Sambre	309368	296092	326172	353830
Arbed	408248	367220	464576	506463
British Steel	578092	730284	1008622	1189287
Ensidesa	209744	217556	233204	283226
Aristrain	(*)	(*)	(*)	512123
Σύνολο (χωρίς την Aristrain)	2688832	2906340	3591476	3964600
Σύνολο	(*)	(*)	(*)	4476723

(*) Χωρίς τα στοιχεία της Aristrain.
(Πηγή: Eurofer/Monitoring Poutrelles (Aristrain))

Ζ. Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑΣ

- (20) Η ευρωπαϊκή βιομηχανία χάλυβα επλήγη από μείωση της ζήτησης που δημιούργησε προβλήματα πλεονάζουσας προσφοράς και παραγωγικής ικανότητας, με συνέπεια την πτώση των τιμών από τα μέσα της δεκαετίας του 1970 έως το 1988 η οποία δεν ήταν ίδια για τα διάφορα προϊόντα χάλυβα.
- (21) Την 1η Ιανουαρίου 1977 και βάσει τη άρθρου 46 της συνθήκης ΕΚΑΧ, η Επιτροπή ενέκρινε το γνωστό ως «σχέδιο Simonet» σύμφωνα με το οποίο κάθε εταιρεία ανελάμβανε τη μονομερή εθελοντική δεσμευση έναντι της Επιτροπής να προσαρμόζει τις προμήθειές της στα επίπεδα του θα υπεδείκνυε κάθε τρίμηνο η Επιτροπή στο πρόγραμμα προβλέψεων της. Το σύστημα αυτό αποδείχθηκε ανεπαρκές για να σταθεροποιήσει την αγορά και για το λόγο αυτό καταρτίστηκε το 1978 το «πρώτο σχέδιο Davignon». Το νέο αυτό καθεστώς συνεπλήρωνε τις μονομερείς εθελοντικές δεσμεύσεις με ενδεικτικές και ελάχιστες τιμές.
- (22) Παρόλα τα μέτρα αυτά, η κατάσταση στην αγορά χάλυβα συνέχισε να επιδεινώνεται και στις 31 Οκτωβρίου 1980 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση αριθ. 2794/80/ΕΚΑΧ (1), με την οποία κηρύχθηκε

κατάσταση «έκδηλης κρίσεως» σύμφωνα με το άρθρο 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή επέβαλε αναγκαστικές ποσοτώσεις παραγωγής για τα περισσότερα προϊόντα χάλυβα, συμπεριλαμβανόμενων και των δοκών. Τα μέτρα αυτά επεκτάθηκαν με τις αποφάσεις αριθ. 1831/81 ΕΚΑΧ (2), αριθ. 1696/82/ΕΚΑΧ (3), αριθ. 2177/83/ΕΚΑΧ (4), αριθ. 234/84/ΕΚΑΧ (5), αριθ. 3485/85 ΕΚΑΧ (6) και αριθ. 194/88/ΕΚΑΧ (7).

- (23) Το εν λόγω καθεστώς καταπολέμησης της κρίσης μπορεί να συνοψισθεί ως εξής: η Επιτροπή όριζε κάθε τρίμηνο ένα γενικό στόχο κοινοτικής παραγωγής για τις διάφορες κατηγορίες προϊόντων και όριζε για κάθε επιχείρηση μια αναγκαστική ποσότωση παραγωγής και μια ποσότωση προμηθειών στην αγορά της Κοινότητας, γνωστές ως μερίδιο «Big I», (κοινοτική αγορά). Κατά την περίοδο 1984-1986, οι ποσοτώσεις υλοποιούνταν με ένα σύστημα ελάχιστων τιμών για τις δοκούς και τα λοιπά προϊό-

(2) ΕΕ αριθ. L 180 της 1. 7. 1981, σ. 1.

(3) ΕΕ αριθ. L 191 της 1. 7. 1982, σ. 17.

(4) ΕΕ αριθ. L 208 της 31. 7. 1983, σ. 17.

(5) ΕΕ αριθ. L 29 της 1. 2. 1984, σ. 1.

(6) ΕΕ αριθ. L 340 της 18. 12. 1985, σ. 5.

(7) ΕΕ αριθ. L 25 της 29. 1. 1988, σ. 1.

(1) ΕΕ αριθ. L 291 της 31. 10. 1980, σ. 1.

να (1). Η Επιτροπή εξέδωσε επίσης την απόφαση αριθ. 3483/82/ΕΚΑΧ (2), που καθιερώνει το γνωστό ως «σύστημα επιτήρησης» με το οποίο κάθε επιχείρηση ήταν υποχρεωμένη να δηλώνει τις παραδόσεις της ανά χώρα στην Επιτροπή.

- (24) Αρχικά, η Επιτροπή έκρινε ότι η σταθερότητα των παραδοσιακών προτύπων προμηθειών προϊόντων χάλυβα αποτελούσαν σημαντικό παράγοντα που έχρηζε προστασίας για να καταστεί δυνατή η απαιτούμενη αναδιάρθρωση της χαλυβουργίας (βλέπε περίπτωση 5 της απόφασης 234/84/ΕΚΑΧ). Ωστόσο, η Επιτροπή, στην ανακοίνωση που εξέδωσε το 1987 (3) σχετικά με την πολιτική στον τομέα του χάλυβα, δήλωνε ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η διατήρηση των παραδοσιακών προτύπων προμηθειών δεν συμβιβαζόταν με τη δημιουργία της κοινής αγοράς χάλυβα.

- (25) Το καθεστώς καταπολέμησης της κρίσης περατώθηκε, όσον αφορά τις δοκούς, στις 30 Ιουνίου 1988. Ωστόσο, με την απόφαση αριθ. 2448/88/ΕΚΑΧ (4), η Επιτροπή καθιέρωσε ένα σύστημα επιτήρησης που κάλυπτε την παραγωγή και τις παραδόσεις από παραγωγούς στην Κοινότητα και σε τρίτες χώρες. Βάσει του συστήματος αυτού, κάθε εταιρία ήταν υποχρεωμένη να δηλώνει τις παραδόσεις της στην Επιτροπή. Το σύστημα έπαυσε να ισχύει το 1990.

- (26) Κατά την περίοδο που μεσολάβησε από τη λήξη του καθεστώτος καταπολέμησης της κρίσης μέχρι το τέλος του 1990, επικρατούσαν στην αγορά ιδιαίτερα ευνοϊκές συνθήκες για τους παραγωγούς δοκών στην ΕΚΑΧ. Η κατάσταση της αγοράς επιδεινώθηκε σημαντικά έκτοτε.

Η. ΕΛΕΓΧΟΙ

- (27) Στις 16, 17 και 18 Ιανουαρίου 1991, η Επιτροπή διενήργησε ελέγχους στα γραφεία επτά επιχειρήσεων και δύο ενώσεων επιχειρήσεων, και συγκεκριμένα των British Steel, Peine-Salzgitter, Thyssen, Usinor Sacilor, Unimetal, Valor, TradeARBED, Walzstahl-Vereinigung και Comptoir Professionnel des Statistiques de l'Acier (CPS) (5). Οι έλεγχοι αυτοί διε-

νεργήθηκαν βάσει συγκεκριμένων αποφάσεων που εξέδωσε η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 47 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Συμπληρωματικοί έλεγχοι διενεργήθηκαν στις 5 Μαρτίου (CPS), στις 7 Μαρτίου (Ferrodofin) και στις 25 Μαρτίου 1991 (Ferrosider SpA). Κατά τη διάρκεια των ελέγχων αυτών οι υπάλληλοι της Επιτροπής προμηθεύτηκαν αντίγραφα ορισμένων εγγράφων.

- (28) Ορισμένες από τις ενεχόμενες επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων έδωσαν περαιτέρω πληροφορίες με αιτήσεις που υποβλήθηκαν βάσει του άρθρου 47 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

Θ. ΑΚΡΟΑΣΗ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ

- (29) Τα μέρη είχαν τη δυνατότητα να παρουσιάσουν τις απόψεις τους σε ακρόαση που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες από τις 11 έως τις 14 Ιανουαρίου 1993. Τα πρακτικά των ακροάσεων αυτών κοινοποιήθηκαν στα μέρη και τους δικηγόρους τους στις 8 Σεπτεμβρίου 1993.

Αντίγραφο της ανακοίνωσης των αιτιάσεων απεστάλη και στις Irish Steel Ltd, Nuova Sidercamuna Spa, Boliden Intertrade Srl, Aciers d'Unisor et Sacilor (Valor), CPS, Usinor Sacilor, Federazione Imprese Siderurgiche Italiane (Federacciai), Unesid, Jernkontoret και ILVA Spa. Βάσει των παρατηρήσεων που διτύπωσαν τα μέρη αυτά, η Επιτροπή απεφάσισε να παύσει την εναντίον τους διαδικασία για τους ακόλουθους λόγους:

— η Irish Steel συμμετείχε ανεπίσημα σε μία μόνο συνεδρίαση της Eurofer/Skandinavia· δεν υπάρχουν περαιτέρω στοιχεία για ανάμειξη της εταιρείας αυτής,

— για τις Nuova Sidercamuna Spa και Boliden Intertrade Srl το μόνο ενοχοποιητικό στοιχείο είναι μια σύντομη έκθεση του ιταλού αντιπροσώπου της Peine-Salzgitter,

— η Valor δεν είχε άμεση ανάμιξη — βλέπε σημείο 38 ζ,

— οι CPS και Usinor Sacilor συμμετείχαν σε διοικητικά καθήκοντα, η δε συμπεριφορά της Usinor Sacilor λαμβάνεται υπόψη στα πρόστιμα που επιβάλλονται στη Unimetal,

— δεν υπάρχουν αποδείξεις για άμεση ανάμειξη των Federacciai, Unesid και Jernkontoret, παρά μόνο ορισμένων μελών τους,

— η Klöckner δεν παράγει δοκούς, όπως αυτοί ορίζονται στα σημεία 3 και 4,

— δεν υπάρχουν στοιχεία ότι ο κ. Traverso ενεργούσε για λογαριασμό της ILVA Spa.

(1) Απόφαση αριθ. 3715/83/ΕΚΑΧ (ΕΕ αριθ. L 373 της 31. 12. 1983, σ. 1).

(2) ΕΕ αριθ. L 370 της 29. 12. 1982, σ. 1.

(3) ΕΕ αριθ. L 272 της 10. 10. 1987, σ. 3.

(4) ΕΕ αριθ. L 212 της 5. 8. 1988, σ. 1.

(5) Το «Centre Professionnel des Statistiques de l'Acier» (που ήταν παλαιότερα γνωστό ως «Comptoir Français des Produits Sidérurgiques» και στη συνέχεια αναφέρεται ως «CPS») είναι οργάνωση επιχειρήσεων κυρίως του ομίλου Usinor Sacilor. Σήμερα έχει το καθήκον της συλλογής και προετοιμασίας στατιστικών στοιχείων για την «Fédération Française de l'Acier» (που ήταν παλαιότερα γνωστή ως «Chambre Syndicale de la Sidérurgie Française»), μια ένωση επιχειρήσεων της οποίας η CPS αποτελεί αναπόσπαστο μέρος.

I. ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

1. «ROUTRELLES COMMITTEE» ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1.1. Γενικά

- (30) Η «Routrelles Committee» (που είναι επίσης γνωστή με τη γαλλική επωνυμία «Commission Routrelles» και μερικές φορές στο παρελθόν αναφερόταν ως «Commission des Produits Longs» ή «Επιτροπή επιμήκων προϊόντων»), είναι μια από τις γνωστές ως «Επιτροπές προϊόντων» της Eurofer. Καθεμία από τις επιτροπές αυτές ασχολείται, όπως δείχνει η επωνυμία τους, με ένα συγκεκριμένο προϊόν ή ομάδα προϊόντων (π.χ. δοκούς, εμπορικούς χάλυβες ή χονδρόσυρμα). Οι συνεδριάσεις όλων των επιτροπών αυτών διοργανώνονται από την Eurofer του παρέχει επίσης διοικητικές υπηρεσίες (π.χ. διεργμηνεία).
- (31) Μια άλλη επιτροπή της Eurofer που πρέπει να αναφερθεί στο πλαίσιο αυτό είναι η γνωστή ως «CDE». Πρόκειται για φόρουμ στο οποίο οι εμπορικοί διευθυντές των εταιριών της Eurofer — δηλαδή των εταιρειών εκείνων που είναι μέλη της Eurofer ή ανήκουν σε ενώσεις που είναι μέλη της Eurofer — συναντώνται για να συζητήσουν θέματα της αγοράς. Διεξάγονται επίσης τακτικές συσκέψεις των προέδρων και των αντιπροέδρων, αντίστοιχα, των εταιρειών αυτών. Το πλαίσιο αυτό συμπληρώνεται σε ένα πιο τεχνικό επίπεδο με συσκέψεις εμπειρογνομών.
- (32) Όλες οι επιτροπές αυτές συστάθηκαν κατά την περίοδο κρίσης της βιομηχανίας χάλυβα (βλέπε κεφάλαιο Z). Η διάρθρωση που δημιουργήθηκε με τον τρόπο αυτό βοήθησε την Επιτροπή στις προσπάθειές της να εξεύρει λύση στα προβλήματα που προκάλεσε η κρίση. Χρησίμευσε επίσης φόρουμ για συζητήσεις μεταξύ των παραγωγών χάλυβα επί θεμάτων γενικής φύσης, όπως το επίπεδο και η επίδραση των εισαγωγών από τρίτες χώρες, οι πιθανές τάσεις της αγοράς και τα προγράμματα προώθησης των προϊόντων χάλυβα σε τρίτες χώρες. Καμία από τις δραστηριότητες αυτές δεν θα συζητηθούν εν προκειμένω. Η παρούσα απόφαση αφορά μόνον τις πτυχές εκείνες της συνεργασίας μεταξύ των ενεχόμενων μερών που υπερέβησαν τα επιτρεπόμενα από τους κανόνες ανταγωνισμού της συνθήκης ΕΚΑΧ όρια.
- (33) Η διάρθρωση και η συμμετοχή στις συνεδριάσεις της Routrelles Committee σκιαγραφούνται σε σύντομο σημείωμα που συνέταξε ο κ. Vygen της Walzstahl-Vereinigung για τον κ. Everard της TradeARBED, στις 4 Οκτωβρίου 1990, με την ευκαιρία της ανάληψης της προεδρίας της επιτροπής αυτής από τον τελευταίο. Σύμφωνα με το σημείωμα αυτό ο κ. J. Meyer της Peine-Salzgitter ήταν πρόεδρος της επιτροπής αυτής από τα μέσα του 1985. Υπεύθυνος για την παροχή υπηρεσιών γραμματείας στην εν λόγω

επιτροπή αναφέρεται ότι ήταν επί σειρά ετών ο όμιλος Usinor Sacilor. Την εποχή εκείνη, ένας υπάλληλος της Usinor Sacilor (η κ. S εκτελούσε χρέη γραμματέως. Η γραμματεία συνέτασσε τις προσκλήσεις για τις συνεδριάσεις, καθήρτιζε τα πρακτικά που αποστέλλονταν στα μέλη της Routrelles Committee και προμήθευε στους ενδιαφερόμενους ορισμένα έγγραφα (επί συνεχούς βάσεως ή κατόπιν αιτήματος). Στα έγγραφα που αποστέλλονταν τακτικά συγκαταλέγονταν και τα σχετικά με την «Monitoring Routrelles» (βλέπε παρακάτω).

Προκύπτει περαιτέρω ότι η Walzstahl-Vereinigung διεβίβαζε τακτικά στα μέλη της έγγραφα (πρακτικά συνεδριάσεων, στατιστικές και πληροφορίες για τις τιμές) πριν από τις συναντήσεις της Routrelles Committee.

- (34) Στο σημείωμα αναφέρεται ότι οι μεμονωμένοι όμιλοι εκπροσωπούντο συνήθως στις συνεδριάσεις από τους ακόλουθους:

Λουξεμβούργο (Βέλγιο):	H. Becker (TradeARBED)
Γαλλία:	G. (Unimetal) κα S. (Γραμματεία)
Ηνωμένο Βασίλειο:	Cooper, Legge, κα Ross (British Steel)
Ιταλία:	Dr. Arnuzzo (Ferdofin) Dr. Masserdotti (Ferrosider)
Ισπανία:	Alvarez (Ensidesa) Nägele (Aristrain) Izquierdo (UNESID)
Γερμανία:	Enge. Knüfermann (Thyssen) Dr v. Engelhardt, Schuh (Saarstahl) Kröll, Mette (Peine-Salzgitter) Vygen (Walzstahl-Vereinigung)

Στο σημείωμα διευκρινίζεται ότι ο κ. Masserdotti αντιπροσωπεύει συνήθως τους μικρούς ιταλούς παραγωγούς.

- (35) Μολονότι η Routrelles Committee είναι επιτροπή της Eurofer, ορισμένες από τις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που συμμετέχουν στις συνεδριάσεις δεν είναι (ή δεν ήταν μέλη (άμεσα ή έμμεσα) της Eurofer.
- (36) Οι συνεδριάσεις της Routrelles Committee διεξάγονταν πολύ συχνά. Για παράδειγμα, το 1989 και το 1990 η επιτροπή αυτή συνεδρίασε 9 και 7 φορές αντίστοιχα. Σε επιστολή της 5ης Οκτωβρίου 1990, η Eurofer πληροφορούσε τα μέλη της και τα άλλα μέρη ότι για το 1991 προβλέπονταν συνεδριάσεις για τις δοκούς (επί «δημηνιαίας βάσης»).

Η Επιτροπή γνωρίζει ότι πραγματοποιήθηκαν οι ακόλουθες συνεδριάσεις της Routrelles Committee:

7 Απριλίου 1987	Ντύσελντορφ
19 Μαΐου 1987	Στρέσα
28 Οκτωβρίου 1987	Παρίσι
25 Νοεμβρίου 1987	Ντύσελντορφ
3 Μαΐου 1988	Μαδρίτη
19 Ιουλίου 1988	Παρίσι
18 Οκτωβρίου 1988	Ντύσελντορφ
15 Νοεμβρίου 1988	Βρυξέλλες
13 Δεκεμβρίου 1988	Παρίσι
10 Ιανουαρίου 1989	Ντύσελντορφ
7 Φεβρουαρίου 1989	Παρίσι
19 Απριλίου 1989	Παρίσι
6 Ιουνίου 1989	Παρίσι
11 Ιουλίου 1989	Παρίσι
3 Αυγούστου 1989	Ντύσελντορφ
21 Σεπτεμβρίου 1989	Ταορμίνα
7 Νοεμβρίου 1989	Τεσίτ
12 Δεκεμβρίου 1989	Ντύσελντορφ
14 Φεβρουαρίου 1990	Βερολίνο
21 Μαρτίου 1990	Ντύσελντορφ
16 Μαΐου 1990	Μιλάνο
10 Ιουλίου 1990	Ντύσελντορφ
11 Σεπτεμβρίου 1990	Λουξεμβούργο
9 Οκτωβρίου 1990	Μαδρίτη
4 Δεκεμβρίου 1990	Βρυξέλλες

- (37) Για ορισμένες συνεδριάσεις της Routrelles Committee, η Επιτροπή ενέτοπισε δύο σειρές πρακτικών, τα περιεχόμενα των οποίων διαφέρουν ελαφρώς. Αυτό φαίνεται να οφείλεται στο γεγονός ότι η γαλλική γραμματεία που συνέταξε τα πρακτικά αυτά, υπέβαλε το σχέδιο πρακτικών για έγκριση στον πρόεδρο της Routrelles Committee (και στην Eurofer για παρατηρήσεις), ενώ ταυτόχρονα διεβίβαζε αντίγραφο στην Walzstahl-Vereinigung για μετάφραση προς τα γερμανικά. Βάσει των στοιχείων, η Walzstahl-Vereinigung κοινοποίησε τη μετάφραση των εν λόγω σχεδίων πρακτικών πριν να εγκριθούν από το Πρόεδρο της Routrelles Committee.

Το τελικό κείμενο των πρακτικών έχει συνήθως πιο συγκερατημένο ύφος. Αυτό μπορεί να έχει σχέση με συνεδρίαση των γραμματειών των επιτροπών προϊόντων της Eurofer που πραγματοποιήθηκε στις 23 Νοεμβρίου 1988. Ένα από τα δύο θέματα της ημερησίας διατάξης της συνεδρίασης αυτής ήταν:

«Η εξέταση του τρόπου σύνταξης των πρακτικών».

1.2. Συμμετοχή των εταιρειών και ενώσεων επιχειρήσεων

- (38) Από το σημείωμα του κ. Vygen, που αναφέρεται στο σημείο 33, προκύπτει ότι οι εταιρίες ή τα άτομα που

κατονομάζονται σε αυτό, συμμετείχαν τακτικά στις συνεδριάσεις της Routrelles Committee. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, οι ενεχόμενες επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων έδωσαν τις ακόλουθες λεπτομερέστερες πληροφορίες:

- α) η Peine-Salzgitter επιβεβαίωσε ότι συμμετείχε σε όλες τις προαναφερόμενες συνεδριάσεις·
- β) η Walzstahl-Vereinigung πληροφόρησε την Επιτροπή ότι συμμετείχε σε όλες τις προαναφερόμενες συνεδριάσεις εκτός από εκείνη της 3ης Μαΐου 1988·
- γ) η British Steel επιβεβαίωσε ότι συμμετείχε σε όλες τις προαναφερόμενες συνεδριάσεις εκτός από εκείνες της 10ης Ιανουαρίου 1989 και 6ης Ιουνίου 1989. Ωστόσο, τα στοιχεία (κατάλογος συμμετεχόντων και σημείωμα της British Steel σχετικά με τα αποτελέσματα της συνεδρίασης αυτής), δείχνουν ότι η British Steel έλαβε επίσης μέρος και στη συνεδρίαση της 10ης Ιανουαρίου 1989·
- δ) η Arbed πληροφόρησε την Επιτροπή ότι η θυγατρική της εταιρία TradeARBED συμμετείχε κανονικά σε όλες τις προαναφερόμενες συνεδριάσεις·
- ε) η Ensidesa επιβεβαίωσε ότι, μέσω της θυγατρικής της εταιρείας Infisa GmbH (μιας γερμανικής εμπορικής εταιρείας) είχε εκπροσωπηθεί σε όλες τις προαναφερόμενες συνεδριάσεις, εκτός από εκείνες της 21ης Σεπτεμβρίου 1989 και της 7ης Νοεμβρίου 1989·
- στ) η Thyssen επιβεβαίωσε ότι έλαβε μέρος σε όλες τις προαναφερόμενες συνεδριάσεις κατά την περίοδο από τις 25 Νοεμβρίου 1987 και μετά, εκτός από τη συνεδρίαση της 7ης Νοεμβρίου 1989·
- ζ) η Unimétal πληροφόρησε την Επιτροπή ότι είχε εκπροσωπηθεί σε όλες τις προαναφερόμενες συνεδριάσεις μέχρι το τέλος του 1989. Το άτομο που εκπροσωπούσε τη Unimétal στις συνεδριάσεις αυτές μετατέθηκε στις αρχές του 1990 στην Aciers d'Usinor et Sacilor (Valor) (1)·
- η Valor επιβεβαίωσε αρχικά ότι συμμετείχε στις εν λόγω συνεδριάσεις από τις αρχές του 1990. Ωστόσο, τα στοιχεία δείχνουν ότι το εν λόγω άτομο συνέχισε να ενεργεί για λογαριασμό της Unimétal (βλέπε, για παράδειγμα, σε ένα αχρονολόγητο σημείωμα της Unimétal προς τη γραμματεία της Routrelles Committee που συνετάγη στις ή πριν από τις 18 Μαΐου 1990 και αναφέρει ότι η Unimétal δεν μπορούσε να εκπροσωπηθεί στην τελευταία συνεδρίαση της επιτροπής αυτής, εννοώντας σαφώς ότι η Unimétal εξακολουθούσε να συμμετέχει κανονικά στις εν λόγω συνεδριάσεις)· Αυτό επιβεβαιώθηκε από το Unimétal στην προφορική ακρόαση·
- η) η Saarlstahl επιβεβαίωσε ότι συμμετείχε στις συνεδριάσεις της 19ης Μαΐου 1987, της 3ης

(1) Η Valor είναι μία από τις σημαντικότερες εταιρίες διανομής του ομίλου Usinor Sacilor που κατέχει το 97 % των μετοχών της. Το 1990 πραγματοποίησε πωλήσεις ύψους 15 013 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, κυρίως στη Γαλλία.

Μαΐου 1988, της 18ης Οκτωβρίου 1988, της 15ης Νοεμβρίου 1988, της 13ης Δεκεμβρίου 1988, σε όλες τις συνεδριάσεις που πραγματοποιήθηκαν το 1989 και στις συνεδριάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 1990, της 16ης Μαΐου 1990, της 11ης Σεπτεμβρίου 1990 και της 4ης Δεκεμβρίου 1990. Τα στοιχεία (σημείωμα που κατήρησε η Peine-Salzgitter σχετικά με τη συνεδρίαση) δείχνουν ότι είχε λάβει μέρος και στη συνεδρίαση της 25ης Νοεμβρίου 1987.

- θ) η Cockerill Sambre και Steelinter ανέφεραν στην Επιτροπή ότι παρακολούθησε τις συνεδριάσεις της 19ης Ιουλίου 1988, της 18ης Οκτωβρίου 1988, της 15ης Νοεμβρίου 1988, της 10ης Ιανουαρίου 1989, της 7ης Φεβρουαρίου 1989 και της 3ης Αυγούστου 1989, ενώ συμμετείχε κατά πάσα πιθανότητα και στη συνεδρίαση της 6ης Ιουνίου 1989. Τα στοιχεία δείχνουν ότι η Cockerill Sambre είχε λάβει μέρος και στη συνεδρίαση της 11ης Ιουλίου 1989 (βλέπε στα πρακτικά της συνεδρίασης).
- ι) η Ferdofin επιβεβαίωσε ότι είχε συμμετάσχει σε ορισμένες συνεδριάσεις, αν και δεν μπορούσε να προσδιορίσει τις ημερομηνίες. Εν τούτοις, τα στοιχεία δείχνουν ότι η Ferdofin παρακολουθούσε τις συνεδριάσεις αυτές σε τακτική βάση τουλάχιστον από το 1987. Αυτό επιβεβαιώνεται από σημείωμα που συνέταξε η Walzstahl-Vereinigung (βλέπε σημείο 33) σχετικά με την Routrelles Committee. Όσον αφορά ορισμένες από τις προαναφερόμενες συνεδριάσεις, η Ferdofin ισχυρίστηκε, στην απάντηση που έδωσε στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, ότι η Επιτροπή δεν είχε αποδείξει τη συμμετοχή της. Ωστόσο, τα πρακτικά της συνεδρίασης της 19ης Απριλίου 1989, ο κατάλογος συμμετεχόντων στη συνεδρίαση της 14ης Φεβρουαρίου 1990 και η αλληλογραφία σχετικά με τη συνεδρίαση της 7ης Φεβρουαρίου 1989 (το σχέδιο επιστολής της Ferdofin προς τον κ. Meyer και η απάντηση του κ. Meyer στις 29 Μαρτίου 1989) δείχνουν ότι η Ferdofin είχε συμμετάσχει στις συνεδριάσεις αυτές.
- ια) η Aristrain επιβεβαίωσε ότι είχε συμμετάσχει σε όλες τις συνεδριάσεις το 1989 και το 1990, εκτός από εκείνες της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, της 12ης Δεκεμβρίου 1989, της 21ης Μαρτίου 1990, της 10ης Ιουλίου 1990 και της 4ης Δεκεμβρίου 1990. Ωστόσο, η αναφορά σε μια «ισπανική μονάδα έλασης» που γίνεται στα πρακτικά της συνεδρίασης της 21ης Σεπτεμβρίου 1989 (στην οποία δεν συμμετείχε η Ensidesa) δείχνει ότι η Aristrain έλαβε μέρος στη συνεδρίαση αυτή. Από το σημείωμα της Walzstahl-Vereinigung για την Routrelles Committee, καθώς και από το σημείωμα της Peine-Salzgitter για τη συνεδρίαση της 25ης Νοεμβρίου 1987 μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Arbed παρακολουθούσε τις συνεδριάσεις αυτές τακτικά, τουλάχιστον από το 1987 και μετά.

1.3. Έλεγχος

1.3.1. Έλεγχος των παραγγελιών μέχρι τα μέσα του 1990

- (39) Τουλάχιστον από το τρίτο τρίμηνο του 1984 εφαρμόζοταν ένα σύστημα ελέγχου στα πλαίσια του οποί-

ου οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις ενημερώνονταν αμοιβαία σε τακτική βάση για τις παραγγελίες που είχαν λάβει. Η British Steel, η Peine-Salzgitter, η TradeARBED, η Thyssen, η Cockerill Sambre και η Unimetal συμμετείχαν στο σύστημα αυτό πολύ ενωρίς, τουλάχιστο από το 1987. Αυτό προκύπτει από εσωτερικό σημείωμα της Peine-Salzgitter, της 24ης Νοεμβρίου 1987, και από έναν πίνακα που κατήρησε η Peine-Salzgitter στις 5 Δεκεμβρίου 1989 (βλέπε παράρτημα 1 αριθ. 16).

Η Ferdofin συμμετείχε από το δεύτερο τρίμηνο του 1987 και η Sairstahl άρχισε να παρέχει στοιχεία από το δεύτερο τρίμηνο του 1988. Αυτό επιβεβαιώνεται από εσωτερικό σημείωμα της Peine-Salzgitter, της 9ης Νοεμβρίου 1987, και από έγγραφο που εντοπίστηκε στην Peine-Salzgitter που φέρει την επιγραφή «Marktentwicklung» και τη χειρόγραφη ένδειξη «Buchungsmonitoring» με ημερομηνία 9 Δεκεμβρίου 1988.

Η Ensidesa και η Aristrain συμμετείχαν στο σύστημα από τις αρχές του 1989. Αρχικά, παρείχαν στοιχεία μόνο σε μηνιαία βάση. Στην απάντηση που έδωσε στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, η Aristrain ισχυρίστηκε ότι παρείχε στοιχεία μόνο για τις παραδόσεις και όχι για τις παραγγελίες. Ο ισχυρισμός αυτός διαψεύδεται από έγγραφα που εντόπισε η Επιτροπή (βλέπε, για παράδειγμα, στα πρακτικά της συνεδρίασης της 10ης Ιανουαρίου 1989 και στους πίνακες ελέγχου που διένεμε η γραμματεία την 1η Μαρτίου 1990, παράρτημα 1 αριθ. 13).

Η Neue Maxhütte και η Hoesch συμμετείχαν τουλάχιστον από το πρώτο τρίμηνο του 1988 και το πρώτο τρίμηνο του 1989 αντίστοιχα.

Κατά το πρώτο τρίμηνο του 1990, η Federacciai (Federazione Imprese Siderurgiche Italiane — ιταλική ένωση παραγωγών και διανομέων χάλυβα) άρχισε να παρέχει συνολικά στοιχεία για τους ιταλούς παραγωγούς χάλυβα, πλην της Ferdofin.

Η Cockerill Sambre έπαυσε να συμμετέχει κατά τα τέλη του 1989.

- (40) Τα στοιχεία που παρασχέθηκαν και ανταλλάγησαν (με εξαίρεση τα στοιχεία για τη Federacciai) δείχνουν τις παραγγελίες που κάθε μεμονωμένη επιχείρηση είχε λάβει για παράδοση στη Γαλλία, τη Γερμανία, το Βέλγιο/Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιταλία, την Ισπανία, την Πορτογαλία και την Ελλάδα/Ιρλανδία/Δανία.

Τουλάχιστον από τις αρχές του 1989, η Usinor Sacilor συνέλεγε και διένεμε τα στοιχεία αυτά στους συμμετέχοντες σε εβδομαδιαία βάση.

Για τα έτη 1989 και 1990 η Επιτροπή εντόπισε μεγάλο αριθμό εγγράφων στα οποία περιγράφεται η λειτουργία του συστήματος ελέγχου. Τα έγγραφα αυτά αναφέρονται στο παράρτημα 1.

1.3.2. Έλεγχος των παραδόσεων μέχρι τα μέσα 1990

- (41) Ο έλεγχος των παραδόσεων καθιερώθηκε το 1988 κατόπιν αιτήματος του γαλλικού ομίλου (βλέπε στα πρακτικά της συνεδρίασης της Routrelles Committee, στις 18 Οκτωβρίου 1988). Οι Peine-Salzgitter, Thyssen, Saarstahl, TradeARBED, Cockerill Sambre, Unimétal, British Steel, Ferdofin, Ensidesa, Aristrain, Neue Maxhütte και Hoesch αντήλλασαν σε τριμηνιαία βάση πληροφορίες για τις παραδόσεις τους στις αγορές της EKAX από τις αρχές του 1989, αρχής γενομένης με στοιχεία για τις παραδόσεις το τέταρτο τρίμηνο του 1988. Η Cockerill Sambre έπαυσε να συμμετέχει στις αρχές του 1990, αφού αποσύρθηκε από την αγορά.
- (42) Ανταλλάσσονταν συγκεκριμένα στοιχεία για τις ακόλουθες αγορές: την EKAX ως σύνολο, τη Γερμανία, τη Γαλλία, το Ηνωμένο βασίλειο, τις χώρες της Μπενελούξ, την Ιταλία, την Ελλάδα/Ιρλανδία/Δανία, την Πορτογαλία και την Ισπανία. Τα στοιχεία αυτά κοινοποιούνταν ένα ή δύο μήνες μετά τη λήξη του εκάστοτε τριμήνου. Από τα τέλη του 1989, η Federracciai γνωστοποιούσε συνολικά στοιχεία για τις παραδόσεις των ιταλών παραγωγών, πλην της Ferdofin.

Τα σημαντικότερα έγγραφα σχετικά με τον έλεγχο των παραδόσεων αναφέρονται στο παράρτημα 1.

1.3.3. Έλεγχος μετά τα μέσα του 1990

- (43) Στις 18 Ιουλίου 1990 η Επιτροπή εξέδωσε βάσει του άρθρου 65 της συνθήκης EKAX, απόφαση 90/417/EKAX (1) που αφορά συμφωνία και εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ ευρωπαϊών παραγωγών πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα. Στην απόφαση αυτή η Επιτροπή έκρινε ότι ορισμένες επιχειρήσεις είχαν παραβιάσει το άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης EKAX και επέβαλε πρόστιμα σε ορισμένες από τις εν λόγω επιχειρήσεις.
- (44) Στις 30 Ιουλίου 1990, η Eurofer απηύθυνε επιστολή με τίτλο «ανταλλαγή και κοινοποίηση στατιστικών στοιχείων», μεταξύ άλλων στον πρόεδρο και στη γραμματεία της Routrelles Committee. Τα σχετικά αποσπάσματα της επιστολής αυτής έχουν ως εξής (2):

«Με την πρόσφατη απόφαση της Επιτροπής όσον αφορά τα πλατέα προϊόντα ανοξείδωτου χάλυβα και με ορισμένες επαφές μεταξύ της ΓΔ IV και

της γενικής διοίκησης της Eurofer, επισύρθηκε η προσοχή στην ανταλλαγή ή κοινοποίηση στατιστικών στοιχείων από το γραφείο σας ή από τις γραμματείες των επιτροπών, καθώς και στη συμβατότητά τους προς το άρθρο 65 της συνθήκης EKAX.

Εν αναμονή μιας εμπειροστατωμένης νομικής εξέτασης του θέματος, αποφασίσαμε να διακόψουμε κάθε κοινοποίηση συγκεκριμένων στοιχείων για την παραγωγή, τις παραδόσεις ή τις παραγγελίες, και σας παρακαλούμε να μη συμμετέχετε σε οποιαδήποτε παρόμοια ανταλλαγή ή κοινοποίηση στοιχείων στο πλαίσιο της επιτροπής σας.

Φυσικά, το αίτημα αυτό δεν αφορά τη συλλογή μεμονωμένων στοιχείων από ένα ουδέτερο κέντρο, δηλαδή το γραφείο της Eurofer, και την κοινοποίηση συνολικών αποτελεσμάτων, χωρίς αναφορά σε μεμονωμένα στοιχεία, όπως πράττουμε συνήθως. Οι στατιστικές αυτές έχουν απόλυτα νόμιμο χαρακτήρα, επειδή έχουν προφανώς ως στόχο την παροχή γενικών πληροφοριών για τις οικονομικές εξελίξεις και τις εξελίξεις στην αγορά. Τα στοιχεία αυτά θα τηρούνται όπως προηγουμένως από εμάς, ενώ εσείς μπορείτε να πράξετε το ίδιο.»

Η Routrelles Committee συμμορφώθηκε στο αίτημα της Eurofer, της 30ής Ιουλίου 1990. Εντούτοις, εξακολουθούσαν να παρέχονται (συγκεκριμένα) στοιχεία για τις παραδόσεις κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1990 από όλες τις σχετικές εταιρίες, πλην της British Steel.

Από τον Αύγουστο του 1990 και μετά, η British Steel έπαυσε να παρέχει πληροφορίες για τις παραγγελίες και τις παραδόσεις της.

- (45) Ένα εσωτερικό σημείωμα της British Steel, της 19ης Νοεμβρίου 1990, δείχνει ότι μετά από μικρό χρονικό διάστημα η εταιρεία αυτή άρχισε να κοινοποιεί εκ νέου μεμονωμένα στοιχεία:

«Μετά από συζητήσεις των προέδρων, η διοίκηση της Eurofer αποφάσισε να επαναλάβει την παροχή στοιχείων για τις παραδόσεις και την παραγωγή κάθε εταιρείας (προηγουμένως παρείχε στοιχεία μόνο για τα συνολικά μεγέθη όλων των εταιρειών).

Είναι ευνόητο ότι αφού η British Steel εξακολουθεί να μην παρέχει στοιχεία στη Eurofer, η εταιρεία αυτή δεν θα λαμβάνει στοιχεία για τις άλλες εταιρείες.»

Τα στοιχεία δείχνουν ότι η εν λόγω απόφαση ίσχυε όχι μόνο για την Eurofer αλλά και για τις επιτροπές προϊόντων της.

- (46) Η Επιτροπή ενετόπισε πίνακες, με ημερομηνία 3 Δεκεμβρίου 1990 (βλέπε παράρτημα 1 αριθ. 26) που περιέχουν συγκεκριμένα στοιχεία όσον αφορά τις παραδόσεις κατά το τρίτο τρίμηνο του 1990 και τις παραγγελίες για παράδοση κατά το ίδιο τρίμηνο από την TradeARBED, την Unimétal, την Ensidesa, την Aristrain και την Ferdofin (παραγγελίες μόνο). Τα έγγραφα δείχνουν ότι η ανταλλαγή συγκεκριμέ-

(1) ΕΕ αριθ. L 220 της 15. 8. 1990, σ. 28.

(2) Η Επιτροπή μετέφρασε, όπου έκρινε αναγκαίο, αποσπάσματα των εγγράφων αυτών, από τη γλώσσα του πρωτοτύπου στη γλώσσα της απόφασης σχετικά με τη διαδικασία. Η ακρίβεια των μεταφράσεων αυτών δεν αμφισβητήθηκε κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, στα πλαίσια της οποίας το πρωτότυπο κείμενο και κάθε απαιτούμενη μετάφραση στη γλώσσα της διαδικασίας περιέχονταν στην ανακοίνωση των αιτιάσεων.

νων πληροφοριών πρέπει να είχε ξαναρχίσει — μεταξύ της TradeARBED, της Ensidesa, της Unimetal, της Ferdofin και της Aristrain — το αργότερο τον Οκτώβριο του 1990. Το Δεκέμβριο του 1990 και τον Ιανουάριο του 1991 διαβιβάστηκαν στη γραμματεία και κοινοποιήθηκαν από την Walzstahl-Vereinigung συγκεκριμένα στοιχεία για τις παραγγελίες της Thyssen, της Saarstahl, της Peine-Salzgitter, και της Neue Hoesch βλέπε παράρτημα 1 αριθ. 28).

1.3.4. Ανταλλαγή πληροφοριών μέσω της Walzstahl-Vereinigung

- (47) Ο έλεγχος που διοργάνωνε η γραμματεία της Routrelles Committee συμπληρωνόταν με ανταλλαγή πληροφοριών μέσω της Walzstahl-Vereinigung.
- (48) Η Επιτροπή έχει στα χέρια της δελτίο που κατήρτισε η Walzstahl-Vereinigung για τη συνεδρίαση της Routrelles Committee στις 9 Οκτωβρίου 1990. Το δελτίο αυτό περιέχει, μεταξύ άλλων, και πίνακες της 1ης Οκτωβρίου 1990 σχετικά με τις προμήθειες και τις παραγγελίες των Thyssen, Peine-Salzgitter, Hoesch, Neue Maxhütte, Saarstahl και TradeARBED.

Οι παραδόσεις ταξινομούνται ανά μήνα από τον Ιανουάριο του 1990 μέχρι και τον Ιούλιο του ίδιου έτους. Όσον αφορά τις παραγγελίες για παραδόσεις κατά το τρίτο τρίμηνο του 1990, οι πίνακες περιλαμβάνουν εβδομαδιαία στοιχεία για κάθε εταιρεία, από την κατάσταση στις 2 Ιουνίου 1990 μέχρι την κατάσταση στις 22 Σεπτεμβρίου 1990. Περιλαμβάνονται επίσης παρόμοιες παραγγελίες για παραδόσεις κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1990 από την 1η Σεπτεμβρίου, τις 8 Σεπτεμβρίου, τις 15 Σεπτεμβρίου και τις 22 Σεπτεμβρίου 1990. Επειδή οι πίνακες ελέγχου που κατήρτισε η γαλλική γραμματεία για τη σχετική περίοδο δείχνουν μόνο συνολικά και όχι συγκεκριμένα στοιχεία για κάθε εταιρεία, προκύπτει ότι οι πίνακες αυτοί αποτελούν μέρος των ενημερωμένων στατιστικών στοιχείων που η Walzstahl-Vereinigung κοινοποίησε στα μέλη της, σύμφωνα με το σημείωμα του κ. Vygen προς τον κ. Everard, στις 4 Οκτωβρίου 1990 (σημείο 33). Αυτό επιβεβαιώνεται από το συνοδευτικό του σημειώματος αυτού που δείχνει ότι στις 2 Οκτωβρίου 1990 η Walzstahl-Vereinigung είχε αποστείλει αντίγραφο του δελτίου στην TradeARBED.

Η Επιτροπή ενέτωπσε παρόμοια σειρά εγγράφων που είχε συντάξει η Walzstahl-Vereinigung για τη συνεδρίαση της Routrelles Committee στις 4 Δεκεμβρίου 1990.

1.3.5. Στόχος και αποτέλεσμα της ανταλλαγής πληροφοριών

- (49) Η σημασία και η χρησιμοποίηση των ανταλλασσόμενων στοιχείων στα πλαίσια του συστήματος ελέγχου προκύπτει από διάφορα έγγραφα.

(50) Κατά τη συνεδρίαση της 6ης Ιουνίου 1989, οι γερμανοί παραγωγοί διαμαρτυρήθηκαν για το υψηλό επίπεδο των ισπανικών εξαγωγών στη Γερμανία. Οι ισπανοί παραγωγοί υποσχέθηκαν να ρυθμίσουν τις παραδόσεις τους στο μέλλον.

(51) Κατά τη συνεδρίαση της 11ης Ιουλίου 1989, η Unimetal επεσήμανε ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία που προέκυψαν από τον έλεγχο, οι εταιρίες της Eurofer, πλην της Ensidesa, είχαν μειώσει τις παραδόσεις τους στη Γαλλία κατά 25 %, ενώ οι παραδόσεις των ισπανών είχαν αυξηθεί. Στα πρακτικά αναφέρονταν λακωνικά:

«Εκφράστηκε η ελπίδα να υπάρξει ορισμένη συγκράτηση στο μέλλον.»

Επισημάνθηκε επίσης ότι κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1989 οι παραγγελίες για παραδόσεις στην αγορά του Βελγίου/Λουξεμβούργου είχαν — αντίθετα προς την κατάσταση σε άλλες αγορές της Κοινότητας — υπερβεί τις αντίστοιχες παραγγελίες κατά το πρώτο τρίμηνο του 1989. Διατυπώθηκε η άποψη ότι το γεγονός αυτό,

«υπήρχε κίνδυνος, μέσω των βέλγων εμπορών χάλυβα, να διαταράξει τις γειτονικές αγορές.»

Η Cockerill Sambre υπεράσπισε τις θέσεις της ισχυριζόμενη ότι οι παραδόσεις της προορίζονταν για τη θυγατρική της εταιρεία (Steelinter) της οποίας τα αποθέματα ήταν πολύ μικρά.

Στα πρακτικά αναφέρεται επίσης ότι πραγματοποιήθηκε ανταλλαγή απόψεων για με τις εισαγωγές από την Ισπανία:

«Το επίπεδο εισαγωγών από την Ισπανία παρέμεινε υψηλό. Η Ensidesa ανέφερε ότι δεν είχε αυξήσει τις συνήθεις ποσότητες της.»

(52) Στο αντίγραφο των πρακτικών της συνεδρίασης της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, που η Επιτροπή ενέτωπσε στην Thyssen — γερμανική μετάφραση των γαλλικών πρακτικών — αναφέρεται ότι η TradeARBED είχε κατηγορηθεί για διατάραξη της γαλλικής αγοράς:

«Το χαλυβουργείο του Λουξεμβούργου αρνήθηκε οποιαδήποτε παρεκκυστική συμπεριφορά στη Γαλλία, δεδομένου ότι είχε αποσυρθεί από την αγορά επί πέντε εβδομάδες.»

(53) Στο γαλλικό κείμενο των πρακτικών της συνεδρίασης της 12ης Δεκεμβρίου 1989 αναφέρεται σε μια ανταλλαγή απόψεων για το εμπόριο μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γερμανίας/Γαλλίας. Η γερμανική απόδοση είναι πολύ πιο σαφής:

«Εντούτοις, οι γερμανοί και γάλλοι παραγωγοί χάλυβα έκαναν λόγο για μια κάποια "επιθετικότητα" εκ μέρους των βρετανών παραγωγών στις εγχώριες αγορές τους, πράγμα που επιβεβαιώθηκε από τις στατιστικές της Routrelles Committee. Οι βρετανοί παραγωγοί διευκρίνισαν ότι περιορίστηκαν στις ποσότητες που παραδίδουν συνήθως στις

- αγορές αυτές, και ότι στα στατιστικά στοιχεία που κοινοποίησαν στην Routrelles Committee περιλαμβάνονταν και οι μεταποιητικές εργασίες. Ωστόσο, επεσήμαναν ότι από τον Ιανουάριο του 1989 είχαν παραδοθεί από τη Γερμανία στο Ηνωμένο Βασίλειο 21 000 τόνοι.»
- (54) Ένα εσωτερικό ενημερωτικό σημείωμα, της 19ης Μαρτίου, που συνέταξε ο κ. Meyer (Peine-Salzgitter) αποκαλύπτει ότι κατά τη συνεδρίαση της Routrelles Committee στις 14 Φεβρουαρίου 1990 είχε προκύψει διένεξη:
- «Στο Βερολίνο είχε συμφωνηθεί να δίδονται εξηγήσεις για σοβαρές διαφορές μεταξύ των στοιχείων που προκύπτουν από τον έλεγχο των βιβλίων παραγγελιών και των πραγματικών παραδόσεων. Για το θέμα αυτό προέκυψε διάσταση απόψεων μεταξύ της Ferdofin και της Saarstahl.»
- (55) Ένας πίνακας που απεστάλη στην British Steel από την Peine-Salzgitter στις αρχές Μαρτίου 1990 περιλαμβάνει, για τα δύο τελευταία τρίμηνα του 1988 και κάθε τρίμηνο του 1989, στοιχεία για τις παραδόσεις από το Ηνωμένο Βασίλειο στη Γερμανία και για τις παραδόσεις από τις Peine-Salzgitter, Thyssen και Saarstahl στο Ηνωμένο Βασίλειο. Δύο ακόμη στήλες δείχνουν το «πλεόνασμα» του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γερμανίας αντίστοιχα, δηλαδή τη διαφορά μεταξύ των παραδόσεων στη Γερμανία από το βρετανό παραγωγό και τις παραδόσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο από τους γερμανούς παραγωγούς. Στο αντίγραφο του πίνακα αυτού που εντοπίστηκε στην British Steel περιλαμβανόταν χειρόγραφο σημείωμα εκπροσώπου της Peine-Salzgitter που δήλωνε ότι:
- «Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά φοβάμαι ότι δεν υπάρχουν προς εκτέλεση παραγγελίες στην British Steel plc!»
- Στο γερμανικό κείμενο των πρακτικών της συνεδρίασης της 21ης Μαρτίου 1990 αναφέρεται ότι οι ισπανοί παραγωγοί έκριναν ως υπερβολικά υψηλές τις εξαγωγές της British Steel και της TradeARBED στην Ισπανία.
- (56) Από επιστολή της Peine-Salzgitter στην TradeARBED, στις 10 Μαΐου 1990, προκύπτει ότι η TradeARBED είχε κατηγορήσει την Peine-Salzgitter για δόλια χρησιμοποίηση των στοιχείων της για τις παραδόσεις στις Κάτω Χώρες κατά το πρώτο τρίμηνο του 1990. Στην απάντησή της η Peine-Salzgitter προσπάθησε να εξηγήσει τις διαφορές.
- (57) Σε μια έκθεση για τα αποτελέσματα της συνεδρίασης της 16ης Μαΐου 1990 (που εκπόνησε η Walzstahl-Vereinigung) αναφέρονται τα ακόλουθα:
- «Όπως πάντα, κεντρικό θέμα ήταν οι παραδόσεις αλληλοδιείσδυσης που προκαλούν σημαντικές διαταραχές στην αγορά. Η υπεύθυνη συμπεριφορά στον εν λόγω τομέα θα συμβάλει στη μείωση των διαταραχών αυτών.»
- Ένα σημείωμα που συνέταξε η γραμματεία της Routrelles Committee σχετικά με τα αποτελέσματα της εν λόγω συνεδρίασης τις 18ης Μαΐου 1990 και το οποίο απεστάλη στη Unimétal, επιβεβαιώνει ότι:
- «Έγινε λόγος για αλληλοδιείσδυση στις αγορές. Οι πάντες επιθυμούν επιστροφή στις παραδοσιακές ροές παραδόσεων.»
- (58) Οι παραδόσεις συζητήθηκαν εκ νέου στη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου 1990. Ένα εσωτερικό σημείωμα της British Steel της 20ής Ιουλίου 1990, αναφέρει:
- «Έγινε συντονισμένη επίθεση κατά των πωλήσεων της BS στη Βόρεια Ευρώπη από Γερμανούς και Γάλλους (η Arbed σίγησε), που υποστήριξαν ότι οι αυξημένες πωλήσεις μέσα στις αγορές αυτές είχαν επιτευχθεί απλώς και μόνο με την «εξαγορά» μεριδίου της αγοράς. Διατυπώθηκαν ορισμένες έμμεσες απειλές από την Mette και Peine ότι η δεύτερη θα αντιδρούσε στο Ηνωμένο Βασίλειο εάν οι πωλήσεις της BS στη Γερμανία δεν μειώνονταν κατά 10 kt περίπου κάθε τρίμηνο.»
- (59) Ένα ενημερωτικό σημείωμα με ημερομηνία 10 Σεπτεμβρίου 1990 που κατήρτισε η Peine-Salzgitter για να το χρησιμοποιήσει ο κ. Meyer στην επόμενη συνεδρίαση της Routrelles Committee στις 11 Σεπτεμβρίου 1990, αποκαλύπτει ότι στόχος του συστήματος ελέγχου ήταν να μπορούν οι συμμετέχοντες να εξακριβώσουν τη συμπεριφορά των ανταγωνιστών τους στην αγορά:
- «Μια ανταλλαγή μόνο συνολικών στοιχείων είναι (σχεδόν) περιττή για τους σκοπούς μας (άποψη που εκφράστηκε από το γερμανό/λουξεμβουργιανό όμιλο στις 30 Αυγούστου 1990), επειδή δεν είναι πλέον δυνατό να εξακριβωθεί η συμπεριφορά των μεμονωμένων προμηθευτών στην αγορά. Μόνον όταν δημοσιευθούν επίσημα στοιχεία των τελωνειακών αρχών, πράγμα που η πείρα δείχνει ότι δεν συμβαίνει παρά μόνο λίγους μήνες αργότερα, είναι δυνατό να υπάρχουν συγκεκριμένα στοιχεία, και μόνο για τις χώρες με ένα μόνο παραγωγό.»
- Προκύπτει επίσης ότι τα μέρη είχαν επίγνωση της σχέσης που είχε το σύστημα αυτό με τους κανόνες ανταγωνισμού:
- «Ένα σύστημα αμοιβαίας ανταλλαγής στατιστικών στοιχείων που επεκτείνεται στην περαιτέρω διαβίβαση στους ανταγωνιστές εξατομικευμένων στοιχείων για τις εταιρίες αποτελεί τουλάχιστον ένδειξη επιδράσεων που περιορίζουν τον ανταγωνισμό.»
- (60) Στη συνεδρίαση της 4ης Δεκεμβρίου 1990, η TradeARBED (που στα πρακτικά αναφέρεται ως «εκπρόσωπος από το Λουξεμβούργο»), επεσήμανε ότι η αύξηση του μεριδίου της Ferdofin στην αγορά — και άλλων εταιρειών — ανησυχούσε τους άλλους παραγωγούς.
- Σε ένα σημείωμα της TradeARBED, της 3ης Δεκεμβρίου 1990 (που αναφέρεται στο κείμενο της ομιλίας που εκπρόσωπος της TradeARBED πρόκειτο να απευθύνει στη συνεδρίαση της 4ης Δεκεμβρίου 1990) αποκαλύπτει ότι η TradeARBED θα ελάμβανε, εάν ήταν αναγκαίο, μέτρα για επανόρθωση της κατάστασης αυτής:

«Εντούτοις, θα ήθελα να επισημάνω ότι δεν μπορούμε πλέον να παραμένουμε αδρανείς και να παρακολουθούμε ορισμένα χαλυβουργεία που αύξησαν φέτος σημαντικά το μερίδιό τους, ιδίως στο Βέλγιο, την εγχώρια αγορά μας, δηλαδή (...)»

1.4. Συμφωνίες κατανομής της αγοράς και «μεθοδολογία Traverso»

1.4.1. Ferdofin

- (61) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της Roultrelles Committee στις 19 Ιουλίου 1988 (απόσπασμα των οποίων έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή) περιλαμβάνονται εκτιμήσεις που διενήργησε η CDE, στις 14 Ιουλίου 1988, για την αγορά κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1988. Για τη Γερμανία αναφέρονται τα ακόλουθα στοιχεία:

«Γερμανία:	189 000 τόνοι/τρίμηνο
εξ αυτών, Eurofer:	159 000 τ/τρίμηνο
Ferdofin	30 000 τ/τρίμηνο».

Παρατίθενται ανάλογα στοιχεία (για τη Eurofer και τη Ferdofin αντίστοιχα), στις χώρες της Μπενελούξ, τη Γαλλία και τη Δανία/Ιρλανδία/Ελλάδα.

- (62) Εάν ο μόνος σκοπός των εκτιμήσεων για την αγορά ήταν η αξιολόγηση του μεγέθους των μελλοντικών αγορών, δεν θα ήταν προφανώς αναγκαίο να περιλαμβάνονται χωριστά στοιχεία για τη Ferdofin. Συνεπώς, πρέπει να υποτεθεί ότι στόχος ήταν ο καθορισμός ποσοστώσεων για τις παραδόσεις της Ferdofin στις εν λόγω αγορές. Η Ferdofin ισχυρίζεται ότι τα στοιχεία αυτά είχαν προταθεί από ανταγωνιστές της χωρίς την ανάμειξή της. Ωστόσο, το γεγονός ότι η Ferdofin συμφώνησε στην πραγματικότητα να συμμορφωθεί με τις ποσοστώσεις (αν και αυτές μπορεί να ήταν διαφορετικές από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στα προαναφερόμενα πρακτικά) επιβεβαιώνεται από τέλεξ της Ferdofin προς την Peine-Salzgitter στις 4 Αυγούστου 1988:

«Επιθυμούμε να επιστήσουμε την προσοχή σας στο γεγονός ότι η Ferdofin αποδέχθηκε περιορισμό των πωλήσεων στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τη Γαλλία και τις χώρες της Μπενελούξ βάσει των παλαιών ποσοστώσεων.»

1.4.2. Γαλλία

- (63) Στις 13 Σεπτεμβρίου 1989, εκπρόσωποι των Peine-Salzgitter, Thyssen, Saarlust, British Steel, Unimetal, TradeARBED, Cockerill Sambre/Steelinter συναντήθηκαν στα γραφεία της Walzstahl-Vereinigung.

Οι συζητήσεις της συνεδρίασης αυτής είχαν ως επίκεντρο το θέμα των παραδόσεων δοκών στη γαλλική αγορά κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989.

Στις εγκαταστάσεις της Peine-Salzgitter η Επιτροπή εντόπισε έγγραφο που είχε καταρτίσει η Walzstahl-

Vereinigung. Η δεύτερη σελίδα του εγγράφου αυτού επιγράφεται «Γαλλική αγορά — δοκοί — τέταρτο τρίμηνο 1989». Το έγγραφο αναφέρει ότι η εκτίμηση για την αγορά της Γαλλίας κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989 ήταν 75 000 τόνοι μηνιαίως, και ότι 60 000 τόνοι μηνιαίως θα προμηθεύονταν από εταιρίες της Eurofer. Από το ποσό αυτό αφαιρούνται 27 000 τόνοι μηνιαίως για τη Unimetal, 375 τόνοι μηνιαίως για την Klöckner και 750 τόνοι μηνιαίως για την Ensidesa. Στη συνέχεια, οι εναπομένοντες 31 875 τόνοι μηνιαίως κατανέμονται βάσει δύο ποσοστών που έχουν σχέση με τις παραδόσεις τα προηγούμενα χρόνια (βλέπε σελίδα 1 του εγγράφου):

«P + S	11,6/11,4 %	3 698/3 634 τόνοι μηνιαίως
Thyssen	2,0/22,1 %	638/ 669 τόνοι μηνιαίως
Saarlust	14,3/13,9 %	4 558/4 431 τόνοι μηνιαίως
Ferdofin	16,8/17,4 %	5 355/5 546 τόνοι μηνιαίως
Cock.-S.	21,4/20,5 %	6 821/6 534 τόνοι μηνιαίως
ARBED	28,4/28,8 %	9 052/9 180 τόνοι μηνιαίως
BSC	5,5/ 5,9 %	1 753/1 881 τόνοι μηνιαίως».

Η τρίτη σελίδα του εγγράφου αυτού φέρει την επιγραφή «Alternative G». Στην προκειμένη περίπτωση, από τους προαναφερόμενους 31 875 τόνους μηνιαίως αφαιρούνται άλλοι 7 000 τόνοι μηνιαίως ως «έμμεσες παραδόσεις». Στη συνέχεια, οι εναπομένοντες 24 875 τόνοι μηνιαίως κατανέμονται σε επτά εταιρίες όπως ακριβώς εμφανίζεται στον παραπάνω πίνακα.

Στο χειρόγραφο σημείωμα της Peine-Salzgitter που συνοδεύει τα έγγραφα αυτά αναφέρεται ότι η τελευταία εναλλακτική λύση οφείλεται σε παρέμβαση του κ. G (Unimetal).

- (64) Σε ένα εσωτερικό σημείωμα, της 19ης Σεπτεμβρίου 1989, που κατήρτισε η Peine-Salzgitter, επιβεβαιώνεται ότι οι εταιρίες της Eurofer προσπαθούσαν να επιτύχουν ρύθμιση κατανομής των παραδόσεων στην αγορά της Γαλλίας:

«Σχέδιο για τη Γαλλία

Η βάση για την κατανομή των προμηθειών της Eurofer είναι έγγραφο που συνέταξε η WAV για τους τελευταίους 12 ή 18 μήνες. Η Peine-Salzgitter συμφωνεί με το ποσοστό. Ωστόσο, η βάση πρέπει να είναι 33 000 τόνοι μηνιαίως.»

- (65) Σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίασης της Roultrelles Committee, της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, η Unimetal επεσήμανε ότι για το τέταρτο τρίμηνο του 1989 θεωρούσε ως ρεαλιστική μια εκτίμηση 75 000 τόνων μηνιαίως και στη συνέχεια προσδιόρισε τις ποσότητες ως εξής:

«Κατά το τρίμηνο αυτό, το γαλλικό χαλυβουργείο προτίθεται να παραδώσει 27 000 τόνους μηνιαίως.

Εκρίνε ότι οι ποσότητες των κοινοτικών εταιρειών, πλην της Eurofer, θα είναι 10 000 τόνοι μηνιαίως περίπου. Η διείσδυση τρίτων χωρών είναι πάντα λογική και θα πρέπει να παραμείνει στους 5 000 τόνους μηνιαίως περίπου.»

- (66) Από ένα σύντομο σημείωμα για τα αποτελέσματα της συνεδρίασης αυτής, που συντάξε η Walzstahl-Vereinigung στις 25 Σεπτεμβρίου 1989, προκύπτει ότι συμφωνήθηκαν τα ακόλουθα:

«Μια προσχεδιασμένη συμπεριφορά όσον αφορά τις παραδόσεις στη γαλλική αγορά κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989 θα πρέπει να συμβάλει και στην περίπτωση αυτή στην ταχεία επίλυση των προβλημάτων όσον αφορά τις ποσότητες. Τόσο οι εταιρείες της Eurofer όσο και τα άλλα χαλυβουργεία είχαν κοινοποιήσει σχέδια για μείωση των παραδόσεων.»

- (67) Τα ανωτέρω επιβεβαιώνονται από τέλεξ που η Walzstahl-Vereinigung έστειλε στις 26 Σεπτεμβρίου 1989 στις Peine-Salzgitter, Thyssen, Saarstahl, Ferdofin, TradeARBED, British Steel, Ensidesa και Unimétal:

«Παραδόσεις δοκών κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989 στη γαλλική αγορά

Η έρευνα που έγινε στα πλαίσια του ελέγχου των παραδόσεων έδειξε ότι για τη γαλλική αγορά αναμένονταν οι ακόλουθες παραδόσεις κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989 (ποσότητες κατά προσέγγιση):

P+S	9 950 τόνους/τρίμηνο
Thyssen	1 800 τόνους/τρίμηνο
Saarstahl	12 200 τόνους/τρίμηνο
Ferdofin	14 800 τόνους/τρίμηνο
Cockerill-S.	18 100 τόνους/τρίμηνο
Arbed	24 750 τόνους/τρίμηνο
BSC	4 950 τόνους/τρίμηνο
Ensidesa	2 250 τόνους/τρίμηνο
Unimétal	72 000 τόνους/τρίμηνο.

- (68) Ένας σύντομος απολογισμός των αποτελεσμάτων της συνεδρίασης της Routrelles Committee στις 7 Νοεμβρίου 1989, που η γραμματεία διενήργησε και κοινοποίησε με φαξ στην Walzstahl-Vereinigung, στις 10 Νοεμβρίου 1989, επιβεβαιώνει την ύπαρξη άτυπης συμφωνίας όσον αφορά τις παραδόσεις στη γαλλική αγορά κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989:

«Το σύστημα παραδόσεων στη γαλλική αγορά κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989, είναι επιθυμητό να επεκταθεί στο πρώτο τρίμηνο του 1990 και σε όλες τις αγορές της ΕΚΑΧ.»

- (69) Ο έλεγχος των παραδόσεων κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989 δείχνει ότι μόνο οι παραδόσεις τριών εταιρειών στη γαλλική αγορά υπερέβησαν σημαντικά τις προβλεπόμενες ποσότητες:

Thyssen	4 164 τόνους
Ferdofin	18 347 τόνους
British Steel	11 623 τόνους.

- (70) Η Ensidesa δεν συμμετείχε στις συνεδριάσεις της 13ης και 21ης Σεπτεμβρίου 1989. Έστω και εάν ο αριθμός των 750 τόνων/μηνιαίως για τις παραδόσεις της Ensidesa στη Γαλλία είχε αρχικά καθοριστεί από τις άλλες εταιρείες χωρίς την έγκριση της Ensidesa, όπως αυτή ισχυρίζεται, είναι πάντα γεγονός ότι η Ensidesa είχε ενημερωθεί και συμμορφωθεί προς το ποσό αυτό (οι πραγματικές παραδόσεις της ανήλθαν σε 2 317 τόνους, δηλαδή λίγο πάνω από 770 τόνους μηνιαίως).

- (71) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 7ης Νοεμβρίου 1989 αναφέρεται ότι οι συντονισμένες προσπάθειες για τη μείωση των παραδόσεων στη γαλλική αγορά θεωρήθηκαν ως επιτυχείς και ότι η Unimétal εξέφρασε την επιθυμία να συνεχισθούν.

1.4.3. Μεθοδολογία «Traverso»

- (72) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της Routrelles Committee στις 19 Ιουλίου 1988 περιγράφεται η δημιουργία ενός συστήματος συνδυασμού της προσφοράς και της ζήτησης:

«Οι εταιρείες θα πρέπει να γνωστοποιούν τις προθέσεις τους για τις πωλήσεις στη Eurofer, η οποία θα τις εκτιμά συνολικά βάσει των εκτιμήσεων της CDE για την αγορά. Σε περίπτωση που οι προθέσεις αυτές αποκλίνουν σημαντικά από τα στοιχεία για τα προηγούμενα χρόνια, ο πρόεδρος της CDE και η διοίκηση της Eurofer θα επικοινωνούν με την εν λόγω εταιρεία και θα της ζητούν να εφαρμόσει πολιτική που συμβάλλει περισσότερο στην επίτευξη της απαιτούμενης ισορροπίας.»

- (73) Πρόεδρος της CDE την εποχή εκείνη και το υπόλοιπο της υπό εξέταση περιόδου (δηλαδή μέχρι το τέλος του 1990), ήταν ο κ. Traverso, διευθυντής της Nuova Italsider SpA και, αργότερα, της ILVA (είναι και οι δύο ιταλικές εταιρείες παραγωγής χάλυβα).

- (74) Το σύστημα που σκιαγραφείται στα πρακτικά της συνεδρίασης της 19ης Ιουλίου απεκαλείτο συνήθως ως «Μέθοδος Traverso» ή «Μεθοδολογία Traverso» (βλέπε, για παράδειγμα, στο εσωτερικό σημείωμα της British Steel της 11ης Ιανουαρίου 1990).

Το πρώτο έγγραφο που διευκρινίζει τον τρόπο λειτουργίας του συστήματος είναι ένα τέλεφαξ (αριθ. 1017) όσον αφορά τις προθέσεις παραδόσεων για το τέταρτο τρίμηνο του 1989 από την Eurofer στις Arbed/TradeARBED, British Steel, Cockerill Sambre, Usinor Sacilor, Ferdofin, Klöckner (βλέπε σημείο 29), Peine-Salzgitter, Saarstahl, Thyssen κ.ά. Το αντίγραφο που έχει στα χέρια της η Επιτροπή βρέθηκε στις εγκαταστάσεις της Peine-Salzgitter, στις 4 Αυγούστου 1988. Το τέλεφαξ αναφέρεται σε έναν «πίνακα στον οποίο εμφανίζονται οι τελικές προθέσεις παραδόσεων που συνελέγησαν κατά το

τέλος της τελευταίας συνεδρίασης της CDE στις 27/28 Ιουλίου 1988, στο Παρίσι» και συνεχίζει:

«Ο Πρόεδρος μας αναμένει από όλες τις εταιρείες να μην υπερβούν τις εν λόγω προθέσεις παραδόσεων που έχουν σχέση με τη σταθερότητα των τιμών.»

- (75) Η Επιτροπή ενέτοπισε στην Peine-Salzgitter ένα (αχρονολόγητο) εσωτερικό σημείωμα της Peine-Salzgitter που συγκρίνει τις προθέσεις παραδόσεων για το τέταρτο τρίμηνο του 1988 με τις πραγματικές παραδόσεις. Στο εν λόγω σημείωμα που είναι συνταγμένο στα γερμανικά, επισυνάπτεται πίνακας στα αγγλικά με την επικεφαλίδα «κατηγορία III ... /δυσανάγνωστο) προθέσεις παραδόσεων». Είναι αναμφισβήτητο ότι πρόκειται για τον πίνακα που αναφέρεται στο τέλεφαξ της Eurofer. Οι προθέσεις παραδόσεων που αναφέρονται στον πίνακα είναι εκείνες των Peine-Salzgitter, Thyssen, Klöckner, Saarstahl, Usinor Sacilor (Unimetal), Ferdofer, Cockerill Sambre, TradeARBED και British Steel.

Προκύπτει ότι οι πραγματικές παραδόσεις όλων των εταιρειών, πλην της Klöckner, υπερέβαιναν τις προθέσεις παραδόσεων που είχαν προαναγγελθεί. Η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών αριθμών είναι σχετικά μικρή για τις Peine-Salzgitter, Cockerill Sambre και Saarstahl, ενώ είναι πολύ μεγάλη για τις άλλες (ιδιαίτερα για την British Steel).

- (76) Αυτό θα μπορούσε να σημαίνει ότι το σύστημα δεν λειτουργούσε πολύ αποτελεσματικά. Η κυριότερη αιτία φαίνεται να είναι ότι το σύστημα δεν προέβλεπε κατά τα φαινόμενα καμία χρηματική ποινή για τις εταιρείες των οποίων οι παραδόσεις υπερέβαιναν τις παραγγελίες που είχαν προηγουμένως κοινοποιηθεί στον κ. Traverso ή τις ποσότητες που αυτός είχε προτείνει.
- (77) Ο μη δεσμευτικός χαρακτήρας του συστήματος αυτού επιβεβαιώνεται από τέλεξ της Unimetal προς την British Steel στις 28 Νοεμβρίου 1988, και από την απάντηση της British Steel στις 6 Δεκεμβρίου 1988. Ωστόσο, η αλληλογραφία αυτή δείχνει επίσης ότι οι συμμετέχουσες εταιρείες απέδιδαν μεγάλη σημασία στο εν λόγω σύστημα. Δείχνει ότι, τουλάχιστο καταρχήν, οι ενεχόμενες εταιρείες θεωρούσαν ότι έπρεπε να τηρηθούν τα στοιχεία για τις ποσότητες που πρότεινε ο πρόεδρος της CDE. Οι εταιρείες που δεν ελάμβαναν υπόψη τις προτάσεις αυτές έπρεπε να αναμένουν ότι οι άλλοι συμμετέχοντες θα κατέφευγαν σε αντίποινα στις εγχώριες αγορές τους.
- (78) Το σύστημα έπαυσε να λειτουργεί στις αρχές του 1989. Ξανάρχισε στις αρχές του 1990 (για τις παραδόσεις κατά το πρώτο τρίμηνο του 1990). Αυτό επιβεβαιώθηκε από την British Steel και αποδεικνύεται από ενημερωτικό σημείωμα της British Steel της 20ής Ιουλίου 1990 και από το γεγονός ότι στις 31 Ιανουαρίου 1990 η Peine-Salzgitter απήλυθε επιστολή στον πρόεδρο της CDE όπου εξέθετε τις προθέσεις της για τις παραδόσεις κατά το πρώτο και δεύτερο τρίμηνο του 1990.

- (79) Εντούτοις, φαίνεται ότι το όλο σύστημα συνδυασμού της προσφοράς και της ζήτησης δεν λειτουργούσε πολύ καλά, ούτε διήρκεσε επί μακρόν.

Ένα αχρονολόγητο σημείωμα της British Steel, που συνοψίζει τα αποτελέσματα της συνεδρίασης της Routrelles Committee στις 21 Μαρτίου 1990, αναφέρει την ακόλουθη παρατήρηση του κ. G (Unimetal) όσον αφορά τη γαλλική αγορά:

«Ο κ. G διατύπωσε τη γνώμη ότι η διαδικασία Traverso είχε καταρρεύσει λόγω της "ανυποχώρητης θέσης" ορισμένων παραγωγών.»

1.5. Συμφωνίες καθορισμού των τιμών

1.5.1. Τιμές-στόχοι

- (80) Τα πρακτικά της συνεδρίασης της Eurofer/Skandinavia, της 30ής Ιουλίου 1986, αναφέρουν τα ακόλουθα σχετικά με την αγορά δοκών στην Κοινότητα:

«Τα χαλυβουργεία της Eurofer καταβάλλουν προσπάθειες για σταθεροποίηση των τιμών και προστασία των εισαγωγών. Αποφάσεις ειδικά για τις τιμές θα ληφθούν σε συνεδρίαση που θα πραγματοποιηθεί σε λίγες ημέρες.»

- (81) Στο αντίγραφο των πρακτικών αυτών που η Επιτροπή ενέτοπισε στην Walzstahl-Vereinigung επισυναπτόταν έγγραφο που παραθέτει τις «τιμές για το τέταρτο τρίμηνο του 1986» στις αγορές της Σκανδιναβίας. Όσον αφορά τις δοκούς στην αγορά της Δανίας αναφέρονταν τα ακόλουθα:

«Παρέχονται πληροφορίες μετά τον καθορισμό νέων τιμών στις χώρες EOK.»

Παρόμοιες αναφορές περιλαμβάνονται και στα πρακτικά άλλων συνεδριάσεων της Eurofer/Skandinavia.

- (82) Σε τέλεφαξ που έστειλε στη CPS, στις 27 Μαρτίου 1987, η Walzstahl-Vereinigung διευκρίνιζε ότι ο πρόεδρος της Routrelles Committee επιθυμούσε να συζητηθούν δύο συγκεκριμένα θέματα πριν από την επόμενη συνεδρίαση της 7ης Απριλίου 1987. Ένα από τα θέματα αυτά ήταν η εναρμόνιση των τιμών στην EKAX:

«Η επίτευξη ανάλογων επιπέδων τιμών στην EK και, ειδικότερα, ο ρυθμός με τον οποίο μπορούν να αυξηθούν οι τιμές στη Γαλλία για να φθάσουν σε επίπεδα συγκρίσιμα με εκείνα των γειτονικών χωρών (ορισμένες διαφορές μπορεί να είναι ανεκτές υπό τον όρο ότι δεν προκαλούν διαταραχές).»

- (83) Η επόμενη συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε στις 3 Ιουνίου 1987. Ένα εσωτερικό ενημερωτικό σημείωμα, που κατήρτισε η Peine-Salzgitter στις 2 Ιουνίου 1987 για τον πρόεδρο της επιτροπής Routrelles, αναφέρει:

«Ωστόσο, ο βραχυπρόθεσμος στόχος της συνεδρίασης της 3ης Ιουνίου θα πρέπει να είναι ο καθορισμός δεσμευτικών τιμών για τις δοκούς κατά το τρίτο τρίμηνο του 1987.»

(84) Πράγματι, στη συνεδρίαση αυτή ή σε μία από τις επόμενες συνεδριάσεις ελήφθη απόφαση για τις τιμές κατά το τρίτο τρίμηνο του 1987. Αυτό προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Eurofer/Skandinavia, στις 4 Αυγούστου 1987, που αναφέρουν σχετικά με την αγορά δοκών στην ΕΚΑΧ ότι είχαν επιτευχθεί οι τιμές που είχαν προγραμματισθεί για το τρίτο τρίμηνο του 1987.

(85) Η Routrelles Committee απεφάσισε στη συνέχεια να προβεί σε αυξήσεις των τιμών πώλησης κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1987. Αυτό αποκαλύπτεται από εσωτερικό σημείωμα της Peine-Salzgitter, της 9ης Νοεμβρίου 1987:

«Όσον αφορά την περαιτέρω παγίωση ή την πραγματοποίηση των αυξήσεων των τιμών που καθιερώθηκαν την 1η Οκτωβρίου 1987, στη συνεδρίαση της Routrelles Committee στο Παρίσι, στις 28 Οκτωβρίου 1987, συμφωνήθηκε να μην αυξηθούν οι τιμές εκ νέου την 1η Ιανουαρίου 1988. Ωστόσο, αυτό πρέπει να θεωρηθεί στο πλαίσιο της πρότασης να αυξηθούν οπωσδήποτε οι τιμές την 1η Απριλίου 1988. Θα γίνει έγκαιρη ανταλλαγή απόψεων για το μέγεθος της αύξησης αυτής.»

(86) Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται — τουλάχιστον όσον αφορά την αγορά της Γερμανίας, από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Eurofer/Skandinavia στις 4 Νοεμβρίου 1987, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Εκτιμήσεις για τις τιμές κατά το πρώτο τρίμηνο του 1989.

Οι αυξήσεις των τιμών υπολογίζονται σε 25 έως γερμανικά μάρκα στη Γερμανία, 50 έως 100 γαλλικά φράγκα στη Γαλλία και 200 έως 800 βελγικά φράγκα στις χώρες της Μπενελούξ. Θα έχουν ως αποτέλεσμα τα ακόλουθα επίπεδα τιμών:

Βασική τιμή:

Γαλλία Thionville	Γερμανία O'hausen	Βέλγιο/Λουξεμβούργο Charleroi	Ιταλία Palenzano
Κατηγορία 1 Ιανουάριος: 2 250 γαλλικά φράγκα Βάση	630 γερμανικά μάρκα Βάση	13 500 βελγικά φράγκα Βάση	480 000 ιταλικές λίρες Βάση
Κατηγορία 2 Ιανουάριος: 2 350 γαλλικά φράγκα Βάση	670 γερμανικά μάρκα Βάση	14 000 βελγικά φράγκα Βάση	530 000 ιταλικές λίρες Βάση
Κατηγορία 2b1 2 350 γαλλικά φράγκα Βάση	670 γερμανικά μάρκα Βάση	14 000 βελγικά φράγκα Βάση	530 000 ιταλικές λίρες Βάση
Κατηγορία 2b2 2 450 γαλλικά φράγκα Βάση	720 γερμανικά μάρκα Βάση	15 000 βελγικά φράγκα Βάση	540 000 ιταλικές λίρες Βάση
Κατηγορία 2b3 2 600 γαλλικά φράγκα Βάση	760 γερμανικά μάρκα Βάση	15 700 βελγικά φράγκα Βάση	560 000 ιταλικές λίρες Βάση
Κατηγορία 2c 2 650 γαλλικά φράγκα Βάση	795 γερμανικά μάρκα Βάση	16 500 βελγικά φράγκα Βάση	600 000 ιταλικές λίρες Βάση

«Γερμανία: οι τιμές θα φτάσουν στο επιδιωκόμενο επίπεδο κατά τη διάρκεια του τετάρτου τριμήνου. Δεν πρόκειται να γίνει αύξηση των τιμών κατά το πρώτο τρίμηνο του 1988.»

(87) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της Eurofer/Skandinavia στις 2 Φεβρουαρίου 1988 αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Αποφασίστηκε να αυξηθούν οι τιμές την 1η Απριλίου ως εξής: στη γερμανική αγορά κατά 20 γερμανικά μάρκα για τις κατηγορίες 1, 2A, 2B2 και 2B3, και κατά 10 γερμανικά μάρκα για την κατηγορία 2B1· στη γαλλική αγορά, κατά 50 γαλλικά φράγκα για όλες τις κατηγορίες πλην της 2C.

Οι τιμές πρόκειται επίσης να αυξηθούν στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου την 1η Απριλίου 1988, μολονότι το ύψος της αύξησης δεν έχει ακόμη αποφασισθεί.»

(88) Τα αποτελέσματα της συνεδρίασης της 19ης Ιουλίου 1988 τεκμηριώνονται από έναν πίνακα που επισυνάπτεται στα πρακτικά της συνεδρίασης της Eurofer/Skandinavia στις 25 Ιουλίου 1988, αντίγραφο των οποίων εντοπίστηκε στις εγκαταστάσεις της Usinor Sacilor. Ο πίνακας αυτός δείχνει τις «prix de marché T4-88» για τις δοκούς στην ΕΚΑΧ. Αναφέρονται οι βασικές τιμές για κάθε κατηγορία (1, 2A, 2B1, 2B2, 2B3 και 2C) στη Γερμανία, τη Γαλλία και το Βέλγιο/Λουξεμβούργο, αντίστοιχα.

(89) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 18ης Οκτωβρίου 1988 αναφέρεται ότι υλοποιήθηκε στις αγορές η προβλεπόμενη αύξηση των τιμών για το τέταρτο τρίμηνο του 1988. Στα πρακτικά αναφέρονται επίσης οι γνωστές ως «εκτιμήσεις για τις τιμές» κατά το πρώτο τρίμηνο του 1989:

Γερμανία: μικρότερη «εμπορική» έκπτωση 2,5 %
συν 20 γερμανικά μάρκα για τους μικρούς παραγωγούς
συν 80 γερμανικά μάρκα για τους καταναλωτές

Γαλλία: συν 100 γαλλικά φράγκα για τους καταναλωτές

Ιταλία: συν 30 000 ιταλικές λίρες για τους καταναλωτές

Νέες αυξήσεις των τιμών προβλέπονται επίσης για την Ισπανία κατά το πρώτο τρίμηνο του 1989.»

(90) Μια σύγκριση του πίνακα αυτού με τον πίνακα που επισυνάπτεται στα πρακτικά της συνεδρίασης της Eurofer/Skandinavia στις 25 Ιουλίου 1988 δείχνει ότι, όσον αφορά τις αγορές της Γαλλίας, της Γερμανίας και του Βελγίου/Λουξεμβούργου — ο πίνακας που επισυνάπτεται στα πρακτικά της συνεδρίασης της Eurofer/Skandinavia δεν παραθέτει στοιχεία για την ιταλική αγορά — η διαφορά μεταξύ των τιμών για το τέταρτο τρίμηνο του 1988 και εκείνων για το πρώτο τρίμηνο του 1989 κυμαίνεται πράγματι μεταξύ 25 και 40 γερμανικών μάρκων, 50 και 100 γαλλικών φράγκων και 200 και 800 βελγικών φράγκων για τις αντίστοιχες κατηγορίες. Η μόνη εξαίρεση είναι η κατηγορία 1 στη Γαλλία (όπου η αύξηση είναι 150 γαλλικά φράγκα) και στο Βέλγιο/Λουξεμβούργο (όπου η αύξηση είναι 1 000 βελγικά φράγκα).

(91) Σύμφωνα με τη διατύπωση της παραγράφου των πρακτικών της συνεδρίασης της 18ης Οκτωβρίου που αναφέρεται στο σημείο 89, οι τιμές που εμφανίζονται στον πίνακα αυτό δεν είναι οι τιμές που οι ενδιαφερόμενες εταιρείες ανέμεναν να διαμορφωθούν στην αγορά, αλλά οι τιμές που είχαν συμφωνήσει να ισχύσουν. Αυτό επιβεβαιώνεται από τέλεξ που έστειλε η Thyssen στην TradeARBED στις 22 Σεπτεμβρίου 1988:

«Η συζήτηση θα ήταν μάλλον σκοπιμότερο να πραγματοποιηθεί μετά τη συνεδρίαση της Eurofer/Skandinavia. Ωστόσο, επειδή η συνεδρίαση αυτή θα αργήσει, πρέπει κατά τη γνώμη μου να γνωστοποιήσουμε στους φίλους μας τις γενικότερες προθέσεις μας όσον αφορά την ΕΟΚ και να ζητήσουμε παράλληλες δράσεις, δηλαδή τις ακόλουθες αυξήσεις για το σκανδιναβικό πρόγραμμα:

Σουηδία	100 σουηδικές κορόνες
Νορβηγία	100 νορβηγικές κορόνες
Φινλανδία	40 φινλανδικά μάρκα

Στη συνέχεια, μπορεί να ληφθεί απόφαση για την κατηγορία 2c στις 29 Σεπτεμβρίου.»

(92) Προκύπτει ότι οι εταιρείες της Eurofer είχαν συζητήσει τις μελλοντικές τιμές και ότι είχαν την πρόθεση να εφαρμόσουν αυξήσεις κατά 40 περίπου γερμανικά μάρκα για τις δοκούς που ενέλιπταν στα πλαίσια του «σκανδιναβικού προγράμματος» (δηλαδή τις κατηγορίες 1, 2a, 2b1, 2b2 και 2b3).

(93) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της Eurofer/Skandinavia της 3ης Νοεμβρίου 1988 αναφέρονται τα ακόλουθα όσον αφορά τις αγορές δοκών στην ΕΚΑΧ:

«Προγραμματίζονται νέες αυξήσεις για το πρώτο τρίμηνο του 1989, που αναμένεται να πραγματο-

ποιηθούν ανά τομέα. Προβλέπονται αυξήσεις στη Γερμανία κατά 25 έως 40 γερμανικά μάρκα, στη Γαλλία κατά 50 έως 100 γαλλικά φράγκα και στις χώρες της Μπενελούξ κατά 200 έως 800 βελγικά φράγκα.»

(94) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 13ης Δεκεμβρίου 1988 αναφέρεται ότι οι αυξήσεις των τιμών τις παραδόσεις κατά το πρώτο τρίμηνο του 1989 (αναφέρεται λανθασμένα ως «1988») στη Γερμανία και στη Γαλλία έγιναν αποδεκτές από τους πελάτες χωρίς κανένα πρόβλημα, και ότι εξετάζονταν το ενδεχόμενο περαιτέρω αυξήσεων.

(95) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 10ης Ιανουαρίου 1989 αναφέρεται ότι οι «προβλεπόμενες» τιμές για το πρώτο τρίμηνο του 1989 υλοποιήθηκαν στις αγορές της Γερμανίας, της Γαλλίας, των χωρών της Μπενελούξ, της Ιταλίας, της Ισπανίας και της Βρετανίας. Στα πρακτικά παρατίθενται επίσης οι «αναμενόμενες» αυξήσεις των τιμών κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1989 και οι τιμές που θα προκύψουν από τις αυξήσεις αυτές.

(96) Ένα αχρονολόγητο σημείωμα που κατήρτισε η British Steel σχετικά με τα αποτελέσματα της συνεδρίασης αυτής, αναφέρεται στις «προθέσεις για τις τιμές». Οι προθέσεις αυτές εκτίθενται σε πίνακα που συνοδεύει το σημείωμα αυτό. Η επικεφαλίδα του εν λόγω πίνακα είναι «Προθέσεις για τις αυξήσεις των τιμών στην Ευρώπη τον Απρίλιο/Ιούνιο». Ο πίνακας δείχνει τις αυξήσεις ανά κατηγορία στις αντίστοιχες αγορές (από 10 έως 20 γερμανικά μάρκα στη Γερμανία, από 30 έως 50 γαλλικά φράγκα στη Γαλλία, από 200 έως 400 βελγικά φράγκα στο Βέλγιο και 20 000 ιταλικές λίρες στην Ιταλία) και τα «συνεπακόλουθα νέα επίπεδα τιμών τον Απρίλιο του 1989».

Τα στοιχεία για τη Γαλλία, τη Γερμανία και τις χώρες της Μπενελούξ είναι ταυτόσημα με εκείνα που αναφέρονται στα πρακτικά της συνεδρίασης της 10ης Ιανουαρίου 1989. Οι τιμές για την Ιταλία είναι κατά 20 000 ιταλικές λίρες/τόνο υψηλότερες από τις αντίστοιχες τιμές των πρακτικών. Φαίνεται ότι η διαφορά αυτή οφείλεται σε παρανόηση εκ μέρους της British Steel.

Ένα εσωτερικό σημείωμα, που κατήρτισε η Peine-Salzgitter στις 13 Ιανουαρίου 1989, περιέχει αντίστοιχα στοιχεία:

«Κατά τη συνεδρίαση της Routilles Committee στις 10 Ιανουαρίου 1989, ορίστηκαν οι ακόλουθες οι αυξήσεις τιμών που είχαν ήδη προβλεφθεί για την 1η Απριλίου: (...)»

(97) Τα πρακτικά της συνεδρίασης της Eurofer/Skandinavia της 1ης Φεβρουαρίου 1989 παρέχουν περαιτέρω πληροφορίες για τις συνεννοήσεις σχετικά με τις τιμές στα πλαίσια της Routilles Committee:

- «Επισημάνθηκε επίσης ότι κατά τα τρία τρίμηνα είχαν επιτευχθεί "αρμονικές" βασικές τιμές (μια διαφορά 10 περίπου γερμανικών μάρκων μεταξύ των διάφορων κοινοτικών αγορών).»
- (98) Σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίασης της 7ης Φεβρουαρίου 1989, οι συμμετέχοντες εξέφρασαν την άποψη ότι οι τιμές που προβλέπονταν για το δεύτερο τρίμηνο του 1989 είχαν υλοποιηθεί ή θα υλοποιούνταν σε όλες τις ενδιαφερόμενες αγορές (Γερμανία, Γαλλία, χώρες Μπενελούξ, Ιταλία και Ισπανία) χωρίς καμία δυσκολία. Οι τιμές που περιείχονταν στα πρακτικά της συνεδρίασης της 10ης Ιανουαρίου συνοδεύονταν με τιμές για δύο κατηγορίες στην Ιταλία και με τιμές για την Ισπανία.
- (99) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 19ης Απριλίου 1989 αναφέρεται ότι οι αναμενόμενες τιμές επιτεύχθηκαν στη Γερμανία, τη Γαλλία και την Ιταλία, και ότι η British Steel σκόπευε να αυξήσει τις τιμές της. Οι τιμές που αναφέρονται στα πρακτικά για το τρίτο τρίμηνο του 1989 είναι σχεδόν ταυτόσημες με τις τιμές που εμφανίζονται στα πρακτικά των συνεδριάσεων της 10ης Ιανουαρίου 1989 και της 7ης Φεβρουαρίου 1989 αντίστοιχα για το δεύτερο τρίμηνο του 1989.
- (100) Ένα σημείωμα της British Steel, με ημερομηνία 24 Απριλίου 1989, παρέχει περαιτέρω πληροφορίες για τις τιμές που χρεώνονταν στο Ηνωμένο Βασίλειο:
- «Ενημέρωσα την επιτροπή ότι στις αρχές Ιουνίου η BS επρόκειτο να αυξήσει τις τιμές κατά 4 έως 5 %, και πρότεινα να πωλούν οι εταιρείες στο Ηνωμένο Βασίλειο στη "συμπεφωνημένη τιμή" της BS για να μην υπονομευθεί η αύξηση αυτή.»
- Το σημείωμα περιγράφει επίσης μια διένεξη μεταξύ των ισπανών παραγωγών και της British Steel:
- «Ο ισπανικός όμιλος διαμαρτυρήθηκε για τις επιθετικές πωλήσεις της British Steel στην Ισπανία και, ειδικότερα, για τις χαμηλές τιμές που χρέωνε. Η British Steel επεσήμανε τις τεράστιες ποσότητες (21 kt τον Ιανουάριο και το Φεβρουάριο) που εισήχθησαν από την Ισπανία στο Ηνωμένο Βασίλειο, και τις παρελκυστικές τιμές στις οποίες οι ποσότητες αυτές πωλούντο.»
- Σε μια σύντομη έκθεση που εκπόνησε η Walzstahl-Vereinigung για τα αποτελέσματα της συνεδρίασης αναφέρεται ότι το συγκεκριμένο αυτό πρόβλημα θα επιλυόταν με διμερείς συνομιλίες.
- (101) Σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίασης της 6ης Ιουνίου 1989, αντιμετώπιζονταν δυσκολίες όσον αφορά τους μικρότερους μορφοχάλυβες (κατηγορίες 1 και 2) στη Γαλλία και την Ιταλία, αλλά τόσο η Unimétal όσο και οι ιταλοί παραγωγοί δήλωσαν ότι είναι αποφασισμένοι να διατηρήσουν τις τιμές. Η British Steel (που δεν συμμετείχε στη συνεδρίαση), πληροφόρησε τους ανταγωνιστές της ότι οι αυξήσεις των τιμών στη βρετανική αγορά είχαν γίνει αποδεκτές χωρίς δυσκολίες.
- (102) Στη συνεδρίαση της 11ης Ιουλίου 1989, ανακοινώθηκε ότι οι προβλεπόμενες τιμές είχαν επικρατήσει στη γαλλική αγορά, με εξαίρεση τις κατηγορίες 1 και 2a, όπου οι τιμές ήταν χαμηλές. Στις αγορές των χωρών της Μπενελούξ επισημάνθηκε η προσφορά ορισμένων τιμών κάτω των προβλεπόμενων επιπέδων:
- «Παρόλα αυτά, οι προγραμματισμένες τιμές επικράτησαν και πρέπει να διατηρηθούν.»
- Όσον αφορά τη βρετανική αγορά, επιβεβαιώθηκε ότι η αύξηση των τιμών κατά 4,25 % είχε γίνει αποδεκτή από τους πελάτες.
- Η συζήτηση των τιμών για το τέταρτο τρίμηνο του 1989 αποκάλυψε ότι, λόγω της αύξησης των έκτακτων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος και την ποιότητα (βλέπε σημείο 1.5.2), οι γερμανοί παραγωγοί δεν είχαν πρόθεση να αυξήσουν τις τιμές. Συνεπώς, διατηρήθηκαν οι τιμές που είχαν προγραμματισθεί και επικρατήσει κατά το τρίτο τρίμηνο του 1989.
- (103) Τα πρακτικά της συνεδρίασης της 3ης Αυγούστου 1989 περιέχουν την ακόλουθη παράγραφο (όσον αφορά τη γαλλική αγορά) που αντικατοπτρίζει τις σκέψεις και τις προθέσεις των συμμετεχόντων στην Routilles Committee:
- «Προς το παρόν, οι έμποροι χάλυβα είναι κάπως απρόθυμοι να κάνουν παραγγελίες επειδή "ελπίζουν" ότι οι τιμές θα μειωθούν σύντομα.»
- Η χρησιμοποίηση εισαγωγικών σημαίνει ότι τα μέλη της Routilles Committee έκριναν ότι η ελπίδα αυτή ήταν μάταιη.
- (104) Παρατηρήθηκε ότι τα επίπεδα τιμών για τις κατηγορίες 1 και 2a είχαν μέχρι τότε γίνει αποδεκτά από τους πελάτες στην Ιταλία. Αναφέρθηκε ότι στη Βρετανία οι τιμές που είχαν αυξηθεί στις αρχές Ιουνίου, ήταν σταθερές. Τα πρακτικά δίδουν την εντύπωση ότι δεν υπήρχε πρόθεση για αύξηση των βασικών τιμών ⁽¹⁾ σε καμία από τις σχετικές αγορές κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989.
- (105) Στη Valor η Επιτροπή ενετόπισε αχρονολόγητο έγγραφο το οποίο, κατά τη Valor, αποτελούσε τμήμα ενός εσωτερικού σημειώματος που είχε καταρτίσει η Usinor Sacilor για τη συνεδρίαση της 21ης Σεπτεμβρίου 1989. Το έγγραφο περιγράφει τη σχέση μεταξύ του άρθρου 60 και του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Αφού σημειώνει ότι το άρθρο 60 δεν εμποδίζει μια εταιρεία να δημοσιεύσει τις μελλοντικές τιμές πολύ πριν από την επιδιωκόμενη ημερομηνία εφαρμογής των τιμών αυτών, το έγγραφο συνεχίζει:
- ⁽¹⁾ Οι εταιρείες χάλυβα εκαλούντο να καθορίσουν τις τιμές τιμοκαταλόγου τους με αναφορά σε μια συγκεκριμένη γεωγραφική τοποθεσία, το σημείο βάσης (συνήθως το χαλυβουργείο). Οι τιμές αυτές αναφέρονται ως «βασικές τιμές».

«6. Παρόλα αυτά, οι διατάξεις του άρθρου 65 απαγορεύουν ρητά όλες τις συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων που αποσκοπούν "στον καθορισμό ή τον προσδιορισμό των τιμών". Είναι έκδηλο ότι η αναγγελία εκ μέρους ορισμένων εταιρειών της απόφασής τους να αυξήσουν τις τιμές κατά το ίδιο ποσό και κατά την ίδια ημερομηνία, θα παραβίαζε την παραπάνω διάταξη.

7. Υπάρχουν δύο πιθανές λύσεις:

α) ασαφής διατύπωση σύμφωνα με την οποία η κατάσταση της αγοράς πρέπει να επιτρέπει μεταβολή των τιμών εντός ακαθόριστης χρονικής περιόδου·

β) «ηγετική θέση στον καθορισμό των τιμών, τέχνασμα που χρησιμοποιούν οι εταιρείες στις ΗΠΑ. Μια εταιρεία αναγγέλλει την πρόθεσή της να αυξήσει ή να μειώσει τις τιμές μια συγκεκριμένη ημερομηνία. Μερικές ημέρες αργότερα, οι άλλες εταιρείες αναγγέλλουν την πρόθεσή τους να ακολουθήσουν το παράδειγμα του ανταγωνιστή τους.»

Αυτό δείχνει ότι η Usinor Sacilor εξετάζε τρόπους αποφυγής των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης ΕΚΑΧ.

(106) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 7ης Νοεμβρίου 1989 αναφέρεται ότι δεν είχαν προγραμματισθεί αυξήσεις για το πρώτο τρίμηνο του 1990. Τη μόνη εξαίρεση αποτελούσε η Γαλλία, όπου η Unimétal ήλπιζε να εφαρμόσει αύξηση των πραγματικών τιμών των μικρότερων δοκών κατά 50 γαλλικά φράγκα.

(107) Η επόμενη συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 1989. Τα αποτελέσματα της καταγράφονται σε ένα σχέδιο ομιλίας που είχε συντάξει ο εκπρόσωπος της TradeARBED (που την εποχή εκείνη προήδρευε των συνεδριάσεων της Eurofer/Skandinavia) για τη συνεδρίαση της Eurofer/Skandinavia στις 31 Ιανουαρίου 1990· το εν λόγω σχέδιο ομιλίας παρέχει επίσης αξιολογικά στοιχεία για τις σκέψεις και τις προθέσεις των εταιρειών της Eurofer:

«Κατά συνέπεια, είναι απόλυτα αναγκαίο να μην ασκηθούν πιέσεις στην αγορά από κανένα χαλυβουργείο της Eurofer, ούτε από τους σκανδιναβούς φίλους μας.

(...)

Οι τιμές που επεκράτησαν για το τέταρτο τρίμηνο του 1989 διατηρήθηκαν γενικά και κατά το πρώτο τρίμηνο του 1990. Τα νέα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος δεν αποτελούν πλέον πρόβλημα. Εντούτοις, είναι λυπηρό, ιδίως για τις κατηγορίες 1, 2a και 2b1, ότι ορισμένα χαλυβουργεία θεώρησαν σκόπιμο να υπονομεύσουν τις προγραμματισθείσες τιμές κατά τις δύο ή τρεις προηγούμενες εβδομάδες, δημιουργώντας με τον τρόπο αυτό περιθώρια διακύμανσης 15 έως 20 γερμανικών μάρκων. Αυτό πρέπει να σταματήσει αμέσως.

Είναι σαφές ότι το εν λόγω περιθώριο διακύμανσης πρέπει να εξαλειφθεί κατά το δεύτερο τρίμηνο, και ότι οι προγραμματισθείσες τιμές πρέπει να εφαρμοστούν πέραν των συνόρων, ιδίως επειδή κατά το δεύτερο τρίμηνο είναι πιθανό να δημιουργηθεί η απαραίτητη ζήτηση. Σας καλώ όλους να τηρήσετε αυστηρά τον κανόνα αυτό.»

(108) Τα πρακτικά της συνεδρίασης της 14ης Φεβρουαρίου 1990 αναφέρουν σχετικά με τις τιμές για το δεύτερο τρίμηνο του 1990 ότι οι παραγωγοί ήλπιζαν να επιστρέψουν στα επίπεδα τιμών που είχαν επικρατήσει κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989:

«Όσον αφορά τις τιμές, τα τοπικά χαλυβουργεία εξέφρασαν την έντονη ελπίδα να εξαλειφθεί το τρέχον έλλειμμα (20 γερμανικά μάρκα περίπου) και καθένας από αυτούς να επανέλθει σύντομα στα επίπεδα που είχαν επικρατήσει κατά τη διάρκεια του τέταρτου τριμήνου του 1989.»

(109) Μόνο η Unimétal δήλωσε ότι είχε την πρόθεση να αυξήσει κατά 45 γαλλικά φράγκα την τιμή για την κατηγορία 2c. Δεν πρόκειται για συμπτωματικό γεγονός. Σε επιστολή του προς την Unimétal (με κοινοποίηση στην TradeARBED) στις 6 Νοεμβρίου 1989, ο πρόεδρος της Routrelles Committee είχε εκφράσει την άποψη ότι η εναρμόνιση των τιμών στην ΕΚΑΧ είχε κεφαλαιώδη σημασία για την αποτροπή «στρεβλώσεων» των ροών του εμπορίου.

Ο κ. Meyer επεσήμανε ότι, κατά την άποψή του, η κατηγορία 2c προκαλούσε σοβαρό πρόβλημα από την άποψη αυτή, επειδή οι τιμές στη Γαλλία και τη Γερμανία αντίστοιχα διέφεραν κατά 30 γερμανικά μάρκα/τόνο περίπου επί ορισμένο χρονικό διάστημα. Ο πρόεδρος της Routrelles Committee έκρινε ότι είχε φθάσει η ώρα για τη γεφύρωση του κενού αυτού:

«Είναι η κατάλληλη στιγμή για να καλυφθεί η διαφορά από την τιμή στη Γερμανία. Κρίνω ότι αυτό που έπρεπε να είχε γίνει εδώ και ορισμένο χρονικό διάστημα, είναι τώρα εφικτό.»

(110) Η Peine-Salzgitter επανέλαβε το αίτημά της σε επιστολή της 19ης Δεκεμβρίου 1989. Στις 7 Φεβρουαρίου 1990, η TradeARBED έστειλε τέλεφαξ στη Unimétal (με κοινοποίηση στην Peine-Salzgitter) στο οποίο παρότρυνε το γάλλο παραγωγό να αυξήσει τις τιμές του για την κατηγορία 2c προκειμένου να επανορθωθεί η «στρέβλωση» αυτή, παρά την κάπως δύσκολη, όπως την αποκαλούσε, κατάσταση στις αγορές:

«Η στρέβλωση αυτή ενθαρρύνει ορισμένους γάλλους εμπόρους να διεισδύσουν περισσότερο στη γερμανική αγορά, διαταράσσοντας τη διάρθρωση των τιμών στη Γερμανία (...). Παρά το γεγονός ότι οι συνθήκες δεν προσφέρονται για αύξηση των τιμών, οι τιμές για την κατηγορία αυτή θα πρέπει να αυξηθούν κατά 100 γαλλικά φράγκα/τόνο, τουλάχιστον για τις παραδόσεις κατά το δεύτερο τρίμηνο.»

(111) Λίγο μετά τη συνεδρίαση της Routilles Committee στις 14 Φεβρουαρίου 1990, η British Steel έστειλε τέλεφαξ στην TradeARBED, την Peine-Salzgitter, την Thyssen, την Saarstahl και την Unimetal/Valor (κ. G) όπου διατύπωνε τον ορισμό των κατηγοριών A1 A2 και A3 που χρησιμοποιούσε την εποχή εκείνη η British Steel. Θα παρέχονταν περαιτέρω διευκρινίσεις σε τηλεφωνική επικοινωνία στις 19 Φεβρουαρίου.

(112) Το πρωτότυπο του τέλεφαξ αυτού, το οποίο η Επιτροπή ενέτοπισε στις εγκαταστάσεις της British Steel, περιέχει χειρόγραφες προσθήκες. Υπό τον τίτλο «Προτεινόμενα μερίδια αλληλοδιείσδυσης», παρατίθενται στοιχεία για κάθε κατηγορία αποθηκευτών και εμπόρων αντίστοιχα. Η σημασία των στοιχείων αυτών διευκρινίζεται με εσωτερικό σημείωμα της British Steel, της 20ής Φεβρουαρίου 1990:

«Ο κ. G ενημερώθηκε για τις τιμές που πρέπει να χρεωθούν και οι οποίες δεν θεωρούμε ότι προκαλούν διαταραχές. Δεν κατόρθωσα να επικοινωνήσω με την Saarstahl — (Βαρόνο Dr Von Englehard)· ωστόσο, την περασμένη εβδομάδα διαμαρτυρήθηκα έντονα, σε συνομιλία μαζί του, για τις υπερβολικά χαμηλές τιμές που προσφέρει στο Ηνωμένο Βασίλειο. Δεν θα ήταν παράλογο να επιστημόνουμε στη Unimetal ότι οι συνέπειες των παρανομιών της Saarstahl θα πρέπει να είναι αισθητές στη Γαλλία και όχι στη Γερμανία.»

Από όλα αυτά προκύπτει ότι η British Steel ενημέρωνε τους σημαντικότερους ανταγωνιστές της για τις τιμές (ή τα μερίδια αλληλοδιείσδυσης) που ήταν διατεθειμένη να ανεχθεί.

(113) Σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίασης της 21ης Μαρτίου 1990, η British Steel εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός ότι ορισμένες προσφορές στη βρετανική αγορά ήταν κατά 55 έως 70 λίρες στερελίνες χαμηλότερες των τιμών τιμοκαταλόγου της British Steel. Ένα αchronολόγητο σημείωμα που κατήρησε η British Steel σχετικά με τα αποτελέσματα της συνεδρίασης αυτής αναφέρει:

«Μήνυμα στους κοινοτικούς παραγωγούς από την BS να μην υποστηρίξουν τις εκπτώσεις αυτές.»

(114) Το σημείωμα της British Steel περιέχει επίσης πληροφορίες για τη γερμανική αγορά:

«Ο γερμανικός όμιλος εξέφρασε την επιθυμία να πραγματοποιήσει αύξηση των βασικών τιμών κατά 20 γερμανικά μάρκα για να ανακτήσει τη θέση που προβλεπόταν να έχει τον τελευταίο Οκτώβριο, όταν τα έκτακτα στοιχεία αυξήθηκαν κατά 20 έως 25 γερμανικά μάρκα (οι τιμές διολίσθησαν έκτοτε).»

(115) Σύμφωνα με τα πρακτικά της συνεδρίασης της 16ης Μαΐου 1990, η British Steel ανήγγειλε ότι εξέταζε το ενδεχόμενο αύξησης των τιμών στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά το τρίτο τρίμηνο του 1990, και ότι θα ελάμβανε σχετική απόφαση το Μάιο. Σε σημείωμα που συνέταξε η Usinor Sacilor στις 18 Μαΐου 1990, αναφέρεται ότι η British Steel είχε ζητήσει από τους

άλλους παραγωγούς να περιμένουν έως το τέλος Μαΐου πριν προβούν σε οποιοδήποτε δεσμευτικές προσφορές για παραδόσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Στις 7 Ιουνίου 1990, η British Steel έστειλε τέλεφαξ στην TradeARBED, Peine-Salzgitter, Saarstahl, Thyssen, Ensidesa, Unimetal και Aristrain:

«Παρατίθενται λεπτομέρειες για τις πέντε μεταβολές του νέου τιμοκαταλόγου της British Steel που θα εφαρμοσθεί από την 1η Ιουλίου 1990 για τους μορφοχάλυβες κατασκευών.

(...)

Γενικά, παρατηρείται αύξηση 5 % περίπου σε σχέση με τον προηγούμενο τιμοκατάλογο. Παρακαλείσθε να λάβετε πλήρως υπόψη την αύξηση αυτή στις προσφορές για το τρίτο τρίμηνο.»

(116) Ένα εσωτερικό ενημερωτικό σημείωμα (της 9ης Ιουλίου 1990) που συνέταξε η Peine-Salzgitter για να το λάβει υπόψη ο πρόεδρος της Routilles Committee κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου 1990, συνοψίζει τα θέματα πολιτικής που έπρεπε να συζητηθούν την εποχή εκείνη. Ο συντάκτης προτείνει να μην καθιερωθεί καμία «επίσημη αύξηση» των τιμών για το τέταρτο τρίμηνο του 1990, λόγω της μερικής αύξησης των έκτακτων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος. Ωστόσο, οι συμμετέχοντες έπρεπε να παρακινηθούν να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των νέων έκτακτων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος και των συμπεφωνημένων τιμών:

«Εκκλιση προς όλους τους συμμετέχοντες όσον αφορά το τρίτο και το τέταρτο τρίμηνο:

— εφαρμογή των νέων έκτακτων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος·

— εφαρμογή των συμπεφωνημένων επιπέδων τιμών/κατάργηση των μη διαφανών εκπτώσεων.»

(117) Σε ένα εσωτερικό σημείωμα της British Steel, της 17ης Ιουλίου 1990, αναφέρεται ότι οι άλλοι παραγωγοί είχαν δείξει μέχρι τότε «μικρό ενδιαφέρον» για τις οδηγίες που η British Steel τους είχε δώσει σχετικά με τα επίπεδα των τιμών πωλήσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο. Όπως προκύπτει από το σημείωμα της British Steel, της 20ής Ιουλίου 1990, η τελευταία χρησιμοποίησε τη συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου 1990 για να παροτρύνει και πάλι τους ανταγωνιστές της να τηρήσουν τις νέες τιμές της.

Ένα άλλο σημείωμα της British Steel, της 30ής Ιουλίου 1990, αποκαλύπτει ότι η συμπεριφορά της TradeARBED ήταν ιδιαίτερα ενοχλητική για την British Steel:

«Είναι σχεδόν αναμφίβολο ότι η Arbed, που θεωρείται ως ο μεγαλύτερος εισαγωγέας της EOK, έχει επιδείξει ανευθυνότητα όσον αφορά τον καθορισμό των τιμών και δεν τηρήσε τις συμφωνίες που επιτύχαμε όταν συναντηθήκαμε με τους Everard και Sevenig. Είναι σημαντικό ότι προσφέρουν μεγάλες εκπτώσεις για όλο το φάσμα των προϊόντων.»

(118) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 11ης Σεπτεμβρίου 1990 αναφέρεται ότι στη συνεδρίαση ελέγχθη ότι η αύξηση των τιμών τιμοκαταλόγου της British Steel είχε γίνει αποδεκτή από τους πελάτες στο Ηνωμένο Βασίλειο. Όσον αφορά τις άλλες αγορές, τα πρακτικά αναφέρουν ότι «μπορούσε να προβλεφθεί» μια αύξηση τιμής κατά 25 έως 30 γερμανικά μάρκα.

(119) Ένα σημείωμα της British Steel, με ημερομηνία 25 Σεπτεμβρίου 1990, που αναφέρεται στα αποτελέσματα της συνεδρίασης αυτής, θέτει το θέμα απερίφραστα:

«Υπάρχει η γενική αίσθηση ότι οι τιμές θα πρέπει να αυξηθούν λογικά — 30 γερμανικά μάρκα/τόνο περίπου. Πρέπει να συζητηθεί το κατά πόσο η αύξηση αυτή θα πρέπει να προστεθεί στη βασική τιμή ή στα πρόσθετα στοιχεία. Πιθανή ημερομηνία για την αύξηση είναι η 1η Ιανουαρίου.»

Το σημείωμα αυτό αναφέρει επίσης ότι η British Steel δεν έλαβε μέρος στη συζήτηση για τις τιμές:

«Η British Steel δεν έθιξε το θέμα των τιμών. Περιορίσθηκε απλώς στο πνεύμα της διαφάνειας. Προειδοποίησε έντονα τον πρόεδρο να μην αναφερθεί στους εμπόρους ότι οι “παραγωγοί της Eurofer είχαν αποφασίσει να πραγματοποιήσουν αύξηση”.»

(120) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 9ης Οκτωβρίου 1990 αναφέρεται ότι συζητήθηκαν οι τιμές για το πρώτο τρίμηνο του 1991, και ότι μια αύξηση κατά 20 έως 30 γερμανικά μάρκα θα ήταν αποδεκτή από τους πελάτες στην ηπειρωτική Ευρώπη. Δεν έγινε «πρόβλεψη» για την αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου.

(121) Από ένα τέλεφαξ που η Walzstahl-Vereinigung έστειλε στη Ferdofin στις 19 Δεκεμβρίου 1990 προκύπτει ότι οι ενδιαφερόμενες εταιρίες ήλπιζαν να επιτύχουν αύξηση των τιμών μέχρι 20 γερμανικά μάρκα/τόνο εφαρμόζοντας νέα πρόσθετα στοιχεία (βλέπε παρακάτω σημεία 1.5.2):

«Πρέπει να υπενθυμισθεί ότι τα επίπεδα των τιμών που επικράτησαν κατά το πρώτο τρίμηνο του 1990, αναμένονται να διατηρηθούν και κατά το πρώτο τρίμηνο του 1991, αν και θα συνοδεύονται από συνεχή βελτίωση των εσόδων από τις πωλήσεις μέχρι 20 γερμανικά μάρκα/τόνο κατά μέσο όρο έως το τέλος του τριμήνου αυτού με την εφαρμογή νέων πρόσθετων στοιχείων.»

1.5.2. Εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων

(122) Κατά τη συνεδρίαση της 18ης Οκτωβρίου 1988 η Usinor Sacilor υπέβαλε πρόταση για εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά την ποιότητα. Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 15ης Νοεμβρίου 1988 αναφέρεται ότι ως επιδιωκόμενος στόχος («Zielpreis») επελέγησαν τα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά την ποιότητα που εφαρμόζονται στη Γερμανία.

Η British Steel ανήγγειλε στη συνεδρίαση αυτή ότι θα λάβει υπόψη τα αποτελέσματα της εναρμόνισης αυτής όταν αποφασίσει για τις τιμές της.

(123) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 10ης Ιανουαρίου 1989 αναφέρεται ότι ένας «ιταλός αντιπρόσωπος» υπέβαλε στη συνεδρίαση αυτή πρόταση για εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος των δοκών IPE, HEB και HEA. Συμφωνήθηκε να μελετηθεί η πρόταση αυτή και να καταρτισθεί σχέδιο εναρμόνισης των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος που να εφαρμοσθεί κατά το τρίτο ή τέταρτο τρίμηνο του 1989.

(124) Η αύξηση των πρόσθετων στοιχείων εγκυμονούσε φυσικά τον κίνδυνο να δελεασθεί μια εταιρεία να αντισταθμίσει την εν λόγω αύξηση με μείωση της βασικής τιμής ώστε με τον τρόπο αυτό να αποκομίσει οφέλη έναντι των ανταγωνιστών της. Τα μέλη της Routrelles Committee φαίνεται να είχαν επίγνωση του κινδύνου αυτού, αλλά φαίνεται ότι δεν τον θεώρησαν ως σοβαρή απειλή. Σε επιστολή της στις 24 Φεβρουαρίου 1989 (σχέδιο της οποίας βρίσκεται στα χέρια της Επιτροπής) προς τον πρόεδρο της επιτροπής Ferdofin ανέφερε:

«Σας διαβεβαιώνω ότι ο ευρωπαϊκός όμιλος (συμπεριλαμβανόμενης και της Ferdofin) που παράγει δοκούς HE είναι τόσο ομοιογενής που αποκλείεται να μειωθούν οι βασικές τιμές όταν αυξηθούν τα πρόσθετα στοιχεία για το μέγεθος.»

(125) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 19ης Απριλίου 1989 αναφέρεται ότι μια ομάδα εργασίας επρόκειτο να συναντηθεί για να προσδιορίσει το ύψος των αυξήσεων («hausses») των στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος που επρόκειτο να εφαρμοσθούν από την 1η Οκτωβρίου 1989. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, η συνεδρίαση αυτή πραγματοποιήθηκε την ίδια ημέρα, μάλλον μετά τη συνεδρίαση της Routrelles Committee.

Από μια έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα της συνεδρίασης της ομάδας μελέτης προκύπτει ότι τα μέλη της Routrelles Committee είχαν συμφωνήσει, μέσω της ομάδας εργασίας που είχαν συστήσει προς το σκοπό αυτό, τόσο να εναρμονίσουν όσο και να αυξήσουν τα πρόσθετα στοιχεία αφορά το μέγεθος των δοκών:

«Δεδομένου ότι η Routrelles Committee όρισε ως ημερομηνία εφαρμογής των νέων αυτών πρόσθετων στοιχείων την 1η Οκτωβρίου 1989, ο ιταλικός όμιλος πρότεινε πλήρη ευθυγράμμιση προς τα υψηλότερα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος στην Κοινότητα.

Ωστόσο, θεωρήθηκε προτιμότερη μια σταδιακή προσέγγιση. Στη συνεδρίαση ορίστηκαν οι ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές:

1. Η εναρμόνιση θα είναι προς τα πάνω.
Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να οδηγήσει σε μείωση της τιμής τιμοκαταλόγου.
 2. Αποτελεί ένα δεύτερο στάδιο.
Θα πρέπει να προβλεφθεί ένα τρίτο στάδιο για ορισμένους μορφοχάλυβες προκειμένου να μειωθεί η υφιστάμενη διαφορά από τα υψηλότερα πρόσθετα στοιχεία στην κοινότητα.
 3. Ως ημερομηνία εφαρμογής ορίστηκε η 1η Οκτωβρίου 1989.»
- Στην έκθεση παρατίθενται τα εναρμονισμένα πρόσθετα στοιχεία για όλες τις δοκούς IPN, UPN, IPE, HEA, HEB και HEM.
- (126) Η Επιτροπή προμηθεύθηκε ορισμένα έγγραφα εργασίας (που εντοπίστηκαν στην Walzstahl-Vereinigung) και πίνακες (που εντοπίστηκαν στη Valor) στους οποίους συγκρίνονται τα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος που εφαρμόζονταν την εποχή εκείνη στη Γαλλία, τη Γερμανία, το Λουξεμβούργο και την Ιταλία με τα νέα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος που θα εφαρμόζονταν από την 1η Οκτωβρίου 1989. Από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι η εναρμόνιση που είχε συμφωνηθεί στις 19 Απριλίου 1989 είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση όλων σχεδόν των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος που εφαρμόζονταν την εποχή εκείνη στη Γαλλία, τη Γερμανία και το Λουξεμβούργο. Σε πολλές περιπτώσεις, οι αυξήσεις αυτές ήταν πολύ σημαντικές. Για παράδειγμα, τα πρόσθετα στοιχεία για τις δοκούς HEB 200 στη Γαλλία, τη Γερμανία και του Λουξεμβούργου ήταν προηγουμένως 20,19 και 19 Ecu αντίστοιχα. Τώρα είχαν αυξηθεί σε 46 Ecu/τόνο. Το γεγονός ότι η «εναρμόνιση» των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση των τιμών επιβεβαιώνεται από εσωτερικό σημείωμα της Peine-Salzgitter, της 10ης Ιουλίου 1989.
- (127) Σε ένα εσωτερικό σημείωμα που συνέταξε η Peine-Salzgitter στις 5 Ιουνίου 1989 επισημαίνεται ότι η Peine-Salzgitter, με επιστολή της στις 23 Μαΐου 1989, είχε ενημερώσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τα νέα πρόσθετα στοιχεία που επρόκειτο να εφαρμόσει. Επισημαίνεται το γεγονός ότι η κοινοποίηση των εν λόγω εναρμονισμένων πρόσθετων στοιχείων πραγματοποιήθηκε μεν, αλλά αφού προηγουμένως είχαν συμφωνηθεί μεταξύ της Routrelles Committee. Τα πρακτικά της συνεδρίασης της Eurofer/Skandinavia στις 25 Απριλίου 1989 επιβεβαιώνουν ότι τα νέα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος δεν είχαν δημοσιευθεί πριν από την ημερομηνία αυτή.
- (128) Κατά τη συνεδρίαση της 6ης Ιουνίου 1989, οι Ισπανοί δήλωσαν ότι επροτίθεντο να αυξήσουν σταδιακά τα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος για να τα εναρμονίσουν προς τα ευρωπαϊκά επίπεδα.
- (129) Κατά την ίδια συνεδρίαση συζητήθηκε το θέμα της εναρμόνισης των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά την ποιότητα. Η απόφαση που υιοθετήθηκε ήταν παρόμοια με εκείνη που είχε ληφθεί στην προηγούμενη συνεδρίαση όσον αφορά τα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος, δηλαδή ότι η εναρμόνιση επρόκειτο να έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση των τιμών:
- «Οι σύνεδροι απεφάσισαν να υποστηρίξουν την πρόταση του γαλλικού ομίλου για εναρμόνιση. Ως ημερομηνία θέσης σε ισχύ ορίστηκε η 1η Οκτωβρίου 1989. Τονίστηκε ότι η εναρμόνιση θα είναι προς τα πάνω και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να οδηγήσει σε μείωση της τιμής τιμοκαταλόγου.»
- Στα πρακτικά αναφέρονται τα νέα πρόσθετα στοιχεία και σημειώνεται ότι η British Steel είχε αναγγείλει (με τέλεξ) ότι θα συμμορφωνόταν προς τα αποτελέσματα της εναρμόνισης αυτής.
- (130) Σε επιστολή της προς τον κ. Arnuzzo (Ferdofin) στις 15 Δεκεμβρίου 1989, η Peine-Salzgitter παρατηρεί ότι, κατά τη συνεδρίαση της 12ης Δεκεμβρίου 1989 (δεν συμμετείχε η Ferdofin), διάφορα μέλη της Routrelles Committee είχαν ρωτήσει κατά πόσο η Ferdofin εφήρμοζε τα νέα πρόσθετα στοιχεία, ιδίως στη γερμανική αγορά.
- Η Ferdofin απάντησε με τέλεξ στις 21 Δεκεμβρίου 1989 και διαβεβαίωσε την Peine-Salzgitter ότι είχε εφαρμόσει τα νέα πρόσθετα στοιχεία στις παραδόσεις της σε όλες ανεξαιρέτως τις ευρωπαϊκές αγορές από την 1η Οκτωβρίου 1989.
- (131) Η εφαρμογή των νέων πρόσθετων στοιχείων φαίνεται ότι είχε επιπτώσεις στην τιμή βάσης. Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 14ης Φεβρουαρίου 1990 αναφέρονται τα ακόλουθα:
- «Τα νέα πρόσθετα στοιχεία επιτεύχθηκαν πλήρως, αν και δυστυχώς ορισμένες φορές εις βάρος των βασικών τιμών.»
- (132) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 16ης Μαΐου 1990 σημειώνεται ότι οι παραγωγοί «προέβλεψαν» αύξηση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος κατά 15 έως 20 γερμανικά μάρκα από την 1η Ιουλίου 1990.
- Αυτό βασιζόταν σε πρόταση που είχαν υποβάλει οι συμμετέχοντες από τη Γερμανία και το Λουξεμβούργο (βλέπε στο φαξ που έστειλε στις 11 Μαΐου 1990 η Peine-Salzgitter στη γραμματεία). Μια εξέταση του εγγράφου αυτού αποκαλύπτει ότι οι προτεινόμενες τροποποιήσεις θα είχαν ως αποτέλεσμα την πλήρη σχεδόν εναρμόνιση των σχετικών πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος, αλλά και σημαντική αύξηση του επιπέδου των εν λόγω πρόσθετων στοιχείων.
- (133) Μολονότι τα πρακτικά της συνεδρίασης δίδουν την εντύπωση ότι απλώς σχεδιαζόταν μια αύξηση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος, από μια έκθεση της Walzstahl-Vereinigung προκύπτει ότι στην πραγματικότητα όλοι οι συμμετέχοντες είχαν αποδεχθεί την πρόταση αυτή:
- «Όλοι οι παριστάμενοι όμιλοι αποδέχθηκαν την πρόταση αυτή, υπό τον όρο ότι δεν θα οδηγούσε σε μια άλλη μείωση των βασικών τιμών, όπως είχε συμβεί το τέταρτο τρίμηνο του 1989.»

Αυτό επιβεβαιώνεται και από το εμπιστευτικό σημείωμα που η γραμματεία της Routrelles Committee είχε αποστείλει στη Unimetal στις 17 Μαΐου 1990:

«Όλες οι ομάδες επιβεβαίωσαν ότι συμφωνούν με την πρόταση αυτή, που θα δημοσιευθεί αμέσως και θα εφαρμοσθεί από την 1η Ιουλίου 1990.»

(134) Σε τέλεφαξ της 21ης Μαΐου 1990, η Peine-Salzgitter ενημέρωνε τον αντιπρόσωπο της Aristrain στη Γερμανία (που δεν μπόρεσε να συμμετάσχει στη συνεδρίαση της 16ης Μαΐου) για τις λεπτομέρειες της επιτευχθείσας συμφωνίας. Το έγγραφο αυτό αποκαλύπτει ότι είχε επίσης συμφωνηθεί να μη δεχθούν οι συμμετέχοντες πριν από την 1η Ιουνίου 1990 παραγγελίες για παράδοση κατά την περίοδο από την 1η Ιουλίου 1990.

(135) Το εμπιστευτικό σημείωμα της Usinor Sacilor, της 17ης Μαΐου 1990, δείχνει ότι ορισμένοι από τους συμμετέχοντες εξέφρασαν την επιθυμία να ληφθούν περαιτέρω μέτρα:

«Όσον αφορά τα μικρά μεγέθη (IPE 80-150 mm) για τα οποία δεν προτείνεται αύξηση ο κ. Masserdotti θα επικοινωνήσει μαζί σας για να διαπιστωθεί κατά πόσο δεν θα μπορούσαν να αυξηθούν και αυτά.»

(136) Στις 31 Μαΐου 1990, σε τέλεφαξ προς τη γραμματεία, για το οποίο είχε χρησιμοποιηθεί επιστολόχαρτο της Stefana ο κ. Masserdotti εξέφρασε τη δυσαρέσκειά του για το γεγονός ότι δεν είχαν αυξηθεί τα πρόσθετα στοιχεία για τα μικρότερα μεγέθη. Ο συντάκτης ζητούσε από όλους τους συμμετέχοντες να επανεξετάσουν την πρότασή του με την οποία ζητούσε μια «λογική» αύξηση:

«Καλώ τους πάντες να επανεξετάσουν την πρόταση για προώθηση του πνεύματος συνεργασίας που συσφίγγει τις σχέσεις μας.»

(137) Στις 12 Ιουνίου 1990, ο πρόεδρος της Routrelles Committee απάντησε με επιστολή ότι δεν θα είχε αντιρρήσεις να εφαρμόσουν οι Ιταλοί παραγωγοί «κάπως διαφορετικά πρόσθετα στοιχεία στην αγορά τους» και διαβεβαίωνε:

«Εξυπακούεται ότι τα χαλυβουργεία της Γερμανίας και του Λουξεμβούργου θα εφαρμόσουν τα πρόσθετα στοιχεία σας στην εγχώρια αγορά σας.»

(138) Στα πρακτικά της συνεδρίασης της 11ης Σεπτεμβρίου 1990 σημειώνεται ότι τα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος αποτελούσαν και πάλι θέμα της ημερήσιας διάταξης:

«Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης (βλέπε παράρτημα 2) οι Ιταλοί υπέβαλαν πρόταση για νέα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος των IPN, UPN και IPE. Επρόκειτο για εναρμόνιση προς τα πάνω που σε καμία περίπτωση δεν θα είχε ως αποτέλεσμα την πτώση των τιμών τιμοκαταλόγου. Θα μπορούσε να εφαρμοσθεί από την 1η Οκτωβρίου 1990.»

Σε μια σύντομη έκθεση που η Walzstahl-Vereinigung εκπόνησε στις 11 Οκτωβρίου 1990 σχετικά με τα αποτελέσματα της συνεδρίασης αυτής, αναφέρεται ότι «ένας Ισπανός παραγωγός» είχε πληροφορήσει τους άλλους συνέδρους ότι εσκόπευε να αυξήσει τα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1990 για να τα ευθυγραμμίσει περισσότερο προς τα εναρμονισμένα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος.

(139) Στις 14 Νοεμβρίου 1990, η Walzstahl-Vereinigung κοινοποίησε μια «γερμανική» πρόταση για την εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος.

Η εξέταση της πρότασης αυτής αποκαλύπτει ότι θα είχε ως αποτέλεσμα αυξήσεις σε όλες τις αγορές, πλην της Ιταλίας, όπου, για ορισμένα από τα σχετικά μεγέθη, τα προτεινόμενα νέα πρόσθετα στοιχεία εξακολουθούσαν να είναι χαμηλότερα από τα πρόσθετα στοιχεία που εφαρμόζονταν την εποχή εκείνη.

(140) Στις 28 Νοεμβρίου 1990, η Eurofer έστειλε αντίγραφο της πρότασης αυτής στον αρμόδιο για τις νομικές της υποθέσεις, δεδομένου ότι είχε ορισμένες αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα της πρότασης αυτής προς τους κανόνες ανταγωνισμού της ΕΚΑΧ. Ο παραλήπτης απάντησε με τέλεφαξ στις 3 Δεκεμβρίου 1990 ισχυριζόμενος ότι το εν λόγω έγγραφο δεν αποτελούσε πρόταση για εναρμόνιση των τιμών, αλλά μια ουδέτερη «πραγματογνωμοσύνη»:

«Φυσικά, θα μπορούσε να προκύψει παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού της ΕΚΑΧ εάν οι εταιρείες αποφάσιζαν από κοινού να τροποποιήσουν τους οικείους καταλόγους πρόσθετων στοιχείων κατά το υπόδειγμα αυτό, ή εάν συντόνιζαν τις μεταβολές των πρόσθετων στοιχείων τους σύμφωνα με το εν λόγω υπόδειγμα.»

(141) Σε μια έκθεση της Walzstahl-Vereinigung της 4ης Δεκεμβρίου σχετικά με τα αποτελέσματα της συνεδρίασης, αναφέρεται ότι μια «γερμανική εταιρεία» είχε αποφασίσει να αυξήσει από την 1η Ιανουαρίου 1991 τα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος από 5 έως 30 γερμανικά μάρκα/τόνο. Στα πρακτικά της συνεδρίασης αναφέρεται ότι οι άλλοι παραγωγοί προγραμματίζαν παρόμοια ενέργεια.

Η Walzstahl-Vereinigung, σε τέλεφαξ που έστειλε στην British Steel, στις 13 Δεκεμβρίου 1990 θέτει το θέμα απεριφραστα:

«Για τις παραγγελίες, σας πληροφορώ ότι η Peine-Salzgitter και — εν τω μεταξύ — η Thyssen Stahl, έχουν δημοσιεύσει νέα πρόσθετα στοιχεία για τις διαστάσεις των δοκών βάσει μιας νέας εναρμονισμένης διάθρωσης στις χώρες της Κοινότητας (πλην του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ισπανίας).»

(142) Στις 19 Δεκεμβρίου 1990, η Walzstahl-Vereinigung έστειλε τέλεφαξ στη Ferdofin:

«Μπορούμε να σας διαβεβαιώσουμε ότι οι γερμανοί αντιπρόσωποι στην Ιταλία έχουν ενημερωθεί για τις συζητήσεις των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος στους γερμανικούς τιμοκαταλόγους. Η Ferodin έχει τροποποιήσει επίσης το δικό της κατάλογο των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος.»

Η διατύπωση της παραπάνω παραγράφου και το γεγονός ότι το φαξ αυτό απεστάλη στην TradeARBED, την Peine-Salzgitter, την Thyssen και την Saarlöhle σημαίνουν ότι στις 19 Δεκεμβρίου 1990 οι εταιρείες αυτές είχαν υιοθετήσει νέα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος.

2. ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ EUROFER

(143) Τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι η ίδια η Eurofer συνέλεγε και κοινοποιούσε ορισμένα στατιστικά στοιχεία για τις παραγγελίες και τις παραδόσεις. Για τους σκοπούς της ανταλλαγής αυτής πληροφοριών, οι συμμετέχουσες εταιρείες γνωστοποιούσαν τις παραγγελίες και παραδόσεις τους στη Eurofer σχεδόν αμέσως — εξ ου και η ονομασία «ταχείες καταχωρήσεις».

(144) Τα κοινοποιούμενα στοιχεία για τις παραγγελίες είχαν γενικό χαρακτήρα. Ωστόσο, ανταλλάσσονταν συγκεκριμένα στοιχεία για τις παραδόσεις από τις Peine-Salzgitter, Thyssen, Klöckner, Hoesch, Saarlöhle, Usinor Sacilor, Ferdofin, Cockerill Sambre, Arbed, British Steel, Ensidesa και Siderurgia Nacional (πορτογάλου παραγωγού) τα στοιχεία αυτά ταξινομούσαν ανά αγορά κράτους μέλους.

Τα περισσότερο σημαντικά έγγραφα σχετικά με την εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών περιλαμβάνονται στο παράρτημα 2.

(145) Από τα διαθέσιμα στοιχεία προκύπτει ότι η Eurofer κοινοποιούσε, σε τακτική βάση, τη στοιχεία για τις παραδόσεις των σχετικών εταιρειών το αργότερο εντός δύο σχεδόν μηνών μετά το τέλος του εκάστοτε τριμήνου ή μηνός. Η εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών ανάγεται τουλάχιστο στο 1986.

Η ανταλλαγή πληροφοριών διακόπηκε από τη Eurofer κατά τα τέλη του Ιουλίου 1990, αλλά επαναλήφθηκε λίγο αργότερα. Η British Steel δεν συμμετείχε στην εν λόγω περαιτέρω ανταλλαγή πληροφοριών.

(146) Τα διαθέσιμα στοιχεία δεν επιτρέπουν τον προσδιορισμό της ταυτότητας όλων των παραληπτών των στοιχείων που κοινοποιούσε η Eurofer. Εντούτοις, είναι λογικό να υποθεθεί ότι όλες οι εταιρείες που κοινοποιούσαν στη Eurofer στοιχεία για τις παραδόσεις τους ελάμβαναν αργότερα αντίγραφο των πινάκων που κατήρτιζε η τελευταία με τα εν λόγω στοιχεία. Η άποψη αυτή δεν αμφισβητήθηκε από τη Eurofer στην απάντηση που έδωσε στην ανακοίνωση των αιτιάσεων.

3. ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΑΓΟΡΕΣ

3.1. Γερμανία

(147) Από ένα σημείωμα (που εντοπίστηκε στην Peine-Salzgitter) με ημερομηνία 16 Ιανουαρίου 1987 και με θέμα τη συνεδρίαση μεταξύ εκπροσώπων της Thyssen, της Peine-Salzgitter και της TradeARBED στο Ντύσελντορφ, στις 15 Ιανουαρίου 1987, προκύπτει ότι οι τιμές για το πρώτο τρίμηνο του 1987 είχαν καθορισθεί μεταξύ των εταιρειών αυτών.

(148) Ένα εσωτερικό σημείωμα της Peine-Salzgitter, της 2ας Ιουνίου 1987, αποκαλύπτει ότι οι Thyssen, Peine-Salzgitter και TradeARBED είχαν καθορίσει τιμές για το ίδιο χρονικό διάστημα. Το έγγραφο αναφέρεται σε συμφωνίες μεταξύ των εταιρειών αυτών το Δεκέμβριο του 1986, τον Ιανουάριο του 1987 (βλέπε παραπάνω) και το Φεβρουάριο του 1987 και παραθέτει τις τιμές που είχαν καθορισθεί.

(149) Σε εσωτερικό σημείωμα που η Peine-Salzgitter κατήρτισε στις 9 Νοεμβρίου 1987 με σκοπό να χρησιμοποιηθεί στη συνεδρίαση που θα διεξαγόταν στις 11 Νοεμβρίου 1987 με εμπόρους, δείχνει ότι η επίκαιρη συνεδρίαση αποτελούσε συνέχεια των συζητήσεων που είχαν γίνει στις 11 και 24 Ιουνίου 1987. Επίκεντρο των συζητήσεων στις εν λόγω προηγούμενες συνεδριάσεις φαίνεται να ήταν η σταθεροποίηση ή η αύξηση των τιμών. Επισημαίνεται ότι οι συζητήσεις αυτές είχαν ως αποτέλεσμα δύο αυξήσεις των τιμών, την 1η Ιουλίου 1987 και την 1η Οκτωβρίου 1987 αντίστοιχα.

Η TradeARBED επιβεβαίωσε ότι συμμετείχε στη συνεδρίαση της 11ης Ιουνίου 1987. Η Peine-Salzgitter, η TradeARBED και η Walzstahl-Vereinigung πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι έλαβαν μέρος στη συνεδρίαση της 24ης Ιουνίου 1987.

(150) Στις 20 Ιανουαρίου 1988 πραγματοποιήθηκε στο Ντύσελντορφ συνεδρίαση ενός ομίλου γνωστού ως «VA Profilstahl» στην οποία έλαβαν μέρος εκπρόσωποι των TradeARBED, Hoesch, Peine-Salzgitter, Saarlöhle και Thyssen. Σε έκθεση, της 1η Απριλίου, ενώ αναφέρονται και τα ακόλουθα:

«Όλα τα χαλυβουργεία που εκπροσωπήθηκαν στη συνεδρίαση συμφώνησαν ότι σε κάθε μελλοντική αναγγελία τιμών θα δίδονται οι τιμές για όλους τους εμπόρους, ενώ για τους έξι μεγαλύτερους εμπόρους θα εφαρμόζεται/συμφωνείται μια ορισμένη διαφορά (π.χ. 20 γερμανικά μάρκα).»

(151) Στις 20 Απριλίου 1988 η Peine-Salzgitter έστειλε φαξ στις Thyssen, TradeARBED και Saarlöhle, με το οποίο τις πληροφόρούσε ότι στη συνεδρίαση με τους εμπόρους, που επρόκειτο να πραγματοποιηθεί στις 22 Απριλίου 1988, θα έπρεπε να συζητηθεί μια πιθανή περαιτέρω αύξηση των τιμών. Υπερβλήθη πρόταση για τις αυξήσεις αυτές.

- (152) Στις 18 Απριλίου 1989 πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι συνεδρίαση της VA Profilstahl. Σε χειρόγραφο σημείωμα της Walzstahl-Vereinigung σχετικά με τα αποτελέσματα της συνεδρίασης αυτής αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Η Arbed προέβαλε βέτο για τα πρόσθετα στοιχεία όσον αφορά το μέγεθος της κατηγορίας UNP 320 και τα μεγαλύτερα μεγέθη (οι άλλοι παραγωγοί — ιδίως η Hoesch — θα έπρεπε πρώτα να τηρήσουν τις συμφωνημένες τιμές).»

- (153) Σε ενημερωτικό σημείωμα που συνέταξε η Peine-Salzgitter στις 20 Απριλίου 1989 με στόχο να χρησιμοποιηθεί στην επικείμενη συνεδρίαση της 21ης Απριλίου 1989 με τους εμπόρους, αναφέρεται ότι στα πλαίσια της τελευταίας συνεδρίασης του φόρουμ αυτού, στις 16 Φεβρουαρίου 1989 είχε συμφωνηθεί να μην ασκήσουν οι συμμετέχοντες παραγωγοί πιέσεις στην αγορά κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1989, πράγμα που, κατά το συντάκτη, φαίνεται ότι είχε συμβεί.

- (154) Μια επιστολή της Peine-Salzgitter προς την Saarstahl στις 20 Δεκεμβρίου 1989, αποκαλύπτει ότι ορισμένοι παραγωγοί είχαν συμφωνήσει να περιορίσουν τις παραδόσεις τους στη γερμανική αγορά κατά το δεύτερο ήμισυ του 1989 σε ένα συγκεκριμένο κατώτατο όριο (παραδόσεις κατά το τρίτο τρίμηνο του 1988 μείον 10 %). Φαίνεται ότι η Saarstahl δεν συμμορφώθηκε στη συμφωνία αυτή.

Στη συμφωνία αυτή συμμετείχαν τουλάχιστον οι Peine-Salzgitter, Saarstahl και TradeARBED. Αυτό επιβεβαιώνεται από επιστολή της Peine-Salzgitter προς την TradeARBED στις 19 Δεκεμβρίου 1989.

3.2. Γαλλία

- (155) Από εσωτερικό σημείωμα που εκπόνησε η Peine-Salzgitter στις 14 Μαΐου 1987 προκύπτει ότι την εποχή εκείνη οι Unimétal, Cockerill Sambre και Arbed/TradeARBED ενεργούσαν από κοινού για τον καθορισμό των τιμών που χρέωναν στη Γαλλία.

Αυτό επιβεβαιώνεται από σημείωμα που συνέταξε η Peine-Salzgitter στις 18 Μαΐου 1987.

3.3. Ιταλία

- (156) Στις 7 Απριλίου 1987 πραγματοποιήθηκε στο Ντύσελντορφ συνεδρίαση στην οποία συζητήθηκε η ιταλική αγορά. Οι TradeARBED, Peine-Salzgitter, Unimétal και Walzstahl-Vereinigung επιβεβαίωσαν ότι συμμετείχαν στη συνεδρίαση αυτή από τα πρακτικά προκύπτει ότι στην εν λόγω συνεδρίαση εκπροσωπήθηκε και η Ferdofin.

Στα πρακτικά αναφέρεται ότι είχε συμφωνηθεί πως ήταν απαραίτητο να συντονίσουν οι συμμετέχοντες τις δράσεις τους για να επικρατήσουν οι «προγραμματισμένες» τιμές:

«Ο συντονισμός αυτός είναι απαραίτητος για την επικράτηση των προγραμματισμένων τιμών που συνοψίζονται παρακάτω:

Βασική τιμή της κατηγορίας 2b H 100 έως 300
PE 240 έως 400

1. Για τους εμπόρους Presider (*), Novasidér, Sidercomit

Κατηγορία 2b: 460 000 ιταλικές λίρες για παραδόσεις στη Βόρειο Ιταλία, μείον μια 2 % κατ' ανώτατο όριο προμήθεια του αντιπρόσωπου

κατηγορία 2c: 500 000 ιταλικές λίρες για παραδόσεις στη Βόρειο Ιταλία, μείον μια 2 % κατ' ανώτατο όριο προμήθεια του αντιπρόσωπου

(*) Οι παραπάνω τιμές συν 15 000 ιταλικές λίρες για παραδόσεις στην Κεντρική Ιταλία.

2. Άλλοι έμποροι

Οι παραπάνω τιμές συν 15 000 ιταλικές λίρες για παραδόσεις στη Βόρειο Ιταλία.

3. Καταναλωτές

Κατηγορία 2b: 500 000 ιταλικές λίρες βασική τιμή

κατηγορία 2c: 550 000 ιταλικές λίρες βασική τιμή.»

- (157) Σε επιστολή του προέδρου της Routrelles Committee προς τη Ferdofin, στις 23 Οκτωβρίου 1987, αναφέρονται οι γενικές γραμμές της πολιτικής πωλήσεων της Peine-Salzgitter στην ιταλική αγορά:

«Ακολουθούμε τις τιμές που υποδεικνύονται στις διάφορες συνεδριάσεις ή τις τιμές της αγοράς που έχουν καθορισθεί σε άλλα πλαίσια, π.χ. στις συνουμίες σας με τους γερμανούς αντιπροσώπους.»

Στην απάντησή της στις 27 Οκτωβρίου 1987, η Ferdofin διαμαρτυρήθηκε ότι η Peine-Salzgitter (και η British Steel) δεν συμμορφώθηκαν προς τις τιμές που είχαν καθορισθεί.

- (158) Σε τέλεξ που η Peine-Salzgitter έστειλε στη Ferdofin στις 17 Νοεμβρίου 1987 αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Στο παρελθόν ακολουθούσαμε κανονικά τις τιμές που είχαμε συμφωνήσει μαζί σας. Πρέπει επίσης να δεχθούμε τις αποφάσεις που θα ληφθούν στη συνεδρίαση του Ντύσελντορφ στις 25 Νοεμβρίου 1987.»

- (159) Από ενημερωτικό σημείωμα που κατήρτισε η Peine-Salzgitter στις 24 Νοεμβρίου 1987 προκύπτει ότι η γραμματεία της Routrelles Committee είχε παροτρύνει τους συμμετέχοντες να διακόψουν τις πωλήσεις τους στην Ιταλία έως ότου επιτευχθεί συμφωνία (για τις τιμές).

Το έγγραφο αυτό παραθέτει επίσης τις τιμές που είχαν συμφωνηθεί παλαιότερα και τις μεταβολές που είχαν επέλθει λόγω των πιέσεων της αγοράς, ενώ σημειώνει:

«Εμμένουμε πλήρως στις συμφωνίες για τις τιμές.»

(160) Στις 25 Νοεμβρίου 1987 πραγματοποιήθηκε στο Ντύσελντορφ συνεδρίαση κατά τη διάρκεια της οποίας συζητήθηκαν θέματα σχετικά με την ιταλική αγορά. Οι TradeARBED, Peine-Salzgitter, Unimétal και Walzstahl-Vereinigung επιβεβαίωσαν ότι παρακολούθησαν τη συνεδρίαση αυτή. Από έναν κατάλογο συμμετεχόντων (που βρέθηκε στην Peine-Salzgitter) προκύπτει ότι οι British Steel, Aristrain, Ensidesa, Ferdofin, Stefana, Thyssen, Saarstahl και Cockerill Sambre συμμετείχαν επίσης στη συνεδρίαση αυτή.

Από σημείωμα (με ημερομηνία 30 Νοεμβρίου 1987) της Peine-Salzgitter και από τα πρακτικά της συνεδρίασης προκύπτει ότι είχε συμφωνηθεί αύξηση των τιμών κατά 20 000 ιταλικές λίρες το τέταρτο τρίμηνο του 1987 και, ότι η αύξηση αυτή είχε επιτευχθεί μόνο εν μέρει. Η Ferdofin ζήτησε σημαντική αύξηση των τιμών από την 1η Ιανουαρίου 1988 και υπέβαλε σχετική πρόταση (αντίγραφο του εγγράφου αυτού βρέθηκε στην Walzstahl-Vereinigung).

(161) Τα πρακτικά και το παραπάνω σημείωμα της Peine-Salzgitter επιβεβαιώνουν ότι στη συνεδρίαση αυτή είχαν πράγματι καθορισθεί οι τιμές. Στα πρακτικά αναφέρονται σαφώς τα κυριότερα χαρακτηριστικά της συμφωνίας υπό τον τίτλο «Programmation de Prix T1-88» και παρατίθενται οι τιμές που είχαν ορισθεί.

(162) Η επόμενη συνεδρίαση σχετικά με την ιταλική αγορά πραγματοποιήθηκε στο Πορτοφίνο, στις 13 Μαρτίου 1988. Οι TradeARBED, British Steel, Peine-Salzgitter, Saarstahl, Thyssen, Unimétal και Walzstahl-Vereinigung έχουν επιβεβαιώσει τη συμμετοχή τους στη συνεδρίαση αυτή. Από τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή προκύπτει ότι οι Cockerill Sambre, Ferdofin και Stefana έλαβαν επίσης μέρος στην εν λόγω συνεδρίαση.

(163) Από τα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής προκύπτει ότι οι τιμές που είχαν καθορισθεί σε προηγούμενες συνεδριάσεις είχαν επικρατήσει μόνο εν μέρει.

Υπό τις συνθήκες αυτές, ο κ. Arnuzzo (Ferdofin) υπέβαλε την ακόλουθη πρόταση:

«Η ανάγκη συμφωνίας

(...)

Για το λόγο αυτό, πρότεινε να πραγματοποιηθεί, για το δεύτερο τρίμηνο, εκτίμηση της συνολικής κατανάλωσης στην ιταλική αγορά και κατανομή των μεριδίων που θα προέκυπταν από την εκτίμηση αυτή. Δήλωσε επίσης ότι δεν υπήρχε θέμα καθιέρωσης μιας νέας μεθόδου για την τροποποίηση των ποσοτώσεων της Eurofer ή των συστημάτων αναφοράς, αλλά περιορισμού των παραδόσεων στην αγορά αυτή κατά το δεύτερο τρίμηνο για να καταστεί δυνατή η ανάκαμψη των τιμών.»

(164) Από τα πρακτικά προκύπτει ότι η πρόταση αυτή έγινε δεκτή. Τα μέρη, πλην της Stefana, συνήψαν μια «συμφωνία κυρίων», βάσει της οποίας επρόκειτο να

περιορίσουν τις παραδόσεις τους στην ιταλική αγορά σε συγκεκριμένες ποσότητες για να αυξηθούν οι τιμές.

(165) Τα μέρη συμφώνησαν επίσης να καθορίσουν τις τιμές:

«Αποφασίστηκε επίσης να αυξηθούν οι τιμές κατά το πρώτο τρίμηνο του 1988 για τις κατηγορίες 2β1, 2β2 και 2β3 κατά 10 000 ιταλικές λίρες όσον αφορά τους πέντε μεγαλύτερους εμπόρους, και κατά 20 000 ιταλικές λίρες όσον αφορά τους άλλους πελάτες (...).»

Τα πρακτικά αναφέρουν τις τιμές που συμφωνήθηκαν για τις παραδόσεις της Ferdofin και των άλλων εταιριών αντίστοιχα.

(166) Από φαξ της γραμματείας της Roultrelles Committee, της 18ης Μαΐου 1988, προκύπτει ότι, κατόπιν αιτήματος της Ferdofin, υπήρχε πρόθεση υιοθέτησης περαιτέρω αυξήσεων των τιμών για την ιταλική αγορά από την 1η Ιουλίου 1988.

Ένα τέλεξ της Ferdofin προς την Peine-Salzgitter στις 28 Ιουνίου 1988 επιβεβαιώνει ότι είχαν καθορισθεί τιμές:

«Με αμοιβαία συμφωνία, η αύξηση της τιμής για το τρίτο τρίμηνο καθορίστηκε σε 30 ιταλικές λίρες/kg αντί για 50 ιταλικών λιρών/kg (όπως είχαμε ζητήσει), για τους πέντε μεγαλύτερους εμπόρους οι οποίοι είχαν απορρίψει την προτεινόμενη αύξηση των 50 ιταλικών λιρών/kg.»

(167) Από τα στοιχεία προκύπτει ότι στις 21 Ιουνίου 1988 η Eurofer συμφώνησε να εφαρμοσθούν και κατά το τρίτο τρίμηνο του 1988 οι ποσοτώσεις που είχαν συμφωνηθεί για τις παραδόσεις στην ιταλική αγορά το δεύτερο τρίμηνο του 1988.

Αυτό επιβεβαιώνεται από τέλεφαξ της Saarstahl προς την Walzstahl-Vereinigung στις 21 Ιουνίου 1988, από τέλεφαξ της Walzstahl-Vereinigung στη γραμματεία της Roultrelles Committee στις 22 Ιουνίου 1988 και από τέλεξ της Ferdofin προς την Peine-Salzgitter στις 28 Ιουνίου 1988, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Τέλος, θεωρώ ότι ο κύριος στόχος πρέπει να παραμείνει η αύξηση των τιμών, πράγμα που είναι επικτό μόνο με τον περιορισμό της παραγωγής. Για τους λόγους αυτούς εξακολουθώ να πιστεύω ότι οι ποσοτώσεις για το τρίτο τρίμηνο δεν πρέπει να αυξηθούν καθόλου.»

(168) Από τέλεξ της Ferdofin προς την Peine-Salzgitter στις 4 Αυγούστου 1988 προκύπτει ότι για το τρίτο τρίμηνο του 1988 είχε χορηγηθεί στη Saarstahl ποσόστωση άνω των 2 000 τόνων.

Από τα διαθέσιμα στοιχεία, ιδίως από τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τον έλεγχο των παραγγελιών, προκύπτει ότι οι περισσότερες εταιρείες τηρούσαν τις ποσοτώσεις.

- (169) Στις 3 Οκτωβρίου 1988 πραγματοποιήθηκε στο Μιλάνο συζήτηση για την ιταλική αγορά. Οι TradeARBED, British Steel, Peine-Salzgitter και Unimétal επιβεβαίωσαν ότι παρακολούθησαν τη συνεδρίαση αυτή. Τα στοιχεία δείχνουν ότι συμμετείχε και η Ferdofin. Τα αποτελέσματα της συνεδρίασης αυτής παρουσιάστηκαν από τη Ferdofin σε συνεδρίαση της Routrelles Committee στις 18 Οκτωβρίου 1988.

Σε τέλεφαξ της TradeARBED προς τη Norsk Jernverk, στις 5 Οκτωβρίου 1988, αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Θέμα: Διατομές HE για την ιταλική αγορά

Κατόπιν της τηλεφωνικής μας συνομιλίας, σας κοινοποιώ λεπτομέρειες σχετικά με τις τιμές για τις διατομές HE στην ιταλική αγορά που είχαν καθορισθεί στη συνεδρίαση της Δευτέρας, 3 Οκτωβρίου, στο Μιλάνο.»

- (170) Από ό, τι γνωρίζει η Επιτροπή, η επόμενη συνεδρίαση για την ιταλική αγορά πραγματοποιήθηκε στο Μιλάνο, στις 15 Μαΐου 1990, την παραμονή της συνεδρίασης της Routrelles Committee.

Τα πρακτικά της συνεδρίασης της Routrelles Committee στις 16 Μαΐου 1990 περιέχουν μια σύντομη παράγραφο που αναφέρει τις τιμές οι οποίες, όπως υποστηρίζεται στα πρακτικά, επικρατούσαν στην ιταλική αγορά την εποχή εκείνη. Από εσωτερικό σημείωμα που εκπόνησε η γραμματεία της Routrelles Committee στις 18 Μαΐου 1990 προκύπτει ότι η εκδοχή που αναφερόταν στα επίσημα πρακτικά ήταν μάλλον παραπλανητική:

«Στις 15 Μαΐου 1990 παρατέθηκε δείπνο εργασίας για την ιταλική αγορά. Τα αποτελέσματα της συνάντησης αυτής είναι τα ακόλουθα (αναφέρθησαν στην ολομέλεια της 16ης Μαΐου 1990): (...).»

Το σημείωμα παραθέτει στη συνέχεια τις «προγραμματισθείσες» τιμές για την ιταλική αγορά.

- (171) Οι TradeARBED, Peine-Salzgitter, Saarstahl Valor (δηλαδή η Unimétal), Thyssen και Walzstahl-Vereinigung επιβεβαίωσαν ότι έλαβαν μέρος στη συνεδρίαση της 15ης Μαΐου 1990. Είναι αδιανόητο η Ferdofin, που είχε συμμετάσχει στη συνεδρίαση της 16ης Μαΐου, να μην είχε λάβει μέρος στη συνεδρίαση για την ιταλική αγορά που είχε πραγματοποιηθεί το προηγούμενο βράδυ επίσης στο Μιλάνο, ή η εν λόγω συμφωνία καθορισμού των τιμών να είχε συναφθεί χωρίς τη συμμετοχή της. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από το τέλεξ της Ferdofin προς την Peine-Salzgitter στις 9 Ιουλίου 1990 και δεν έχει αμφισβητηθεί από τα μέρη.

4. MEMONΩΜΕΝΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

4.1. British Steel — Ensidesa/Aristrain

- (172) Από σημείωμα της British Steel σχετικά με τη συνεδρίαση μεταξύ της Ensidesa, της Aristrain και της British Steel, που πραγματοποιήθηκε στην Ισπανία στις 14 Σεπτεμβρίου 1988, προκύπτει ότι οι τρεις αυτές εταιρείες προσπαθούσαν να συνάψουν συμφωνία όσον αφορά τις ποσότητες τις οποίες καθεμία από αυτές θα μπορούσε να προμηθεύσει στην ισπανική και τη βρετανική αγορά αντίστοιχα. Στη συνεδρίαση αυτή δεν είχε επιτευχθεί συμφωνία.

Από σημείωμα της British Steel σχετικά με τη συνεδρίαση στη Μαδρίτη, στις 25 Απριλίου 1990, προκύπτει ότι οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών συνεχίστηκαν. Και πάλι δεν επιτεύχθηκε συμφωνία, αλλά τα δύο μέρη συμφώνησαν να αναθεωρήσουν τις θέσεις τους.

- (173) Τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι η British Steel η Aristrain και η Ensidesa συνήψαν συμφωνία σε απροσδιόριστη ημερομηνία μεταξύ της 25ης Απριλίου και της 16ης Μαΐου 1990. Αυτό επιβεβαιώνεται από ενημερωτικό σημείωμα που είχε συντάξει η γραμματεία της Routrelles Committee για λογαριασμό της Usinor Sacilor στις 18 Μαΐου 1990 και στο οποίο αναφέρονται τα αποτελέσματα της συνεδρίασης της Routrelles Committee, στο Μιλάνο, στις 16 Μαΐου 1990:

«Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης επισημάνθηκε ότι η BSC και οι Ισπανοί είχαν συνάψει συμφωνία βάσει της οποίας “καθénas έπρεπε να περιορισθεί στην εγχώρια αγορά τους”, δεδομένου ότι στόχος ήταν η αύξηση των τιμών στην Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Η Ensidesa πρότεινε να επεκταθεί η συμφωνία αυτή σε όλες τις εταιρείες της Eurofer. Ζητήθηκε από τους συμμετέχοντες να μην εκμεταλλευθούν την εν λόγω “άγγλο-ισπανική ανακωχή” για να αυξήσουν τις προμήθειές τους στην Ισπανία.»

- (174) Ένα τέλεξ της Ensidesa προς την British Steel στις 17 Σεπτεμβρίου 1990 αποκαλύπτει ορισμένες λεπτομέρειες της συμφωνίας. Φαίνεται ότι η British Steel είχε συμφωνήσει να περιορίσει τις πωλήσεις της στην Ισπανία στους 18 000 τόνους κατά την περίοδο μέχρι το τέλος του έτους, και ότι είχε επίσης συναφθεί συμφωνία για τις τιμές κατά το πρώτο τρίμηνο του 1991.

Η British Steel απάντησε με τέλεξ στις 2 Οκτωβρίου 1990 και επιβεβαίωσε ότι θα συμμορφωθεί προς τη συμφωνία αυτή.

4.2. British Steel — Ferdofin

- (175) Από ένα εσωτερικό σημείωμα της British Steel, της 11ης Νοεμβρίου 1987, προκύπτει ότι η British Steel είχε επιτύχει συμφωνία με τη Ferdofin, βάσει της οποίας η τελευταία δεν θα εξήγγε προιόντα στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Οι στατιστικές επιβεβαιώνουν ότι η Ferdo-fin δεν εξήγαγε προϊόντα στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά την περίοδο από το τέταρτο τρίμηνο του 1987 μέχρι και το τρίτο τρίμηνο του 1990 (το τελευταίο τρίμηνο για το οποίο η Επιτροπή βρήκε στοιχεία σχετικά με τη Ferdo-fin).

- (176) Από τα στοιχεία που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο προκύπτει ότι η συμφωνία αυτή πρέπει να παρέμεινε σε ισχύ μέχρι και μετά το τέλος του 1990. Αυτό επιβεβαιώνεται από ενημερωτικό σημείωμα της British Steel, της 14ης Δεκεμβρίου 1990, που αναφέρεται σε συνεδρίαση μεταξύ της British Steel και της Ferdo-fin στις 6 Δεκεμβρίου 1990, και από επιστολή της British Steel προς τη Ferdo-fin στις 4 Ιανουαρίου 1991.

5. ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ EUROFER/SKANDINAVIA

5.1. Γενικά

- (177) Οι παραγωγοί και διανομείς δοκών και εμπορικών χαλύβων (και ορισμένες από τις ενώσεις τους) συναντούσαν τακτικά τους σκανδιναβούς συναδέλφους τους στις γνωστές ως «συνεδριάσεις Eurofer/Skandinavia». Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης θα εξετασθεί μόνο η συνεργασία στον τομέα των δοκών.

- (178) Οι συνεδριάσεις του ομίλου αυτού διεξάγονταν τέσσερις φορές ετησίως. Η Επιτροπή διαθέτει πληροφορίες για τις ακόλουθες συνεδριάσεις:

5 Φεβρουαρίου 1986	Βερολίνο
22 Απριλίου 1986	Κοπεγχάγη
30 Ιουλίου 1986	Λουξεμβούργο
28 Οκτωβρίου 1986	Στοκχόλμη
3 Φεβρουαρίου 1987	Λονδίνο
28 Απριλίου 1987	Παρίσι
4 Αυγούστου 1987	Ελσίνκι
4 Νοεμβρίου 1987	Βρυξέλλες
2 Φεβρουαρίου 1988	Λουξεμβούργο
26 Απριλίου 1988	Φρέντενσμποργκ
25 Ιουλίου 1988	Αμβούργο
3 Νοεμβρίου 1988	Όσλο
1 Φεβρουαρίου 1989	Λουξεμβούργο
25 Απριλίου 1989	Στοκχόλμη
31 Ιουλίου 1989	Λονδίνο
30 Οκτωβρίου 1989	Κοπεγχάγη
31 Ιανουαρίου 1990	Παρίσι
24 Απριλίου 1990	Ελσίνκι
31 Ιουλίου 1990	Ντύσελντορφ
31 Οκτωβρίου 1990	Μιλάνο

- (179) Ο αντιπρόσωπος της Walzstahl-Vereinigung προήδρευε των συνεδριάσεων αυτών τουλάχιστον από το 1986. Το Νοέμβριο του 1988, την προεδρία ανέλαβε η TradeARBED. Ο γαλλικός όμιλος (αρχικά CPS και αργότερα Usinor Sacilor) εκτελούσε χρέη γραμματείας του ομίλου αυτού. Μεταξύ άλλων, η γραμματεία διεβίβαζε τις προσκλήσεις για τις συνεδριάσεις και συνέτασσε και διένειμε τα πρακτικά των συνεδριάσεων.

- (180) Οι ακόλουθες εταιρείες παραγωγής ή διανομής δοκών⁽¹⁾ παρακολουθούσαν τακτικά τις συνεδριάσεις του ομίλου Eurofer/Skandinavia:

British Steel

Unimétal

TradeARBED

Steelinter

Thyssen

Peine-Salzgitter

Saarstahl

Norsk Jernverk

Ovako

SSAB

Smedjebacken/Findia Steel AE.

- (181) Ορισμένες από τις παραπάνω εταιρείες επιβεβαίωσαν ότι συμμετείχαν σε όλες ή ορισμένες από τις συνεδριάσεις του ομίλου Eurofer/Skandinavia: οι TradeARBED και Peine-Salzgitter πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι είχαν συμμετάσχει σε όλες τις παραπάνω συνεδριάσεις. Η Saarstahl επιβεβαίωσε ότι είχε λάβει μέρος σε όλες τις συνεδριάσεις από τις 2 Φεβρουαρίου 1988 και μετά, ενώ η Thyssen ανέφερε ότι είχε παρακολουθήσει όλες τις προαναφερόμενες συνεδριάσεις, εκτός από εκείνη της 25ης Ιουλίου 1988. Η British Steel πληροφόρησε την Επιτροπή ότι είχε συμμετάσχει σε όλες τις προαναφερόμενες συνεδριάσεις, πλην τριών (4 Αυγούστου 1987, 4 Νοεμβρίου 1987 και 2 Φεβρουαρίου 1988): τα στοιχεία δείχνουν ότι η British Steel συμμετείχε επίσης στη συνεδρίαση της 4ης Αυγούστου 1987. Η Unimétal επιβεβαίωσε ότι είχε παρακολουθήσει όλες τις παραπάνω συνεδριάσεις μέχρι και τις 30 Αυγούστου 1989, εκτός από εκείνες της 3 Φεβρουαρίου 1987, της 2ας Φεβρουαρίου 1988 και της 26ης Απριλίου 1988.

Η Unimétal αρνήθηκε ότι είχε συμμετάσχει στις συνεδριάσεις της 5ης Φεβρουαρίου 1986 και της 28ης Απριλίου 1987, αλλά τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή (πίνακες συμμετεχόντων στις συνεδριάσεις της Eurofer-Skandinavia Long Products που βρέθηκαν στη Walzstahl-Vereinigung) δείχνουν ότι η εταιρεία αυτή πράγματι συμμετάσχει στις εν λόγω συνεδριάσεις.

- (182) Η Steelinter επιβεβαίωσε ότι είχε παραστεί στην πρώτη από τις τρεις συνεδριάσεις το 1989. Από τα στοιχεία προκύπτει ότι η Steelinter πρέπει να είχε συμμετάσχει στις εν λόγω συνεδριάσεις ή τουλάχιστον στη συνεργασία που προέκυψε από αυτές τουλάχιστον.

(¹) Στις συνεδριάσεις συμμετείχαν επίσης και εταιρείες παραγωγής ή διανομής εμπορικού χάλυβα που δεν αναφέρονται εν προκειμένω.

στο από το 1986 και μετά: ο πίνακας συμμετεχόντων στη συνεδρίαση της 5ης Φεβρουαρίου 1986 δείχνει ότι ο αντιπρόσωπος της Steelinter είχε ζητήσει συγγνώμη για την απουσία του· η εταιρεία αυτή συμμετείχε στη συνεδρίαση της 28ης Απριλίου 1987.

- (183) Από το διαθέσιμα στοιχεία προκύπτει ότι οι συνεδριάσεις του ομίλου Eurofer/Skandinavia εχρησιμοποιούντο για τον καθορισμό των τιμών στις αγορές της Σκανδιναβίας, δηλαδή στη Νορβηγία, τη Σουηδία, τη Φινλανδία και τη Δανία. Εν προκειμένω θα εξετασθούν μόνον οι συμφωνίες όσον αφορά την αγορά της Δανίας.

5.2. Λεπτομέρειες για τις παραβάσεις

5.2.1. Συνεδρίαση της 5ης Φεβρουαρίου 1986

- (184) Τα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής αναφέρουν ότι ο «προγραμματισμός» για το πρώτο τρίμηνο του 1986 είχε επιτευχθεί πλήρως. Στη συνεδρίαση αποφασίστηκε να παραμείνουν αμετάβλητες κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1986 οι τιμές που ίσχυαν το πρώτο τρίμηνο του έτους αυτού.

5.2.2. Συνεδρίαση της 22ας Απριλίου 1986

- (185) Στα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής αναφέρεται ότι τα χαλβουργεία της Eurofer είχαν συμφωνήσει μια τιμή για την αγορά της Δανίας.

5.2.3. Συνεδρίαση της 30ής Ιουλίου 1986

- (186) Στα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Καθορισμός των τιμών για το τέταρτο τρίμηνο

Η εξέταση της αγοράς και οι εκτιμήσεις όσον αφορά τις τιμές που πρέπει να καθορισθούν για το τέταρτο τρίμηνο έχουν τα ακόλουθα:

(...)

Δανία

Η τελευταία συμφωνία είναι: εφαρμογή της χαμηλότερης τιμής τιμοκαταλόγου ΕΟΚ, συν τα έξοδα μεταφοράς.

Επειδή έχει προγραμματισθεί η μεταβολή των τιμών τιμοκαταλόγου, θα παρασχεθούν πληροφορίες αργότερα.»

- (187) Αυτό επιβεβαιώνεται από πίνακα (με ημερομηνία 1 Αυγούστου 1986) που παραθέτει τις «Τιμές για το τέταρτο τρίμηνο του 1986» και ο οποίος φαίνεται να έχει καταρτισθεί από την Walzstahl-Vereinigung:

«Παρέχονται πληροφορίες μετά από νέο καθορισμό των τιμών στις χώρες ΕΟΚ.»

- (188) Ένα παράρτημα που επισυνάπτεται στο έγγραφο αυτό δείχνει τις τιμές που ορίστηκαν αργότερα. Προκύπτει ότι, εκτός από την κατηγορία 1 (για την οποία δεν καθορίστηκε τιμή), για τις προμήθειες στη Δανία πρόκειται να εφαρμοσθούν οι τιμές της γερμανικής αγοράς.

5.2.4. Συνεδρίαση της 28ης Οκτωβρίου 1986

- (189) Στα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής αναφέρεται ότι οι στόχοι αύξησης των τιμών δεν είχαν επιτευχθεί και ότι οι αγοραίες τιμές «ήταν στην καλύτερη περίπτωση στο επίπεδο του τρίτου τριμήνου 1986».

Όσον αφορά τη Δανία, καθορίστηκαν οι τιμές που θα ίσχυαν το πρώτο τρίμηνο του 1987 για τις κατηγορίες 2b και 2c. Όσον αφορά τις κατηγορίες 1, 2a και 3, τα πρακτικά αναφέρουν ότι τα «επίπεδα των τιμών θα καθορίζονταν αργότερα από την Eurofer.»

- (190) Αυτό επιβεβαιώνεται από σημείωμα που κατήρτισε η γραμματεία στις 31 Οκτωβρίου 1986 και στο οποίο παρατίθενται οι «τιμές που αποφασίστηκαν για το πρώτο τρίμηνο του 1987 στη Σκανδιναβία». Το έγγραφο παραθέτει τις τιμές για τις κατηγορίες 2b και 2c στη δανική αγορά και σημειώνει ότι οι τιμές για την κατηγορία 1, 2a και 3 «θα καθορισθούν πολύ σύντομα».

5.2.5. Συνεδρίαση της 3ης Φεβρουαρίου 1987

- (191) Σε έγγραφο που η γραμματεία διαβίβασε στη Walzstahl-Vereinigung, στις 6 Φεβρουαρίου 1987, και στο οποίο γίνεται λόγος για την «πολιτική τιμών στη Σκανδιναβία κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1987», αναφέρονται οι τιμές όλων των κατηγοριών στην αγορά της Δανίας. Όσον αφορά την κατηγορία 3, αναφέρεται ότι οι τιμές πρόκειται «να καθορισθούν μετά από απόφαση της Eurofer».

5.2.6. Συνεδρίαση της 28ης Απριλίου 1987

- (192) Στα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής αναφέρεται ότι οι τιμές που είχαν προγραμματισθεί για το δεύτερο τρίμηνο δεν είχαν επικρατήσει. Συνεπώς, οι σύνεδροι απεφάσισαν να παραμείνουν αμετάβλητες οι τιμές των δοκών στην αγορά της Δανίας. Η τιμή της κατηγορίας 3 θα καθορίζονταν αργότερα από τις εταιρίες της Eurofer.

5.2.7. Συνεδρίαση της 4ης Αυγούστου 1987

- (193) Τα πρακτικά αναφέρουν και πάλι ότι η εφαρμογή των τιμών που είχαν προγραμματισθεί δεν ήταν ικανοποιητική. Τα πρακτικά παραθέτουν τις προγραμματισθείσες τιμές για το τέταρτο τρίμηνο του 1987 (που είναι ταυτόσημες με τις τιμές που είχαν προγραμματισθεί για το τρίτο τρίμηνο). Δεν αναφέρεται τιμή για την κατηγορία 3.

5.2.8. Συνεδρίαση της 4ης Νοεμβρίου 1987

- (194) Τα πρακτικά αναφέρουν τις «τιμές για το πρώτο τρίμηνο 1988». Οι τιμές για τις κατηγορίες 1 και 2 στη δανική αγορά αυξήθηκαν κατά 20 γερμανικά μάρκα.

5.2.9. Συνεδρίαση της 2ας Φεβρουαρίου 1988

- (195) Στα πρακτικά σημειώνεται ότι η εφαρμογή των τιμών που είχαν προγραμματισθεί για το πρώτο τρίμηνο του 1988 δεν ήταν ικανοποιητική. Ωστόσο, η κατάσταση στη Δανία φαίνεται να ήταν διαφορετική επειδή οι τιμές που είχαν καθορισθεί για το δεύτερο τρίμηνο του 1988 ήταν πολύ υψηλότερες από τις τιμές του προηγούμενου τριμήνου.

5.2.10. Συνεδρίαση της 25ης Ιουλίου 1988

- (196) Οι τιμές για το τέταρτο τρίμηνο του 1988 αναφέρονται σε πίνακα με τίτλο «prix de marché T4-88 (Forges CECA)» που επισυνάπτεται στα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής. Μια σύγκριση δείχνει ότι ορισμένες από τις τιμές αυτές είναι υψηλότερες από εκείνες που είχαν συμφωνηθεί στη συνεδρίαση της 2ας Φεβρουαρίου 1988.
- (197) Στις 27 Ιουλίου 1988, η Walzstahl-Vereinigung έστειλε τέλεξ στην TradeARBED, την British Steel, την Unimetal, τη Norsk Jernverk, την Thyssen, την Peine-Salzgitter και την Jernkontoret (σοουδική εμπορική ένωση στον τομέα του χάλυβα) και τη γραμματεία με τίτλο «τιμές δοκών για τη Δανία». Οι τιμές που αναφέρονται στο τέλεξ αυτό είναι (εκτός από μια μικρή διαφορά) οι ίδιες με εκείνες που περιέχονται στον προαναφερόμενο πίνακα.
- (198) Ένα τέλεφαξ που η Walzstahl-Vereinigung έστειλε στην TradeARBED στις 7 Οκτωβρίου 1988 διευκρινίζει το σκοπό των συνεδριάσεων αυτών:

«Οι σκανδιναβοί πελάτες προσπαθούν εδώ και μερικές ημέρες να παραγγείλουν τόσο διατομές ΗΕ όσο και εμπορικό χάλυβα για το πρώτο τρίμηνο. Η TradeARBED δεν είναι πρόθυμη να δεχθεί παραγγελίες ή να καθορίσει τιμές πριν τα χαλυβουργεία της Eurofer και της Σκανδιναβίας συμφωνήσουν την τιμολογιακή τους πολιτική για τη Σκανδιναβία στις 3 Νοεμβρίου.

Σας παρακαλώ να επαναλάβετε εκ μέρους μου σε όλους τους συμμετέχοντες στη συνεδρίαση της Eurofer/Skandinavia ότι, πριν από τη συνεδρίαση, κανείς δεν πρέπει να καθορίσει ποσότητες ή τιμές για το πρώτο τρίμηνο, διαφορετικά η συνεδρίαση αυτή θα είναι ανώφελη.»

- (199) Ένα τέλεξ της TradeARBED στις 24 Οκτωβρίου 1988 δείχνει ότι οι παραγωγοί της Eurofer είχαν υποβάλει πρόταση για έγκριση των νέων τιμών, και παραθέτει τις προτεινόμενες τιμές.

5.2.11. Συνεδρίαση της 3ης Νοεμβρίου 1988

- (200) Στα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής αναφέρεται ότι είχαν επιτευχθεί οι τιμές που αναμένονταν για το τέταρτο τρίμηνο του 1988, και ότι προγραμματίζονταν αυξήσεις από 10 έως 40 γερμανικά μάρκα για το πρώτο τρίμηνο του 1989.

Στις 15 Νοεμβρίου 1988 η TradeARBED έστειλε στην Walzstahl-Vereinigung τέλεξ όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Θέμα: Σκανδιναβία — εμπορικός χάλυβας και μορφοχάλυβες

Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες, οι τιμές που καθορίστηκαν στη συνεδρίαση του Όσλο έχουν τώρα επικρατήσει. Παρακαλείσθε να ενημερώσετε δεόντως τους συμμετέχοντες στη συνεδρίαση της Eurofer/Skandinavia έτσι ώστε να διατηρήσουν όλοι την ψυχραιμία τους και να αποδεχθούν τις προϋποθέσεις.»

- (201) Από τέλεξ που έστειλε στις 20 Ιανουαρίου 1989 ένας εμπορικός αντιπρόσωπος της TradeARBED στη διοίκηση στο Λουξεμβούργο προκύπτει ότι οι εταιρείες που συμμετείχαν στις συνεδριάσεις της Eurofer/Skandinavia αρνούνταν να καθορίσουν τιμές για ένα συγκεκριμένο τρίμηνο έως ότου επιτυγχάνονταν σχετική συμφωνία στις συνεδριάσεις αυτές.

Αυτό επιβεβαιώνεται από τέλεξ που απεστάλη από την Walzstahl-Vereinigung στις 23 Ιανουαρίου 1989:

«Πωλήσεις στη Σκανδιναβία

Εξ ονόματος του προέδρου της ομάδας εργασίας της Eurofer/Skandinavia, σας καλούμε να μην ορίσετε τιμές ή ποσότητες για οποιαδήποτε αγορά της Σκανδιναβίας κατά το δεύτερο τρίμηνο, έως ότου πραγματοποιηθεί η επόμενη συνεδρίαση την 1η Φεβρουαρίου 1989.»

5.2.12. Συνεδρίαση της 1ης Φεβρουαρίου 1989

- (202) Στα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής αναφέρεται ότι είχαν συμφωνηθεί περαιτέρω αυξήσεις των τιμών δοκών στην αγορά της Δανίας. Αυτό επιβεβαιώνεται από εσωτερικό σημείωμα που συνέταξε η British Steel στις 2 Φεβρουαρίου 1989 και στο οποίο αναφέρονται τα ακόλουθα σχετικά με την αγορά της Δανίας:

«Στην αγορά αυτή εξακολουθεί να επικρατεί ηρεμία. Ωστόσο, οι τιμές-στόχοι για το τέταρτο τρίμηνο έχουν επιτευχθεί και επιδιώκεται μια περαιτέρω αύξηση κατά 20 γερμανικά μάρκα το πρώτο τρίμηνο του επόμενου έτους.»

Το έγγραφο αυτό αναφέρει την «τιμή-στόχο» για τον Ιανουάριο/Μάρτιο, την τιμή που επικράτησε κατά την περίοδο αυτή και την «τιμή-στόχο» για τον Απρίλιο/Ιούνιο.

5.2.13. Συνεδρίαση της 25ης Απριλίου 1989

- (203) Στα πρακτικά αυτά αναφέρεται ότι κατά το δεύτερο τρίμηνο επικράτησαν οι τιμές που αναμένονταν. Φαίνεται ότι δεν είχε προβλεφθεί αύξηση των τιμών κατά το τρίτο τρίμηνο του 1989.

5.2.14. Συνεδρίαση της 31ης Ιουλίου 1989

- (204) Στα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής σημειώνεται, όσον αφορά τη Δανία, ότι δεν υπήρχε πρόθεση αύξησης των βασικών τιμών κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989.

Ένα εσωτερικό σημείωμα της British Steel, της 3ης Αυγούστου 1989, σχετικά με τη συνεδρίαση της Eurofer/Skandinavia στις 31 Ιουλίου 1989, αναφέρεται:

«Αν και οι ποσότητες των παραγγελιών ήταν περιορισμένες, οι τιμές του Ιουλίου/Σεπτεμβρίου είχαν επικρατήσει, ενώ είχε συμφωνηθεί να παραμείνουν στα ίδια επίπεδα από τον Οκτώβριο μέχρι το Δεκέμβριο.»

Το σημείωμα αυτό περιλαμβάνει επίσης πίνακα όπου παρατίθενται η «τιμή-στόχος» για τον Ιούλιο/Σεπτέμβριο, οι τιμές που επικράτησαν κατά το τρίτο τρίμηνο και η «τιμή-στόχος» για το τέταρτο τρίμηνο.

5.2.15. Συνεδρίαση της 30ής Οκτωβρίου 1989

- (205) Σε εμπιστευτικό τέλεξ που η γραμματεία έστειλε στους συμμετέχοντες, στις 2 Νοεμβρίου 1989, αναφέρεται ότι οι βασικές τιμές επρόκειτο να παραμείνουν αμετάβλητες, αλλά ότι θα έπρεπε να εφαρμοστούν νέα πρόσθετα στοιχεία.

5.2.16. Συνεδρίαση της 31ης Ιανουαρίου 1990

- (206) Σε σημείωμα που συνέταξε ο πρόεδρος της συνεδρίασης Eurofer/Skandinavia την 1η Φεβρουαρίου 1990 και στο οποίο συνοψίζονται τα όσα ελέγχθησαν στη συνεδρίαση την προηγούμενη ημέρα, αναφέρονται μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα:

„(..) Οι μέχρι σήμερα αντιδράσεις στις συνεδριάσεις μας ήταν θετικές: ορισμένοι εκπρόσωποι άλλων τομέων παραγωγής “ζηλεύουν” τα αποτελέσματα και την αμοιβαία κατανόηση στην οργάνωσή μας.

Δεν το λέγω αυτό χωρίς λόγο, αφού κατά το πρώτο τρίμηνο οι κανόνες του παιχνιδιού δεν εφαρμόστηκαν από όλους, ιδίως στον τομέα των εμπορικών χαλύβων. Θα ήθελα να σας ζητήσω σχετικά, υπό την ιδιότητά σας ως αντιπρόσωποι της οργάνωσης Eurofer/Skandinavia, και για το καλό των εταιρειών σας, να καταβάλετε κάθε προσπάθεια ώστε να αποχωρήσουμε από την αίσθηση αυτή με την αμετακίνητη απόφαση να σταθεροποιήσουμε την αγορά και να διασώσουμε έτσι την υπόληψη της οργάνωσής μας.»

5.2.17. Συνεδρίαση της 24ης Απριλίου 1990

- (207) Μια χρονολόγητη επιστολή (ή τέλεφαξ) της γραμματείας, που συνοψίζει τις αποφάσεις κατά τη συνεδρίαση της Eurofer/Skandinavia στις 24 Απριλίου 1990, δείχνει ότι οι βασικές τιμές επρόκειτο να παραμείνουν αμετάβλητες.

5.2.18. Συνεδρίαση της 31ης Ιουλίου 1990

- (208) Σε απόρρητη έκθεση που συνέταξε η γραμματεία και στην οποία συνοψίζονται τα αποτελέσματα της συνεδρίασης, αναφέρεται ότι οι βασικές τιμές επρόκειτο και πάλι να παραμείνουν αμετάβλητες.

Ένα χρονολόγητο έγγραφο της γραμματείας με τίτλο «Supputation de prix pour le 4ème trimestre 1990 (Forges CECA)» παραθέτει τις τιμές όλων των κατηγοριών (μεταξύ άλλων) στη Δανία.

5.2.19. Συνεδρίαση της 31ης Οκτωβρίου 1990

- (209) Τα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής δεν περιέχουν καμία αναφορά στην αγορά της Δανίας. Ωστόσο, όπως δείχνει η ημερήσια διάταξη, οι τιμές που θα χρεώνονταν στην αγορά αυτή πρέπει να είχαν συζητηθεί κατά τη συνεδρίαση. Σε χρονολόγητο πίνακα της γραμματείας με τίτλο «Supputation de prix pour le 4ème trimestre 1991 (Forges CECA)» παρατίθενται οι τιμές για τις κατηγορίες 1, 2a, 2b1, 2b2, 2b3 και 2c στη δανική αγορά.

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ**K. ΑΡΘΡΟ 65 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1****1. ΓΕΝΙΚΑ**

- (210) Το άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ απαγορεύει όλες τις συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες τις αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική που τείνουν εντός της κοινής αγοράς, άμεσα ή έμμεσα, να παρεμποδίζουν, να περιορίζουν ή να νοθεύουν την κανονική λειτουργία του ανταγωνισμού, και ιδιαίτερα:

- α) να καθορίζουν ή προσδιορίζουν τις τιμές
- β) να περιορίζουν ή να ελέγχουν την παραγωγή, την τεχνολογική ανάπτυξη ή τις επενδύσεις
- γ) να κατανέμουν τις αγορές, τα προϊόντα, τους πελάτες ή τις πηγές εφοδιασμού.

2. ΣΥΝΟΨΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ

- (211) Χαρακτηριστικό της παρούσας υπόθεσης είναι η ύπαρξη ορισμένων σχεδίων, ρυθμίσεων και πρακτικών περιορισμού του ανταγωνισμού που εφήρμοσαν ορισμένες εταιρείες και ενώσεις επιχειρήσεων από την ΕΚΑΧ και τη Σκανδιναβία. Καθεμία από τις παραβάσεις αυτές συνέβαλε στο γενικό αποτέλεσμα, δηλαδή στο σημαντικό περιορισμό του ανταγωνισμού στην αγορά δοκών. Ωστόσο, λόγω της ποικιλομορφίας των παραβάσεων αυτών (τόσο από άποψη συμμετεχόντων όσο και από άποψη εμβέλειας) είναι

σκόπιο να γίνει διάκριση μεταξύ τριών βασικών στοιχείων, καθένα από τα οποία θα εξετασθεί χωριστά:

- της Roulrelles Committee και των συναφών δραστηριοτήτων,
- των άλλων περιοριστικών μέτρων και
- των συνεδριάσεων της Eurofer/Skandinavia.

3. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ROULRELLES COMMITTEE

3.1. Η φύση και η διάρθρωση της επιτροπής

(212) Από το 1986 τουλάχιστο, επιχειρήσεις παραγωγής και διανομής δοκών στην ΕΚΑΧ και ορισμένες ενώσεις τους συμμετείχαν σε μερικά σχέδια και ρυθμίσεις που υιοθετήθηκαν στο πλαίσιο ενός συστήματος τακτικών συνεδριάσεων και συνεχών επαφών.

(213) Το σημαντικότερο φόρουμ για τη συνεργασία αυτή ήταν οι συνεδριάσεις της Roulrelles Committee. Οι ακόλουθες εταιρείες παρακολουθούσαν τακτικά τις εν λόγω συνεδριάσεις και συμμετείχαν στη συνεργασία που προέκυπτε από αυτές:

- Peine-Salzgitter,
- Thyssen,
- Saarstahl,
- TradeARBED,
- Cockerill Sambre (τουλάχιστον από το 1988 και μέχρι το τέλος του 1989),
- Unimétal,
- British Steel,
- Ferdofin (τουλάχιστον από το 1987),
- Ensidesa,
- Aristrain (τουλάχιστον από το 1987).

Δύο ακόμη εταιρείες (η Hoesch και η Neue Maxhütte) συμμετείχαν σε μία από τις δραστηριότητες της Roulrelles Committee, δηλαδή στην ανταλλαγή πληροφοριών. Στις δραστηριότητες αυτές συμμετείχαν διάφορες ενώσεις επιχειρήσεων και η Usinor Sacilor (που εκτελούσε χρέη γραμματείας). Καμία από τις ενώσεις αυτές δεν φαίνεται να είχε ουσιαστική και συγκεκριμένη συμβολή που να καθιστά αναγκαία τη λήψη απόφασης όχι μόνο εναντίον των μελών της (ή, στην περίπτωση της Usinor Sacilor, της θυγατρικής της εταιρείας), αλλά και αυτής της ίδιας.

Στο σημείωμα της Walzstahl-Vereinigung, της 4ης Οκτωβρίου 1990 (σημεία 33 και 34) αναφέρεται ότι ο κ. Masserdotti ενεργούσε εξ ονόματος των ιταλών παραγωγών, πλην της Ferdofin. Ο κ. Masserdotti

ισχυρίζεται ότι ενεργούσε ως αντιπρόσωπος της Federacciai, μιας ιταλικής ένωσης εταιρειών παραγωγής ή πώλησης χάλυβα. Διάφορα μέλη της Federacciai παράγουν ή/και διανέμουν δοκούς, ιδίως η Stefana, η Nuova Sidercamuna SpA και η Lucchini Siderurgica SpA.

Η Federacciai κοινοποιούσε συνολικά στοιχεία για τους ιταλούς παραγωγούς, πράγμα που αποτελεί νόμιμη δραστηριότητα. Το μόνο άμεσο στοιχείο που συνδέει μία συγκεκριμένη ιταλική εταιρεία (πλην της Ferdofin) με τις δραστηριότητες της Roulrelles Committee είναι η επιστολή που συνέταξε ο κ. Masserdotti στο επιστολόχαρτο της Stefana (βλέπε σημείο 136), πράγμα που δεν συνεπάγεται την ανάμειξη καμίας άλλης ιταλικής εταιρείας σε παράνομη πρακτική. Επειδή δεν διαθέτει πιο συγκεκριμένα στοιχεία, η Επιτροπή θεωρεί ότι πρέπει να υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά την ανάμειξη των μεμονωμένων ιταλικών εταιρειών (πλην της Ferdofin) στην Roulrelles Committee και, για το λόγο αυτό, η πτυχή αυτή της συμπεριφοράς τους δεν θα εξετασθεί στην παρούσα απόφαση.

(214) Θέμα των συνεδριάσεων αυτών ήταν η κατάσταση στις σημαντικότερες αγορές δοκών της ΕΚΑΧ. Προετοιμάζονταν ή συμπληρώνονταν από συνεδριάσεις και ρυθμίσεις μεταξύ όλων ή ορισμένων των παραπάνω εταιριών που αφορούσαν τις ακόλουθες συγκεκριμένες αγορές:

- διεξάγονταν σε τακτική βάση (βλέπε σημεία 156 έως 171) συνεδριάσεις για την αγορά της Ιταλίας, όπου καθορίζονταν τιμές και εσυμφωνούντο ποσοστώσεις,
- συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές για την αγορά της Γερμανίας (147-154),
- καθορίζονταν τιμές για την αγορά της Γαλλίας (155),
- συμφωνίες μεταξύ μεμονωμένων εταιρειών για ορισμένες αγορές (172-176).

(215) Η Roulrelles Committee είχε ορισμένα απολύτως νόμιμα καθήκοντα, όπως η προετοιμασία των συνεδριάσεων με την Επιτροπή και η ανταλλαγή γενικών πληροφοριών για την αγορά. Ωστόσο, μεταξύ των δραστηριοτήτων των μερών περιλαμβάνονταν και οι ακόλουθες που αντίκεινται στο άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ:

- ο καθορισμός τιμών-στόχων,
- η εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων,
- η κατανομή των αγορών και
- η ανταλλαγή λεπτομερών πληροφοριών για τις συγκεκριμένες δραστηριότητες που συνήθως θεωρούνται ως επαγγελματικό απόρρητο για τη διευκόλυνση του συντονισμού των ενεργειών τους.

3.2. Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές

- (216) Οι έννοιες των «συμφωνιών» και «εναρμονισμένων πρακτικών» είναι διαφορετικές, αλλά μπορούν να προκύψουν περιπτώσεις κατά τις οποίες μία αθέμιτη συνεργασία παρουσιάζει ορισμένα στοιχεία και των δύο μορφών απαγορευμένης συνεργασίας.
- (217) Για να συνιστά «συμφωνία» κατά την έννοια του άρθρου 65 παράγραφος 1, μια συμφωνία δεν είναι αναγκαίο να έχει ως στόχο τη νομική δέσμευση των μερών. Συμφωνία υπάρχει εάν τα μέρη καταλήξουν σε κοινή συναίνεση για ένα σχέδιο που περιορίζει ή ενδέχεται να περιορίσει την εμπορική τους ελευθερία με τον καθορισμό των προσανατολισμών των αμοιβαίων δραστηριοτήτων τους ή την αποχή τους από δραστηριότητες στην αγορά. Δεν απαιτούνται συμβατικές κυρώσεις ή εκτελεστικές διαδικασίες. Ούτε είναι αναγκαίο να υπάρχει έγγραφη συμφωνία.
- (218) Η εναρμονισμένη πρακτική αφορά μια μορφή συνεργασίας μεταξύ επιχειρήσεων η οποία, χωρίς να καταλήξει στη σύναψη συμφωνίας αυτής καθεαυτής, υποκαθιστά ενσυνείδητα την πρακτική συνεργασία για την αντιμετώπιση των κινδύνων του ανταγωνισμού.
- (219) Στόχος της συνθήκης με τη δημιουργία χωριστής έννοιας για τις εναρμονισμένες πρακτικές είναι να μην μπορούν οι επιχειρήσεις να αποφύγουν την εφαρμογή του άρθρου 65 παράγραφος 1 συνεργαζόμενες με τρόπο αντίθετο προς τους κανόνες περί ανταγωνισμού χωρίς συγκεκριμένη συμφωνία, π.χ. με την αμοιβαία και εκ των προτέρων ενημέρωσή τους για τη στάση που η καθεμία από αυτές σκοπεύει να υιοθετήσει, έτσι ώστε να μπορούν να ρυθμίσουν την εμπορική τους συμπεριφορά γνωρίζοντας ότι οι ανταγωνιστές τους θα συμπεριφερθούν κατά τον ίδιο τρόπο.

Αυτό έκρινε το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην απόφασή του της 14ης Ιουλίου 1972 στην υπόθεση Imperial Chemical Industries Ltd κατά Επιτροπής (υπόθεση 48/69 [1972] ECR). Η υπόθεση αυτή αφορά την ερμηνεία του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ. Δεδομένου ότι το εν λόγω άρθρο και το άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ είναι ως προς το θέμα αυτό ταυτόσημα, η ερμηνεία που έδωσε το Δικαστήριο (και το Πρωτοδικείο) στην έννοια των εναρμονισμένων πρακτικών ισχύει και για το άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

Εξυπακούεται ότι το πεδίο αναφοράς της έννοιας αυτής καθορίζεται από τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚΑΧ (και ειδικότερα το άρθρο 60), το οποίο θα αυξητηθεί παρακάτω (βλέπε σημεία 239 και επόμενα).

- (220) Στην απόφασή του της 16ης Δεκεμβρίου 1975 σχετικά με την ευρωπαϊκή σύμπραξη ζάχαρης (Suiker Unie and others κατά Επιτροπής, κοινές υποθέσεις

40-48, 50, 54 έως 56, 111, 113 και 114/75 [1975] ECR 1663) το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων απεφάνθη ότι τα κριτήρια συντονισμού και συνεργασίας που ορίζονται στη νομολογία του πρέπει να νοούνται υπό το φως της έννοιας που εμπεριέχεται στις διατάξεις της συνθήκης σχετικά με τον ανταγωνισμό, σύμφωνα με την οποία κάθε οικονομικός παράγοντας πρέπει να χαράσσει ανεξάρτητα την εμπορική πολιτική που σκοπεύει να υιοθετήσει στην κοινή αγορά. Η απαίτηση αυτή ανεξαρτησίας δεν στερεί τις επιχειρήσεις από το δικαίωμα να προσαρμόζονται οι ίδιες επιδέξια στην τρέχουσα ή προβλεπόμενη συμπεριφορά των ανταγωνιστών τους, αλλά αποκλείει αυστηρά οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση επαφή μεταξύ τους, το αντικείμενο ή το αποτέλεσμα της οποίας είναι είτε να επηρεαστεί η συμπεριφορά στην αγορά ενός πραγματικού ή πιθανού ανταγωνιστή, ή να αποκαλυφθεί σε έναν παρόμοιο ανταγωνιστή η τακτική που οι ίδιοι έχουν αποφασίσει να υιοθετήσουν ή προβλέπουν να υιοθετήσουν στην αγορά.

Συνεπώς, η συμπεριφορά μπορεί να εμπίπτει στα πλαίσια του άρθρου 65 παράγραφος 1 ως «εναρμονισμένη πρακτική», ακόμη και όταν τα μέρη δεν έχουν καταλήξει εκ των προτέρων σε συμφωνία βάσει ενός κοινού σχεδίου δράσεων στην αγορά, αλλά υιοθετούν ή αποδέχονται τεχνάσματα αθέμιτης συνεργασίας που διευκολύνουν το συντονισμό των εμπορικών τους συμπεριφορών.

Ο παραπάνω ορισμός του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μπορεί να εφαρμοστεί κυρίως για τις αυξήσεις των τιμών που πραγματοποιήθηκαν στο Ηνωμένο Βασίλειο το 1990 (βλέπε σημεία 111 έως 112 και 115) και την εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος στα τέλη του 1990 (βλέπε σημεία 139 έως 142). Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι, σε μια μολυσμένη σύμπραξη, ορισμένοι συμμετέχοντες είναι πιθανό να μην εκφράσουν την πλήρη συγκατάθεσή τους σε μια συγκεκριμένη τακτική που συμφωνήθηκε από τους άλλους, αλλά να παράσχουν ωστόσο τη γενική τους υποστήριξη στο εν λόγω σχέδιο και να συμπεριφερθούν αναλόγως.

Συνεπώς, η σημασία της έννοιας της εναρμονισμένης πρακτικής δεν προκύπτει από τη διάκριση μεταξύ αυτής της ίδιας και μιας «συμφωνίας», αλλά μάλλον από τη διάκριση μεταξύ των μορφών αθέμιτης συνεργασίας που εμπίπτουν στα πλαίσια του άρθρου 65 παράγραφος 1 και της απλής παράλληλης συμπεριφοράς χωρίς στοιχείο συνεννοήσεων.

Η ερμηνεία αυτή υποστηρίχθηκε από το Πρωτοδικείο στις πρόσφατες αποφάσεις του στις υποθέσεις για το πολυπροπυλένιο (βλέπε, για παράδειγμα, στην απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1991, Rhône-Poulenc SA κατά Επιτροπής, υπόθεση T-1/89, ECR 1991, II-867, παράγραφος 124).

Συνεπώς, στην παρούσα περίπτωση τίποτα δεν εξαρτάται από την ακριβή μορφή που έλαβαν οι συμφωνίες αθέμιτης συνεργασίας.

3.3. Το αντικείμενο και το αποτέλεσμα της σύμπραξης

(221) Στην παρούσα περίπτωση, ο κύριος σκοπός που κρύβεται πίσω από τη συνεχή αθέμιτη συνεργασία των μερών ήταν η εξισορρόπηση της προσφοράς και της ζήτησης και η αύξηση και η εναρμόνιση των τιμών στα διάφορα κράτη μέλη της ΕΚΑΧ, παγιώνοντας με τον τρόπο αυτό το παραδοσιακό πρότυπο εμπορίου.

(222) Για την εφαρμογή του άρθρου 65 παράγραφος 1, δεν είναι απόλυτα αναγκαίο να αποδειχθεί ότι υπάρχει δυσμενής επίδραση στον ανταγωνισμό, δεδομένου ότι ο στόχος της σύμπραξης έχει χαρακτηριστικά που αντιβαίνει σαφώς στους κανόνες ανταγωνισμού.

Σύμφωνα με την οικονομική ανάλυση του κ. Bishop, το αποτέλεσμα των ενοχοποιητικών πρακτικών ήταν περιορισμένο. Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί ότι το αποτέλεσμα αυτό δεν ήταν καθόλου αμελητέο. Πρώτον, στους συμμετέχοντες συγκαταλέγονται οι σημαντικότεροι παραγωγοί δοκών στην ΕΚΑΧ. Δεύτερον, πρέπει να σημειωθεί ότι τα πρακτικά των συνεδριάσεων αναφέρουν συχνά την άποψη των μερών ότι οι εκάστοτε αυξήσεις των τιμών υλοποιούνταν.

3.4. Λεπτομέρειες για τη σύμπραξη και τη λειτουργία της

3.4.1. Routrelles Committee

3.4.1.1. Ρυθμίσεις καθορισμού των τιμών

α) Συμφωνίες και συντονισμένες πρακτικές

(223) Συμφωνίες για τις τιμές είχαν συναφθεί σε πολλές περιπτώσεις το 1986 και το 1987 (βλέπε σημεία 80 έως 86).

(224) Σε συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε σε ακαθόριστη ημερομηνία πριν από τις 2 Φεβρουαρίου 1988, επετεύχθη συμφωνία για αύξηση των τιμών στη Γερμανία και τη Γαλλία (βλέπε σημείο 87).

Περαιτέρω τιμές-στόχοι (για το τέταρτο τρίμηνο του 1988), είχαν συμφωνηθεί πριν από τις 25 Ιουλίου 1988 (βλέπε σημείο 88).

(225) Κατά τη συνεδρίαση της 18ης Οκτωβρίου 1988 συμφωνήθηκαν οι τιμές-στόχοι που έπρεπε να εφαρμοστούν κατά το πρώτο τρίμηνο του 1989 (βλέπε σημείο 89 έως 93).

Τα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής αναφέρονται στις «εκτιμώμενες» τιμές, εννοώντας ότι επρόκειτο για τιμές που οι συμμετέχοντες *ανέμεναν* να επικρατήσουν στις σχετικές αγορές. Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι στις συναντήσεις της Routrelles Committee συμμετείχαν οι σημαντικότεροι παραγωγοί δοκών στην Κοινότητα, που κάλυπταν τουλάχιστον τα 2/3 των προμηθειών στην ΕΚΑΧ. Επομέ-

ως, μια συζήτηση μεταξύ των μερών αυτών για τις μελλοντικές τιμές δεν μπορεί εκ πρώτης όψεως να θεωρηθεί ως ουδέτερη συμπεριφορά χωρίς καμία επίδραση στον ανταγωνισμό μεταξύ των μερών αυτών. Επιπλέον, υπάρχουν αρκετά συμπαρομαρτούντα στοιχεία που επιβεβαιώνουν ότι οι τιμές που αναφέρονται στα επίσημα πρακτικά ήταν στην πραγματικότητα οι τιμές που οι ενδιαφερόμενες εταιρείες προσπαθούσαν να επιτύχουν με κοινή συμφωνία:

— το ιστορικό δείχνει ότι οι τιμές προκαθορίζονταν σε συνεδριάσεις της Routrelles Committee και παρόμοιες συνεδριάσεις,

— οι συμμετέχοντες στην Routrelles Committee κατόρθωσαν να εναρμόνισουν σε μεγάλο βαθμό τις βασικές τιμές στις αγορές της ηπειρωτικής Ευρώπης (σημείο 97), αποτέλεσμα που εσυζητήθη τουλάχιστον από το 1987 (βλέπε σημείο 82),

— τα πρακτικά παραθέτουν λεπτομερέστατα, για κάθε κατηγορία και αγορά καθώς και για τις διάφορες κατηγορίες πελατών, τις «αναμενόμενες» τιμές για το πρώτο τρίμηνο του 1989. Η ακρίβεια αυτή θα ήταν δύσκολο να επιτευχθεί εάν τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν πράγματι μόνο εκτιμήσεις για τις μελλοντικές τιμές,

— η διατύπωση των πρακτικών («Οι αυξήσεις των τιμών ... έχουν ως αποτέλεσμα το ακόλουθο επίπεδο τιμών») επιβεβαιώνει το συμπέρασμα αυτό,

— το τέλεξ που η Thyssen έστειλε στην TradeARBED στις 22 Σεπτεμβρίου 1988 (βλέπε σημείο 91) αποκαλύπτει ότι οι συμμετέχοντες στην Routrelles Committee είχαν την πρόθεση να αυξήσουν τις τιμές με ποσά αντίστοιχα προς τις «εκτιμήσεις» που αναφέρονται στα πρακτικά της συνεδρίασης της 18ης Οκτωβρίου 1988. Το έγγραφο αυτό δείχνει επίσης ότι οι τιμές είχαν συζητηθεί — και συμφωνηθεί — εκ των προτέρων μεταξύ των μελών της Routrelles Committee,

— για τις τιμές που εσυζητούντο στις συνεδριάσεις της Eurofer/Skandinavia χρησιμοποιούνταν παρόμοιες ή ίδιες εκφράσεις, πράγμα που δείχνει σαφέστατα ότι οι τιμές είχαν προκαθορισθεί (βλέπε, για παράδειγμα, στο τέλεξ που αναφέρεται στο σημείο 200)

— συνάπτονταν συμφωνίες για την αύξηση των τιμών με την εναρμόνιση και την αύξηση των πρόσθετων στοιχείων (βλέπε σημείο 3.4.1.2 παρακάτω). Υπό τις συνθήκες αυτές θα ήταν αδιανόητο να αφήναν τα μέρη ελεύθερες τις δυνάμεις του ανταγωνισμού να αποφασίσουν το ύψος των βασικών τιμών,

— ομοιόμορφα στοιχεία δίδονται και για τις αγορές με περισσότερους από έναν εγχώριους παραγωγούς (όπως στη Γερμανία).

- (226) Οι εκτιμήσεις αυτές ισχύουν επίσης και για τις μεταγενέστερες συζητήσεις σχετικά με τις τιμές κατά τις συνεδριάσεις του ομίλου.

Ορισμένα από τα συμβαλλόμενα μέρη ισχυρίστηκαν ότι δεν θεωρούσαν τους εαυτούς τους υποχρεωμένους να εφαρμόσουν τις τιμές αυτές. Έστω και αν υποθεθεί ότι αυτό συνέβαινε, σε κανένα από τα πρακτικά ή άλλα έγγραφα που ανταλλάχθηκαν μεταξύ των μερών δεν αναφέρεται ότι τα μέρη αυτά είχαν γνωστοποιήσει ποτέ στους άλλους συμμετέχοντες την άποψη αυτή. Συνεπώς, τα ενδιαφερόμενα μέρη έδιδαν τουλάχιστον την εντύπωση ότι θα εφαρμόσουν τις εν λόγω τιμές (βλέπε στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1991, Hercules κατά Επιτροπής, υπόθεση T-7/89, ECR 1991, II-1711, παράγραφος 232). Σημειώτεον ότι τα μέρη εξέφρασαν σε διάφορες περιπτώσεις την άποψη ότι οι τιμές αυτές είχαν εφαρμοστεί (βλέπε σημείο 98).

Στην απάντηση που έδωσε στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, η Saarstahl ισχυρίστηκε ότι η «τιμή-στόχος» έδειχνε την ανώτατη τιμή που θα μπορούσε να επιτευχθεί βάσει των αντικειμενικών συνθηκών που επικρατούσαν στην αγορά. Επειδή αυτό σημαίνει ότι η τιμή μπορούσε να εξακριβωθεί ανεξάρτητα από κάθε εταιρεία βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, είναι αξιοσημείωτο ότι οι εταιρείες εξακολουθούσαν να θεωρούν αναγκαίο να συναντώνται και να συζητούν τις τιμές αυτές.

- (227) Στη συνεδρίαση της 10ης Ιανουαρίου 1989, συμφωνήθηκαν τιμές-στόχοι για τις προμήθειες στη Γαλλία, τη Γερμανία, τις χώρες της Μπενελούξ και την Ιταλία (βλέπε σημεία 95 και 96).

Περαιτέρω τιμές-στόχοι για την ιταλική και την ισπανική αγορά αντίστοιχα υιοθετήθηκαν κατά τη συνεδρίαση της Routrelles Committee στις 7 Φεβρουαρίου 1989 (βλέπε σημείο 98).

- (228) Στη συνεδρίαση της 19ης Απριλίου 1989 (βλέπε σημείο 99) συμφωνήθηκαν οι τιμές-στόχοι που έπρεπε να εφαρμοστούν κατά το τρίτο τρίμηνο του 1989 στις αγορές της Γερμανίας, της Γαλλίας, του Βελγίου/Λουξεμβούργου, της Ιταλίας και της Ισπανίας. Οι τιμές αυτές ήταν σχεδόν οι ίδιες με τις τιμές-στόχους για το δεύτερο τρίμηνο του 1989. Αυτό δεν σημαίνει αναγκαστικά ότι οι συμμετέχουσες εταιρείες αντιμετώπιζαν προβλήματα για την επικράτηση των τιμών αυτών στις σχετικές αγορές, δεδομένου ότι τα μέρη συμφωνούσαν στην ίδια συνεδρίαση μια αύξηση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά τις διαστάσεις.

- (229) Κατά την ίδια συνεδρίαση, η British Steel πληροφόρησε τους ανταγωνιστές της για την αύξηση των τιμών που σκόπευε να πραγματοποιήσει στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου και ζήτησε από τους ανταγωνιστές αυτούς να χρεώσουν ανάλογες τιμές για τις εξαγωγές τους στο Ηνωμένο Βασίλειο (βλέπε σημείο 100). Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι οι τιμές στο Ηνωμένο Βασίλειο ήταν αισθητά υψηλότερες από ό,τι στις αγορές της ηπειρωτικής Ευρώπης. Για το λόγο αυτό, η British Steel ζήτησε από τους ανταγωνιστές γης να συντονίσουν τις τιμές για τις παραδόσεις τους

στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το αίτημα αυτό διατυπώθηκε στο πλαίσιο της συνεργασίας μεταξύ των επιχειρήσεων που συμμετείχαν στην Routrelles Committee: η εν λόγω συνεργασία — όπως αποδείχθηκε παραπάνω — είχε ήδη ως αποτέλεσμα ορισμένες συμφωνίες καθορισμού των τιμών στις αγορές της ηπειρωτικής Ευρώπης στις οποίες συμμετείχε η British Steel. Τα στοιχεία αυτά διακρίνουν τις ενέργειες της British Steel από μια κατάσταση όπου μια εταιρεία πληροφορεί έναν ανταγωνιστή με τον οποίο δεν είχε προηγουμένως επαφές ή δεσμούς συνεργασίας, για τις τιμές που σκοπεύει να εφαρμόσει στο μέλλον.

- (230) Οι αυξήσεις των τιμών που πραγματοποίησε αργότερα η British Steel, έγιναν αποδεκτές από την αγορά στο Ηνωμένο Βασίλειο χωρίς δυσκολίες (βλέπε σημείο 102). Συνεπώς, είναι λογικό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι στην πραγματικότητα οι ανταγωνιστές της British Steel συμμορφώθηκαν προς το αίτημά της και ευθυγράμμισαν τις τιμές τους προς τις τιμές της επιχείρησής αυτής.

- (231) Κατά τη συνεδρίαση της Routrelles Committee στις 11 Ιουλίου 1989 συμφωνήθηκε να εφαρμοστούν κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989 στη Γερμανία (βλέπε σημείο 102) οι ίδιες τιμές-στόχοι με εκείνες του τρίτου τριμήνου του 1989.

- (232) Στη συνεδρίαση της 12ης Δεκεμβρίου 1989, αποφασίστηκε να εφαρμοσθούν και για το πρώτο τρίμηνο του 1990 (βλέπε σημείο 107) οι ίδιες τιμές-στόχοι που ίσχυαν το τέταρτο τρίμηνο του 1989.

- (233) Κατά τη συνεδρίαση της 14ης Φεβρουαρίου 1990, η Unimétal ανήγγειλε ότι θα ηύξανε την τιμή της κατηγορίας 2c στη Γαλλία. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, η απόφαση αυτή δεν ελήφθη μονομερώς από τη Unimétal:

— τόσο η Peine-Salzgitter (σε πολλές περιπτώσεις) όσο και η TradeARBED είχαν παροτρύνει τη Unimétal να προβεί στην αύξηση αυτή (βλέπε σημεία 109 και 110),

— η αύξηση ανακοινώθηκε σε συνεδρίαση της Routrelles Committee στην οποία συμμετείχαν αυτοί (και άλλοι) ανταγωνιστές,

— την εποχή της αύξησης, η αγορά ήταν εξασθενημένη, όπως δείχνει το γεγονός ότι οι βασικές τιμές στη Γαλλία δεν είχαν αυξηθεί επί περισσότερο από ένα χρόνο. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η αύξηση της τιμής μιας μόνο κατηγορίας δεν μπορεί να εξηγηθεί με οικονομικά κριτήρια, αλλά πρέπει να αποδοθεί στην κοινή βούληση των ενδιαφερόμενων εταιρειών να εναρμονίσουν τις τιμές.

- (234) Λίγο μετά τη συνεδρίαση της 14ης Φεβρουαρίου 1990, η British Steel ενημέρωσε την TradeARBED, την Peine-Salzgitter, την Thyssen, τη Saarstahl και την Unimétal για τις τιμές των προμηθειών στο Ηνωμένο Βασίλειο που δεν θεωρούσε ως «παρελκυστικές» (βλέπε σημείο 112).

(235) Η ενέργεια αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μονομερής συμπεριφορά εκ μέρους της British Steel. Εντάσσεται στο πλαίσιο του συνεχούς διαλόγου μεταξύ της εταιρείας αυτής και των ανταγωνιστών της στα άλλα κράτη μέλη, διάλογος που διεξαγόταν κυρίως κατά τις συνεδριάσεις της Roultrelles Committee. Το γεγονός ότι επρόκειτο πράγματι για εναρμονισμένη πρακτική — και όχι για μονομερή συμπεριφορά — αποδεικνύεται, για παράδειγμα, από την αλληλογραφία μεταξύ της British Steel και της Peine-Salzgitter όσον αφορά τις ποσότητες (βλέπε σημείο 55).

(236) Αν και κατά τη συνεδρίαση της Roultrelles Committee, στις 21 Μαρτίου 1990, η British Steel ανέφερε ορισμένες προσφορές κάτω της τιμής τιμοκαταλόγου της στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου, είναι λογικό να υποθεθεί ότι οι ενδιαφερόμενες εταιρείες αύξησαν πράγματι τις τιμές τους όπως ισχυρίζεται η British Steel. Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι η τελευταία αύξησε τις τιμές της μόλις λίγους μήνες αργότερα (βλέπε σημείο 115). Δεν θα ήταν λογικό να ενεργήσει κατά τον τρόπο αυτό εάν οι εταιρείες με τις οποίες είχε επικοινωνήσει είχαν παραγνωρίσει τις υποδείξεις της όσον αφορά τις τιμές.

(237) Στις 7 Ιουνίου 1990, η British Steel πληροφόρησε τις TradeARBED, Peine-Salzgitter, Saarstahl, Thssen, Ensidesa, Unimetal και Aristrain για τις νέες τιμές που σκόπευε να εφαρμόσει, και τους ζήτησε να τηρήσουν το εν λόγω επίπεδο τιμών (βλέπε σημείο 115). Σε ακαθόριστη ημερομηνία, η British Steel κατέληξε σε συμφωνία με την TradeARBED, στην οποία φαίνεται να αναφέρονται οι τιμές που έπρεπε να χρεωθούν για τις παραδόσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο (βλέπε σημείο 117).

Αρχικά, οι προσπάθειες της British Steel να μεταπείσει τις άλλες εταιρείες έφεραν πενιχρά αποτελέσματα (βλέπε σημείο 117). Στη συνεδρίαση της Roultrelles Committee στις 10 Ιουλίου 1990, η British Steel τόνισε ότι η συνδρομή όλων των εταιρειών της Eurofer που εξάγουν προϊόντα στο Ηνωμένο Βασίλειο ήταν «απαραίτητη για τη στήριξη της νέας διάρθρωσης των τιμών». Δεδομένου ότι κατά τη συνεδρίαση της Roultrelles Committee στις 11 Σεπτεμβρίου 1990, η British Steel είχε ανακοινώσει ότι η αύξηση των τιμών είχε γίνει αποδεκτή από τους πελάτες στη Ηνωμένο Βασίλειο, είναι λογικό να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η συνδρομή αυτή παρασχέθηκε όντως.

Η British Steel ισχυρίζεται ότι η συμπεριφορά της δικαιολογείται από τους κανόνες περί τιμών που ορίζονται στο άρθρο 60 της συνθήκης ΕΚΑΧ, σύμφωνα με το οποίο μια εταιρεία πρέπει, αν της ζητηθεί, να ενημερώνει τα ενδιαφερόμενα μέρη για τις τιμές. Η British Steel δεν ισχυρίζεται ότι παρέσχε τις σχετικές πληροφορίες κατόπιν αιτήματος ανταγωνιστών της. Εν πάση περιπτώσει, οι εν λόγω πληροφορίες για τις τιμές μπορούν να παρασχεθούν

όταν οι τιμές αυτές έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή. Επιπλέον, η British Steel δεν διευκρίνισε με ποιον τρόπο το άρθρο 60 της συνθήκης ΕΚΑΧ θα μπορούσε να νομιμοποιήσει την παρότρυνσή της προς τους ανταγωνιστές να εφαρμόσουν τις τιμές της για τις εξαγωγές τους στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Επιπλέον, η British Steel βασίζεται σε συζητήσεις που είχε το 1989 με υπαλλήλους της Επιτροπής σχετικά με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις των κανόνων περί τιμών, για να αποδείξει ότι η Επιτροπή ήταν ενημερωμένη και υποστήριξε τον αμοιβαίο καθορισμό των τιμών σε διμερές ή κεντρικό επίπεδο. Τα πρακτικά που συνέταξε η Eurofer για τη συνεδρίαση της 20ής Ιουλίου 1989 μεταξύ εκπροσώπων της Επιτροπής και της Eurofer, αναφέρουν σαφώς ότι οι υπάλληλοι της Επιτροπής.

«... τόνισαν ότι η υποβληθείσα πρόταση πρέπει πάντα να θεωρείται ως "σκέψη" και ότι πρέπει να συμπληρωθεί και να εξετασθεί από άλλες υπηρεσίες της Επιτροπής.»

Το θέμα παρέμεινε απλώς στο στάδιο της πρότασης και για το λόγο αυτό η British Steel δεν μπορεί να το επικαλεσθεί.

β) Άρθρο 65 παράγραφος 1

(238) Όλες οι εν λόγω συμφωνίες και συντονισμένες πρακτικές είχαν ως στόχο τον περιορισμό του ανταγωνισμού και, ως εκ τούτου, αντιβαίνουν στο άρθρο 65 παράγραφος 1.

γ) Άρθρα 60 και 46 και επόμενα

(239) Το άρθρο 65 αναφέρεται στον «κανονικό» ανταγωνισμό εντός της κοινής αγοράς. Εξυπακούεται ότι η έννοια αυτή πρέπει να ερμηνευτεί στα πλαίσια της συνθήκης ΕΚΑΧ γενικότερα. Ωστόσο, παρά τους ισχυρισμούς των μερών, καμία από τις άλλες διατάξεις της συνθήκης δεν «νομιμοποιεί» την προαναφερόμενη συμπεριφορά τους.

Το άρθρο 60 υποχρεώνει τις επιχειρήσεις να δημοσιεύουν τους τιμοκαταλόγους τους και τους όρους πωλήσεων με τον τρόπο που υποδεικνύει η Επιτροπή. Οι εν λόγω τιμές και όροι πρέπει να αποφασίζονται ανεξάρτητα από κάθε μεμονωμένη επιχείρηση. Το άρθρο 60 δεν επιτρέπει στις επιχειρήσεις να ενεργούν από κοινού και να καθορίζουν τις τιμές μεταξύ τους.

(240) Τα περισσότερα μέρη ισχυρίστηκαν ότι η γνωστοποίηση στους ανταγωνιστές των τιμών που οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις εσκόπευαν να εφαρμόσουν στο μέλλον ήταν μόνιμη και, μάλιστα, απαραίτητη λόγω της αρχής της διαφάνειας που ορίζεται στα άρθρα 46 και επόμενα και 60. Έστω και εάν υποθεθεί προς στιγμήν ότι είναι σωστή η άποψη ότι τα

μέρη απλώς ανακοίνωναν το ένα στο άλλο τις μελλοντικές τους τιμές (και δεν ενεργούσαν από κοινού ούτε καθόριζαν τις τιμές αυτές), το επιχείρημα θα είναι ανώφελο. Η αρχή της διαφάνειας — σημαντική όπως είναι — δεν μπορεί να νοηθεί ότι επιτρέπει ή, πόσο μάλλον, ότι απαιτεί από τις επιχειρήσεις να συμπεριφέρονταν όπως έπραξαν στην παρούσα περίπτωση.

Το άρθρο 60 της συνθήκης ΕΚΑΧ περιορίζει, σε ορισμένο βαθμό, τον ανταγωνισμό μεταξύ επιχειρήσεων σε ό, τι αφορά τις τιμές, απαιτώντας από τις επιχειρήσεις αυτές να δημοσιεύουν τις τιμές τους και να μην εφαρμόζουν διαφορετικούς όρους σε συγκρίσιμες συναλλαγές.

Συνεπώς, είναι όλο και πιο σημαντικό να διασφαλισθεί ότι ο ανταγωνισμός, η ύπαρξη του οποίου αποτελεί προϋπόθεση της συνθήκης ΕΚΑΧ, δεν περιορίζεται κατά τα άλλα από συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ των επιχειρήσεων. Η δημιουργία τεχνητών συνθηκών στην αγορά στην οποία αντικανονικά πρότυπα πληροφόρησης και σταθεροποίησης της αγοράς εξαλείφουν ορισμένους κινδύνους στον τομέα του ανταγωνισμού, έρχεται σε σύγκρουση με τον ανόθευτο ανταγωνισμό που η συνθήκη ΕΚΑΧ προσπαθεί να προστατεύσει, πόσο μάλλον στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα οφέλη της τεχνητής αυτής βελτίωσης της πληροφόρησης προορίζονται, αποκλειστικά, όπως στην προκειμένη περίπτωση, για τους παραγωγούς και τους διανομείς τους, ενώ δεν παρέχονται στους αγοραστές.

- (241) Ορισμένα από τα μέρη υποστήριξαν ότι οι δράσεις τους είχαν απλώς ως στόχο την καταπολέμηση της συμπεριφοράς που είναι ασυμβίβαστη με το άρθρο 60, δηλαδή των πωλήσεων που δεν γίνονταν σύμφωνα με τους κανόνες περί τιμολόγησης του άρθρου αυτού. Το επιχείρημα που προβλήθηκε ήταν ότι μια συμφωνία με αποκλειστικό σκοπό την πρόληψη ενεργειών που δεν καλύπτονται από την έννοια του «κανονικού» ανταγωνισμού της συνθήκης ΕΚΑΧ, δεν παραβιάζει το άρθρο 65. Ακόμη και εάν το επιχείρημα αυτό γίνει δεκτό, οι επιχειρήσεις δεν θα μπορούσαν να το επικαλεστούν επιτυχώς. Είναι σαφές ότι αυτός δεν ήταν ο σκοπός που κρυβόταν πίσω από τις συμφωνίες μεταξύ των μερών για τις τιμές. Πάντως, η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 60 αποτελεί ευθύνη της Επιτροπής. Οι εταιρείες δεν μπορούν να μην λαμβάνουν υπόψη τις επίσημες τιμές και αντί αυτού να συμφωνούν μεταξύ τους — αδημοσίευτες — τιμές-στόχους.

δ) Συμμετοχή των μερών

- (242) Οι τιμές που εστιάζονται στις συνεδριάσεις της Routrelles Committee ή στο πλαίσιο αυτών ήταν οι τιμές που έπρεπε να εφαρμοστούν για τις παραδόσεις στις αντίστοιχες αγορές. Κατά κανόνα, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη εξέγαν προϊόντα στις αγορές που καλύπτονται από τις ρυθμίσεις. Συνεπώς, η ευθύνη για τις συμφωνίες και τις εναρμονισμένες

πρακτικές που περιγράφονται παραπάνω πρέπει να βαρύνει όλες τις εταιρίες για την περίοδο κατά την οποία συμμετείχαν στις συνεδριάσεις και στη συνεπακόλουθη συνεργασία.

Δεδομένου ότι η σύμπραξη συνέχισε να λειτουργεί επί σειρά ετών, το γεγονός ότι μερικοί συμμετέχοντες πιθανόν να μην έλαβαν μέρος σε ορισμένες συνεδριάσεις δεν έχει πρακτική σημασία. Πάντως, οι απόντες ενημερώνονταν για τα όσα είχαν αποφασισθεί στις συνεδριάσεις.

- (243) Η μεμονωμένη συμπεριφορά καθεμιάς εταιρείας θα εξετασθεί παρακάτω.

3.4.1.2. Εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων

α) Συμφωνίες

- (244) Κατά τη συνεδρίαση της 15ης Νοεμβρίου 1988, επιτεύχθηκε συμφωνία για την εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά την ποιότητα. Το αντικείμενο και το αποτέλεσμα των συμφωνιών αυτών δεν ήταν μόνο η εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων, αλλά και η αύξησή τους με στόχο την υιοθέτηση των επιπέδων πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά την ποιότητα που ίσχυαν την εποχή εκείνη στη Γερμανία (βλέπε σημείο 122).
- (245) Κατά τη συνεδρίαση της 19ης Απριλίου 1989 επτεύχθη συμφωνία για εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος, αντικείμενο της οποίας δεν ήταν μόνο η εναρμόνιση αλλά και η αύξηση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά τις διαστάσεις (βλέπε σημεία 125 έως 128 και — για το ιστορικό — σημείο 124).

Τα στοιχεία δείχνουν ότι οι συμμετέχοντες εφήρμοζαν πράγματι από την 1η Οκτωβρίου 1989 τα νέα πρόσθετα στοιχεία για τις διαστάσεις. Ωστόσο, η εφαρμογή τους είχε ορισμένες αρνητικές επιδράσεις στις βασικές τιμές.

- (246) Κατά τη συνεδρίαση της 6ης Ιουνίου 1989, συνήφθη περαιτέρω συμφωνία για εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά την ποιότητα (βλέπε σημείο 129). Το αντικείμενο και το αποτέλεσμα της συμφωνίας αυτής δεν ήταν μόνο η εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων αλλά και η αύξησή τους.
- (247) Κατά τη συνεδρίαση της 16ης Μαΐου 1990 επτεύχθη περαιτέρω συμφωνία για εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος (βλέπε σημεία 132 έως 134). Το γεγονός ότι οι αυξήσεις αυτές αποτελούσαν πράγματι το αντικείμενο συμφωνίας, επιβεβαιώνεται από έκθεση που εκπόνησε η Walzstahl-Vereinigung και το εμπιστευτικό σημείωμα που κατήχησε στις 17 Μαΐου 1990 η γραμματεία της Routrelles Committee (βλέπε σημεία 133 και 135).

- (248) Στη συνεδρίαση της 4ης Δεκεμβρίου 1990 συνήφθη συμφωνία για εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος. Το γεγονός ότι υπήρχε πράγματι συμφωνία μπορεί να θεμελιωθεί από τα ακόλουθα περιστατικά:

- το θέμα συζητήθηκε στις συνεδριάσεις της Roullettes Committee και αλλού τουλάχιστον από τις 11 Σεπτεμβρίου 1990 (βλέπε σημεία 138 και 119),
- ο ιταλικός όμιλος είχε ήδη υποβάλει στις 11 Σεπτεμβρίου 1990 πρόταση για εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά το μέγεθος (βλέπε σημείο 138),
- το Νοέμβριο του 1990, η Walzstahl-Vereinigung υπέβαλε πρόταση με σαφή στόχο να υιοθετηθεί από όλους τους παραγωγούς στην ΕΚΑΧ (σημείο 139),
- τα πρακτικά της συνεδρίασης της 4ης Δεκεμβρίου 1990 και το φαξ που έστειλε η Walzstahl-Vereinigung στην British Steel στις 13 Δεκεμβρίου 1990 (βλέπε σημείο 141) επιβεβαιώνουν ότι υπήρχε συμφωνία για εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων όσον αφορά τα μεγέθη. Ο στόχος της ενέργειας αυτής — δηλαδή αύξηση των γενικών τιμών χωρίς αύξηση των βασικών τιμών — αναλύεται με σαφή τρόπο στο τέλεφαξ που έστειλε η Walzstahl-Vereinigung στη Ferdofin, στις 19 Σεπτεμβρίου 1990 (βλέπε σημείο 121).

β) Άρθρο 65 παράγραφος 1

- (249) Δεδομένου ότι τα πρόσθετα στοιχεία αποτελούν μέρος της τελικής τιμής που έπρεπε να καταβληθεί για τα εν λόγω προϊόντα στις αγορές της ηπειρωτικής Ευρώπης, οι εν λόγω συμφωνίες για την εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων ήταν συμφωνίες για τον καθορισμό των τιμών που αντικείμενα στο άρθρο 65 παράγραφος 1.
- (250) Τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι ο στόχος των συμφωνιών αυτών δεν ήταν, όπως υπεστήριξαν ορισμένα μέρη, η προώθηση της διαφάνειας, αλλά η αύξηση των τιμών. Για να καταστεί η αγορά πιο διαφανής σύμφωνα με το άρθρο 60 της συνθήκης ΕΚΑΧ, θα αρκούσε να εναρμονισθούν οι διαρθρώσεις των πρόσθετων στοιχείων (και όχι τα πραγματικά ποσά).

γ) Συμμετοχή των επιχειρήσεων

- (251) Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, όλα για ενδιαφερόμενα μέρη συμμετείχαν στις εν λόγω συμφωνίες. Αυτό ισχύει και για την British Steel. Αν και οι συμφωνίες αφορούσαν μόνο τις αγορές της ηπειρωτικής Ευρώπης και όχι την αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου (λόγω του ότι τα πρόσθετα στοιχεία δεν χρησιμοποιούνται στην αγορά αυτή), η British Steel συμφώνησε να συμμορφωθεί προς τα νέα πρόσθετα στοιχεία για τις παραδόσεις στην ηπειρωτική Ευρώπη.
- (252) Για τους λόγους που παρατίθενται στο σημείο 313, δεν θα καταλογισθεί ευθύνη στην Ensidesa και την Aristrain για τη συμμετοχή τους στη συμφωνία της

15ης Νοεμβρίου 1989. Όσο για την περίοδο μετά την 1η Ιανουαρίου 1989, αν και είναι αληθές ότι οι Ισπανοί δεν εναρμόνισαν τα πρόσθετα στοιχεία στην Ισπανία (αλλά υποσχέθηκαν απλώς να το πράξουν), συμφώνησαν με τους υπόλοιπους να εφαρμόσουν εναρμονισμένα πρόσθετα στοιχεία στις άλλες σχετικές αγορές της ΕΚΑΧ.

3.4.1.3. Συμφωνίες για την κατανομή της αγοράς

α) *Ferdofin*

- (253) Όπως προαναφέρθηκε (σημείο 61) στις 14 Ιουλίου 1988 επιτεύχθηκε συμφωνία κατανομής της αγοράς, βάσει της οποίας η Ferdofin επρόκειτο να περιορίσει τις πωλήσεις της στη Γερμανία, τις χώρες της Μπενελούξ, τη Γαλλία και τη Δανία/Ιρλανδία/Ελλάδα αντίστοιχα.

Το περιεχόμενο του τέλεξ της Ferdofin, της 4ης Αυγούστου 1988 (βλέπε σημείο 62), επιβεβαιώνει ότι ο περιορισμός των εξαγωγών της Ferdofin στις σχετικές αγορές είχε αποτελέσει το αντικείμενο συμφωνίας και δεν συνιστούσε μονομερή ενέργεια. Επειδή η ταυτότητα των άλλων μερών της συμφωνίας δεν μπόρεσε να εξακριβωθεί, ευθύνη για τη συμφωνία αυτή θα καταλογισθεί μόνο στη Ferdofin.

β) «Μεθοδολογία Traverso»

- (254) Για το τέταρτο τρίμηνο του 1988 και το πρώτο τρίμηνο του 1990 εφαρμόστηκε σύστημα στα πλαίσια του οποίου οι συμμετέχουσες εταιρείες προσπάθησαν να επιτύχουν εξισορρόπηση της προσφοράς και της ζήτησης (βλέπε σημεία 72 έως 79). Τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι το σύστημα αυτό δημιουργήθηκε λίγο πριν από τις 19 Ιουλίου 1988 (σημείο 72).
- (255) Στο εν λόγω σύστημα συμμετείχαν οι ακόλουθες εταιρείες: Peine-Salzgitter, Thyssen, Klöckner, Saarstahl, Unimetal, Ferdofin, Cockerill Sambre, TradeARBED και British Steel (βλέπε σημείο 75).
- (256) Οι ενδιαφερόμενες εταιρείες κοινοποιούσαν στον πρόεδρο της CDE τα σχέδια της για τις παραδόσεις. Στη συνέχεια, τα στοιχεία αυτά γνωστοποιούνταν στις συμμετέχουσες εταιρείες (βλέπε σημείο 74). Ο πρόεδρος της CDE ήταν σε θέση να προσεγγίζει οποιαδήποτε από τις εταιρείες αυτές και να προτείνει τροποποιήσεις, εάν έκρινε σκόπιμο να το πράξει.
- (257) Ο πρόεδρος της CDE θεωρούσε τα σχέδια για τις παραδόσεις που κοινοποιούνταν στους συμμετέχοντες, ως συστάσεις τις οποίες δεν έπρεπε κανείς να υπερβεί. Τα στοιχεία δείχνουν ότι οι συμμετέχουσες εταιρείες, τουλάχιστο καταρχήν, συμμερίζονταν την άποψη αυτή (βλέπε σημείο 77).

Οι εν λόγω «συστάσεις» περιείχαν συγκεκριμένα στοιχεία για κάθε εταιρεία και κάθε σχετική αγορά.

Ο πρόεδρος της CDE και της Eurofer προσέγγισε τις εταιρείες που δεν ελάμβαναν υπόψη τα στοιχεία αυτά και τους ζητούσε να τηρήσουν το παραδοσιακό πρότυπο εμπορίου (βλέπε σημείο 72).

Συνεπώς, οι συμμετέχουσες εταιρείες ε γνώριζαν τη συμπεριφορά που οι ανταγωνιστές τους πρότειναν να υιοθετηθεί στο μέλλον όσον αφορά τις παραδόσεις.

- (258) Αποκαλύπτοντας μεταξύ τους τα σχέδια τους για τις παραδόσεις και εφαρμόζοντας τις συστάσεις του προέδρου της CDE, οι ενδιαφερόμενες εταιρείες ήταν την αβεβαιότητα που καθεμία από αυτές θα έπρεπε κανονικά να έχει όσον αφορά τη μελλοντική συμπεριφορά των ανταγωνιστών της. Συνεπώς, η συμπεριφορά αυτή τείνει να έχει ως στόχο ή αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού. Επομένως, αποτελεί συντονισμένη πρακτική που αντίκειται στο άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ.
- (259) Το γεγονός ότι το παραπάνω σύστημα είχε μόνο περιορισμένη επιτυχία και ήταν εθελοντικής φύσης, δεν αναιρεί το συμπέρασμα αυτό.

γ) Γαλλία

- (260) Κατά τη συνεδρίαση της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, λίγο πριν ή λίγο αργότερα, επετεύχθη συμφωνία στα πλαίσια της οποίας οι συμμετέχοντες συντόνισαν τις παραδόσεις τους στη γαλλική αγορά για το τέταρτο τρίμηνο του 1989.

Στη συμφωνία συμμετείχαν οι ακόλουθες επιχειρήσεις: Peine-Salzgitter, Thyssen, Saarstahl, Ferdo-fin, Cockerill Sambre, TradeARBED, British Steel, Ensidesa και Unimétal (βλέπε σημεία 63 έως 71). Η Ensidesa δεν συμμετείχε μόνο ενεργά στην κατάρτιση του σχεδίου, αλλά και το εφήρμοσε.

- (261) Από το τέλος της Walzstahl-Vereinigung, της 26ης Σεπτεμβρίου 1989, όπου αναφέρονται οι ποσότητες των παραδόσεων που οι συμμετέχουσες εταιρείες σκόπευαν να πραγματοποιήσουν (βλέπε σημείο 67) δεν προκύπτει ότι οι εταιρείες αυτές συντόνιζαν τις πωλήσεις τους στη γαλλική αγορά. Ωστόσο, το γεγονός ότι τα εν λόγω σχέδια παραδόσεων είχαν πράγματι συμφωνηθεί από κοινού και δεν συνιστούσαν το αποτέλεσμα ανεξάρτητων αποφάσεων που είχαν ληφθεί μεμονωμένα από κάθε επιχείρηση, αποδεικνύεται επαρκώς από τα ακόλουθα περιστατικά:
- οι Peine-Salzgitter, Thyssen, Saarstahl, British Steel, Cockerill Sambre, Unimétal και TradeARBED είχαν πραγματοποιήσει συζητήσεις πριν από τη συνεδρίαση της 21ης Σεπτεμβρίου 1989 με στόχο την εξεύρεση λύσης στο θέμα του καταμερισμού της γαλλικής αγοράς (βλέπε σημεία 63-64),
 - στη συνεδρίαση της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, η Unimétal είχε αναφέρει τις ακριβείς ποσότητες

παραδόσεων στη γαλλική αγορά κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989, τις ποσότητες που σκόπευε να παραδώσει η ίδια και τις ποσότητες των εταιρειών που δεν συμμετείχαν στη Eurofer και προέρχονταν από χώρες της ΕΚΑΧ και τρίτες χώρες αντίστοιχα. Συνεπώς, οι υπόλοιπες ποσότητες (33 000 τόνοι μηνιαίως περίπου) έπρεπε αναγκαστικά να διανεμηθούν μεταξύ των άλλων εταιρειών που συμμετείχαν στην Roulrelles Committee,

- το σημείωμα της Walzstahl-Vereinigung, της 25ης Σεπτεμβρίου 1989, (βλέπε σημείο 66) επιβεβαιώνει ότι οι εταιρείες που εφοδίαζαν την αγορά της Γαλλίας συντόνιζαν τις πωλήσεις τους,
- το περιεχόμενο του τέλεφαξ που έστειλε η γραμματεία στις 7 Νοεμβρίου 1989 επιβεβαιώνει (βλέπε σημείο 68) ότι είχε δημιουργηθεί ένα «σύστημα» παραδόσεων στη Γαλλία κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989.

- (262) Οι περισσότερες από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις ενεργούσαν αναλόγως ή προέβαιναν ακόμη και σε λιγότερες παραδόσεις από ό,τι προβλεπόταν (βλέπε σημείο 69). Μόνο τριών εταιρειών οι προμήθειες (Thyssen, Ferdo-fin και British Steel) ήταν πολύ μεγαλύτερες από εκείνες που είχαν προαναγγελθεί.

3.4.1.4. Ανταλλαγή πληροφοριών

α) Έλεγχος των παραγγελιών και των παραδόσεων

- (263) Οι ακόλουθες εταιρείες συμμετείχαν σε ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τις παραγγελίες και τις παραδόσεις δοκών (βλέπε σημεία 39 έως 46): Peine-Salzgitter, Thyssen, Saarstahl, Hoesch, Neue Maxhütte, TradeARBED, Cockerill Sambre British Steel, Unimétal, Ferdo-fin, Aristrain και Ensidesa.

Τα στοιχεία που ανταλλάσσονταν στα πλαίσια του συστήματος ελέγχου των παραγγελιών έδειχναν τις παραγγελίες που κάθε μεμονωμένη εταιρεία είχε λάβει για τη Γαλλία, τη Γερμανία, το Βέλγιο/Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιταλία, την Ισπανία, την Πορτογαλία και την Ελλάδα/Ιρλανδία/Δανία. Τα στοιχεία που ανταλλάσσονταν στα πλαίσια του ελέγχου των παραδόσεων αφορούσαν τις παραδόσεις στη Γερμανία, τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, τις χώρες της Μπενελούξ, την Ιταλία, την Ελλάδα/Ιρλανδία/Δανία, την Πορτογαλία και την Ισπανία. Στοιχεία ανταλλάσσονταν για μεγάλο χρονικό διάστημα, από το 1984 ή πριν (έλεγχος των παραγγελιών) και από το τέταρτο τρίμηνο του 1988 (έλεγχος των προμηθειών) αντίστοιχα. Η ανταλλαγή συγκεκριμένων στοιχείων για κάθε εταιρεία διακόπηκε προσωρινά κατά τα τέλη Ιουλίου ή τις αρχές Αυγούστου 1990. Η ανταλλαγή συγκεκριμένων στοιχείων για τις παραγγελίες επαναλήφθηκε — τουλάχιστον μεταξύ των TradeARBED, Ensidesa, Unimétal, Ferdo-fin και Aristrain — το αργότερο τον Οκτώβριο του 1990. Οι Thyssen, Saarstahl,

Peine-Salzgitter, Neue Maxhütte και Hoesch άρχισαν εκ νέου να συμμετέχουν στην ανταλλαγή συγκεκριμένων πληροφοριών μέσω της Walzstahl-Vereinigung, το αργότερο το Δεκέμβριο του 1990 (σημείο 46). Η ανταλλαγή συγκεκριμένων πληροφοριών για τις παραδόσεις μεταξύ της TradeARBED, Unimetal, Ensidesa και Aristrain συνεχίσθηκε το τρίτο τρίμηνο του 1990.

- (264) Το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών για τις παραγγελίες είναι αποτέλεσμα συμφωνίας μεταξύ των συμμετεχόντων σε αυτό. Η δημιουργία του συστήματος ελέγχου των παραδόσεων προέρχεται από συμφωνία που επετεύχθη για πρώτη φορά στις 18 Οκτωβρίου 1988 (βλέπε σημείο 41) και ανανεώθηκε (ρητά ή σιωπηρά) πολλές φορές στα πλαίσια των συναντήσεων της Routrelles Committee. Όσον αφορά τις εταιρείες που συμμετείχαν ενεργά στην Routrelles Committee (δηλαδή όλες οι εταιρείες που συμμετείχαν στην εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών, εκτός από τη Hoesch και τη Neue Maxhütte), υπάρχει πληθώρα στοιχείων που αποδεικνύουν ότι τα μέρη αυτά ήταν ενημερωμένα και είχαν καταλήξει σε συμφωνία για την ανταλλαγή των εν λόγω πληροφοριών. Το ότι η Hoesch και η Neue Maxhütte είχαν γνώση της ρύθμισης αυτής και συμμορφώθηκαν προς αυτήν αποδεικνύεται από το γεγονός ότι όλες οι εταιρείες που συνεισέφεραν στοιχεία για τον εν λόγω έλεγχο, ελάμβαναν αντίγραφο των πινάκων που κατήρτιζε η Usinor Sacilor βάσει των εν λόγω πληροφοριών.
- (265) Συνεπώς, όλες οι εταιρείες που συνεισέφεραν στοιχεία στην εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών εγνώριζαν ότι τα στοιχεία αυτά εγνωστοποιούνται στους ανταγωνιστές τους. Δεν θα είχε νόημα να γνωστοποιούν στοιχεία εάν δεν είχαν συμφωνήσει να αποκαλυφθούν στους ανταγωνιστές τους.
- (266) Για να είναι δυνατός ο αποτελεσματικός ανταγωνισμός σε μια δεδομένη αγορά, οι εταιρείες χρειάζονται πληροφορίες για την αγορά και τις εξελίξεις σε αυτή. Η κατάρτιση και διανομή ενοποιημένων στατιστικών στοιχείων για την παραγωγή, τις πωλήσεις ή άλλα θέματα σε έναν τομέα αποτελεί καθήκον που μπορούν να αναλάβουν νόμιμα τα στατιστικά γραφεία και οι εμπορικές ενώσεις. Η παροχή παρόμοιων στατιστικών στοιχείων μπορεί να βελτιώσει τις γνώσεις των εταιρειών για την αγορά στην οποία δρουν και, ως εκ τούτου, να αυξήσει τον ανταγωνισμό. Επομένως, η Επιτροπή δεν έχει αντιρρήσεις όταν οι εθνικές εμπορικές ενώσεις που εκπροσωπούν τα ίδια οικονομικά συμφέροντα σε διάφορες χώρες ανταλλάσσουν στατιστικά στοιχεία για την παραγωγή και τις πωλήσεις στον εν λόγω τομέα, χωρίς να αναφέρονται στοιχεία για τις μεμονωμένες εταιρείες (1).
- (267) Ωστόσο, στην παρούσα περίπτωση τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέβησαν τα επιτρεπόμενα όρια. Τα ανταλλασσόμενα στοιχεία έδειχναν τις παραδόσεις

και τις παραγγελίες που είχαν λάβει από κάθε μεμονωμένη εταιρεία για παράδοση στις αντίστοιχες αγορές. Οι πληροφορίες αυτές θεωρούνται συνήθως ως αυστηρά απόρρητες από τις επιχειρήσεις. Τα στοιχεία για τις παραγγελίες ενημερώνονταν κάθε εβδομάδα και γνωστοποιούνταν ταχέως στους συμμετέχοντες.

Τα στοιχεία για τις παραδόσεις γνωστοποιούνταν λίγο μετά το τέλος εκάστοτε τριμήνου. Συνεπώς, κάθε συμμετέχουσα επιχείρηση ήταν εκτενώς και λεπτομερώς ενημερωμένη για τις παραδόσεις που οι ανταγωνιστές τους εσκόπευαν να πραγματοποιήσουν και τις πραγματικές τους παραδόσεις. Ως εκ τούτου, οι εταιρείες αυτές ήταν σε θέση να εξακριβώσουν τη συμπεριφορά που οι ανταγωνιστές τους επροτίθεντο να υιοθετήσουν ή είχαν υιοθετήσει στην αγορά, και να δράσουν αναλόγως. Τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν (βλέπε ιδίως το σημείο 59) ότι αυτός ήταν ο κύριος λόγος για τον οποίο τα ενδιαφερόμενα μέρη συμμετείχαν στην ανταλλαγή πληροφοριών.

- (268) Επομένως, οι ανταλλασσόμενες πληροφορίες εχρησίμευαν ως βάση των συζητήσεων για τις ροές εμπορίου (βλέπε σημεία 49 έως 60) που ήταν ένα από τα κυριότερα θέματα της ημερήσιας διάταξης των συνεδριάσεων της Routrelles Committee (σημείο 57). Οι εταιρείες των οποίων οι παραγγελίες υπερέβαιναν το «κανονικό» επίπεδο, επαναφέρονταν στην τάξη (βλέπε, για παράδειγμα, σημείο 51).

Οι εταιρείες από χώρες των οποίων οι εξαγωγές υπερέβαιναν ορισμένα επίπεδα εκαλούντο να εξηγήσουν τους λόγους των αυξήσεων αυτών (βλέπε, για παράδειγμα, σημείο 51). Μερικές φορές, ορισμένες εταιρείες επικρίθηκαν άμεσα για τις παραδόσεις τους σε άλλα κράτη μέλη (βλέπε, ιδίως σημεία 53 και 60).

Ο έλεγχος των παραδόσεων και ο έλεγχος των παραγγελιών είχαν συμπληρωματικό χαρακτήρα και βελτιώναν με τον τρόπο αυτό την αποτελεσματικότητα της εν λόγω ανταλλαγής απόψεων. Οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις ακολουθούσαν αυστηρά τα στοιχεία αυτά και ήλεγχαν κατά πόσο οι παραδόσεις αντιστοιχούσαν στις παραγγελίες που είχαν προαναγγείλει οι εταιρείες. Σε περίπτωση διαφορών, εξητείτο από τις σχετικές εταιρείες να παράσχουν εξηγήσεις (βλέπε σημεία 49 έως 60) Συνεπώς, τα μέρη κατόρθωναν πράγματι να επιτύχουν σημαντικό βαθμό διαφάνειας στις μεταξύ τους συναλλαγές.

Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιοριζόταν μόνο σε στοιχεία απλώς ιστορικής αξίας χωρίς καμία πιθανή επίδραση στον ανταγωνισμό. Εάν αυτό συνέβαινε, θα ήταν ανεξήγητες οι εκτενείς συζητήσεις για τα στοιχεία αυτά.

- (269) Κατά συνέπεια, η εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός συστήματος αλληλεγγύης και συνεργασίας με στόχο το συντονισμό των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Συνεπώς

(1) Έβδομη έκθεση για την πολιτική ανταγωνισμού, σημείο 7.

τα μέρη που συμμετείχαν στην εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών αντικαθιστούσαν τους συνήθεις κινδύνους του ανταγωνισμού με πρακτική συνεργασία, με αποτέλεσμα τη δημιουργία συνθηκών ανταγωνισμού διαφορετικών από εκείνες που επικρατούν σε μια κανονική κατάσταση της αγοράς. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να ληφθεί δεόντως υπόψη το γεγονός ότι η αγορά δοκών στην Κοινότητα είναι μια ολιγοπωλιακή αγορά, όπου ένας πολύ περιορισμένος αριθμός προμηθευτών προσφέρει ομοιογενή προϊόντα στον καταναλωτή.

(270) Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ επιχειρήσεων δεν αποτελεί αναγκαία παραβίαση των κανόνων περί ανταγωνισμού. Κάθε περίπτωση πρέπει να εξετάζεται χωριστά και κατά την εκτίμηση του αν η ανταλλαγή πληροφοριών αποτελεί παράνομο περιορισμό του ανταγωνισμού, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα συναφή στοιχεία, περιλαμβανομένης της φύσης της πληροφορίας, του βαθμού συλλογικότητας της πληροφορίας και της σχετικής αγοράς. Η ανταλλαγή ατομικών πληροφοριών που δεν μπορούν να επηρεάσουν την συμπεριφορά των επιχειρήσεων στην αγορά έχει μόνο ιστορικό ενδιαφέρον και ως εκ τούτου μπορεί να επιτραπεί. Λόγω των αρνητικών επιπτώσεων που έχει στον ανταγωνισμό μεταξύ των συμμετεχουσών εταιρειών, ένα σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών όπως αυτό της παρούσας περίπτωσης δεν καλύπτεται από την ανακοίνωση της Επιτροπής για τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων⁽¹⁾, και ιδίως το σημείο II.1 αυτής.

(271) Το γεγονός ότι το σύστημα αυτό ανταλλαγής πληροφοριών είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία διαφανών συνθηκών στην αγορά, δεν αναιρεί σε καμία περίπτωση το συμπέρασμα ότι το σύστημα αυτό παραβιάζει το άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

Η Επιτροπή, στις αποφάσεις της τόσο για τα λιπαρά οξέα 87/1/ΕΟΚ⁽²⁾, όσο και για το Agricultural Tractor Registration Exchange 92/157/ΕΟΚ⁽³⁾, διατύπωσε την άποψη ότι η ανταλλαγή λεπτομερών πληροφοριών που κατέστησε δυνατή την εξακρίβωση της συμπεριφοράς των μεμονωμένων εταιρειών σε αυστηρά ολιγοπώλια, αποτελούσε παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν έχει αντιρρήσεις για την ανταλλαγή γενικών πληροφοριών ιστορικής φύσης. Στην παρούσα περίπτωση, οι ανταλλασσόμενες πληροφορίες περιελάμβαναν ακριβή και ενημερωμένα στοιχεία για τις παραγγελίες και τις παραδόσεις των επιμέρους εταιρειών.

Καμία από τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚΑΧ που επικαλούνται τα μέρη (ιδίως τα άρθρα 46, 47, 48 και 60) δεν απαιτεί ή δεν επιτρέπει την ανταλλαγή λεπτής σημασίας πληροφοριών, όπως τα στοιχεία για τις παραγγελίες και τις παραδόσεις των ανταγωνιστών. Η «διαφάνεια» αυτή περιοριζόταν πάντως

στους ίδιους του παραγωγούς· οι καταναλωτές (βλέπε άρθρο 48 παράγραφος 3 της συνθήκης) δεν ωφελήθηκαν από αυτή.

Η διατύπωση του άρθρου 65 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ είναι πιο αυστηρή από εκείνη του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Συνεπώς, τα περιθώρια απαλλαγής (ή έγκρισης) συμφωνιών είναι μικρότερα στα πλαίσια της συνθήκης ΕΚΑΧ. Εντούτοις, η διαφορά αυτή θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως επιχείρημα μόνο για την εξαίρεση του παρόντος συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών από τις διατάξεις του άρθρου 65 παράγραφος 1 εάν είχε επίσης ως αποτέλεσμα ουσιαστικά οφέλη ή βελτιώσεις. Ακόμη και κατά την ακρόαση και παρά τη βοήθεια διακεκομμένων οικονομολόγων, τα μέρη δεν ήταν σε θέση να εξηγήσουν για ποιο λόγο ήταν αναγκαία η ανταλλαγή συγκεκριμένων στοιχείων και για ποιο λόγο δεν αρκούσε η ανταλλαγή γενικών πληροφοριών ιστορικού χαρακτήρα (για τις οποίες η Επιτροπή δεν έχει αντίρρηση).

Για τη διατήρηση του ανταγωνισμού χρειάζεται ένα επίπεδο όσον αφορά τη συμπεριφορά που οι ανταγωνιστές προτίθενται να υιοθετήσουν στην αγορά.

β) Ανταλλαγή πληροφοριών μέσω της *Walzstahl-Vereinigung*

(272) Οι παραπάνω εκτιμήσεις ισχύουν κατ' αναλογία και για την ανταλλαγή πληροφοριών στην οποία οι Thyssen, Peine-Salzgitter, Hoesch, Neue Maxhütte, Saarstahl και TradeARBED συμμετείχαν μέσω της *Walzstahl-Vereinigung*, τουλάχιστον κατά το τρίτο και τέταρτο τρίμηνο του 1990 (βλέπε σημεία 47 και 48). Δεν ευσταθεί το ότι η *Walzstahl-Vereinigung* θα μπορούσε να είχε προμηθευτεί και να γνωστοποιήσει τα στοιχεία για τις παραγγελίες που είχαν ληφθεί και τις παραδόσεις που είχαν πραγματοποιηθεί από τις συμμετέχουσες εταιρείες χωρίς οι εταιρείες αυτές να έχουν γνώση του θέματος και να το έχουν εγκρίνει. Η μόνη διαφορά μεταξύ αυτής της ανταλλαγής πληροφοριών και του συστήματος ελέγχου που εφημέριζε η γραμματεία της *Poutrelles Committee* συνίσταται στο μικρότερο αριθμό συμμετεχόντων.

3.4.2. Περιοριστικές πρακτικές στη γερμανική αγορά

(273) Όπως προαναφέρθηκε, οι ακόλουθες εταιρείες συμμετείχαν σε περιοριστικές πρακτικές στη γερμανική αγορά:

— οι Peine-Salzgitter, Thyssen και TradeARBED που συμμετείχαν σε διάφορες συμφωνίες καθορισμού των τιμών, αρχής γενομένης από το Δεκέμβριο του 1986 (βλέπε σημεία 147 και 148),

(1) ΕΕ αριθ. C 76 της 29. 7. 1968, σ. 3.

(2) ΕΕ αριθ. L 3 της 16. 1. 1987, σ. 17.

(3) ΕΕ αριθ. L 68 της 13. 3. 1992, σ. 19.

- οι Peine-Salzgitter και TradeARBED παρακολούθησαν δύο συνεδριάσεις των Ιούνιο του 1987 που είχαν ως αποτέλεσμα συντονισμένες αυξήσεις των τιμών (βλέπε σημείο 149),
- κατά τη συνεδρίαση του Ιανουαρίου 1988, η Peine-Salzgitter, η TradeARBED, η Hoesch, η Saarstahl και η Thyssen υιοθέτησαν κοινές συστάσεις όσον αφορά τις τιμές και συμφώνησαν για τις σημαντικότερες πτυχές της μελλοντικής πολιτικής τους για τις τιμές (βλέπε σημείο 150),
- πριν από τις 18 Απριλίου 1989 είχαν καθορισθεί τιμές μεταξύ της TradeARBED και της Hoesch (βλέπε σημείο 152),
- σε δύο τουλάχιστον περιπτώσεις το 1989, διάφοροι παραγωγοί συμφώνησαν να περιορίσουν τις παραδόσεις τους στη γερμανική αγορά με στόχο τη σταθεροποίηση της αγοράς αυτής. Από τις εν λόγω επιχειρήσεις, μόνον η Peine-Salzgitter έχει εξακριβωθεί ότι συμμετείχε στην πρώτη από τις συμφωνίες αυτές (βλέπε σημείο 153), ενώ στη δεύτερη περίπτωση μόνο η Peine-Salzgitter, η Saarstahl και η TradeARBED έχει εξακριβωθεί ότι είχαν συμφωνήσει να περιορίσουν τις προμηθειές τους (βλέπε σημείο 154).

3.4.3. Περιοριστικές πρακτικές στη γαλλική αγορά

- (274) Το 1987, τουλάχιστον η Unimétal, η Cockerill Sambre και η TradeARBED συμφώνησαν τις τιμές που χρέωσαν στη γαλλική αγορά (βλέπε σημείο 155).

3.4.4. Περιοριστικές πρακτικές στην ιταλική αγορά

- (275) Συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές για τον καθορισμό των τιμών ή την κατανομή των αγορών στην Ιταλία έγιναν σε διάφορες περιπτώσεις που έχουν ως εξής:

- στη συνεδρίαση της 7ης Απριλίου 1987, οι τιμές-στόχοι για την ιταλική αγορά που είχαν καθορισθεί παλαιότερα, ανανεώθηκαν ή επιβεβαιώθηκαν μεταξύ των Ferdofin, TradeARBED, Peine-Salzgitter και Unimétal (βλέπε σημείο 155),
- περαιτέρω συμφωνίες για τις τιμές είχαν συναφθεί σε απροσδιόριστο χρονικό σημείο μετά τη συνεδρίαση αυτή (βλέπε σημεία 157 έως 159). Τα στοιχεία δείχνουν ότι τουλάχιστον η Peine-Salzgitter και η Ferdofin πρέπει να συμμετείχαν στις συμφωνίες αυτές,
- στη συνεδρίαση της 25ης Νοεμβρίου 1987 είχε επιτευχθεί συμφωνία για τις τιμές το πρώτο τρίμηνο του 1988 μεταξύ των TradeARBED, Peine-Salzgitter, Unimétal, British Steel, Aristrain, Ensidesa, Ferdofin, Stefana, Thyssen, Saarstahl και Cockerill Sambre (βλέπε σημεία 160 και

161). Για λόγους που αναφέρονται κατωτέρω (σημείο 313) δεν θα καταλογισθεί ευθύνη για τη συμφωνία αυτή στην Aristrain και την Ensidesa,

- στις 13 Μαρτίου 1988 καθορίστηκαν τιμές για το δεύτερο τρίμηνο του 1988 μεταξύ των TradeARBED, British Steel, Peine-Salzgitter, Saarstahl, Thyssen, Unimétal, Cockerill Sambre, Ferdofin και Stefana. Οι ίδιες εταιρίες (με εξαίρεση τη Stefana) συμμετείχαν επίσης σε συμφωνία κατανομής της αγοράς σύμφωνα με την οποία καταμερίστηκαν ποσοστώσεις προμηθειών στην Ιταλία (βλέπε σημεία 162 έως 165),
- σε μια απροσδιόριστη ημερομηνία πριν από τις 28 Ιουνίου 1988 είχαν καθορισθεί αυξήσεις τιμών για το τρίτο τρίμηνο του 1988. Στη συμφωνία αυτή συμμετείχαν τουλάχιστον η Ferdofin και η Peine-Salzgitter (βλέπε σημείο 166),
- στις 21 Ιουνίου 1988 λήφθηκε απόφαση για ανανέωση της ρύθμισης κατανομής της αγοράς κατά το τρίτο τρίμηνο του 1988 (βλέπε σημεία 167 και 168). Συνάγεται το συμπέρασμα ότι στη συμφωνία αυτή συμμετείχαν οι Ferdofin, TradeARBED, British Steel, Cockerill Sambre, Peine-Salzgitter, Saarstahl, Thyssen και Unimétal,
- στη συνεδρίαση της 3ης Οκτωβρίου 1988 συμφωνήθηκαν περαιτέρω τιμές-στόχοι μεταξύ των TradeARBED, British Steel, Peine-Salzgitter, Unimétal και Ferdofin (βλέπε σημείο 169),
- κατά τη συνεδρίαση της 15ης Μαΐου 1990 καθορίστηκαν τιμές μεταξύ των TradeARBED, Saarstahl, Unimétal, Thyssen και Ferdofin (βλέπε σημεία 170 και 171).

3.4.5. Μεμονωμένες συμφωνίες

3.4.5.1. British Steel — Ensidesa/Aristrain

- (276) Σε ακαθόριστη ημερομηνία πριν από το 1990 συνήφθη συμφωνία μεταξύ της British Steel, της Ensidesa και της Aristrain βάσει της οποίας η British Steel επρόκειτο να περιορίσει τις πωλήσεις της στην Ισπανία. Συμφωνήθηκαν επίσης αυξήσεις των τιμών για το πρώτο τρίμηνο του 1991 (βλέπε σημεία 172 και 174).

3.4.5.2. British Steel — Ferdofin

- (277) Τουλάχιστον από τα τέλη του 1987, υπήρχε συμφωνία μεταξύ της British Steel και της Ferdofin σύμφωνα με την οποία η τελευταία ανέλαβε τη δέσμευση να μην πωλεί προϊόντα της στο Ηνωμένο Βασίλειο (βλέπε σημεία 175 και 176).

3.4.6. Συμπεράσματα

- (278) Όλες οι εν λόγω συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που αναφέρονται στα σημεία 273 έως 277 είχαν ως στόχο τον περιορισμό του ανταγωνισμού και, κατά συνέπεια, αντιβαίνουν στο άρθρο 65 παράγραφος 1.

4. ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΜΕΣΩ ΤΗΣ EUROFER

- (279) Όπως προαναφέρθηκε (σημεία 143 έως 146), η Eurofer οργάνωσε και διαχειριζόταν ένα χωριστό σύστημα παροχής πληροφοριών. Η Eurofer γνωστοποιούσε πληροφορίες για τις παράδοσεις των εταιρειών που ήταν, άμεσα ή έμμεσα, μέλη της.

- (280) Η Eurofer είναι ένωση επιχειρήσεων για τους σκοπούς του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Το συμπέρασμα αυτό δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι τα περισσότερα από τα μέλη της είναι τα ίδια ενώσεις επιχειρήσεων. Για να μπορέσει να εφαρμόσει σωστά και αποτελεσματικά τους κανόνες περί ανταγωνισμού της συνθήκης ΕΚΑΧ, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να εξετάσει την ουσιαστική οικονομική θέση παρά τη νομική μορφή σε μια δεδομένη υπόθεση. Πρέπει επίσης να τονισθεί ότι μια ένωση τα μέλη της οποίας (τόσο επιχειρήσεις όσο και ενώσεις επιχειρήσεων) υπόκεινται τα ίδια στις διατάξεις του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ, δεν εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της διάταξης αυτής.

- (281) Το άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ αναφέρεται σε αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων που πιθανόν να περιορίζουν τον ανταγωνισμό. Η ύπαρξη των αποφάσεων αυτών μπορεί να προκύψει από την πραγματική συμπεριφορά μιας ένωσης επιχειρήσεων, των οργάνων της ή των θυγατρικών της εταιρειών.

Σύμφωνα με το καταστατικό της Eurofer, η ανταλλαγή πληροφοριών αποτελεί ένα από τα καθήκοντα που η ένωση αυτή καλείται να διεκπεραιώσει (άρθρο 2 τέταρτο εδάφιο). Πρέπει να υποθεθεί ότι η Eurofer δεν ενεργούσε χωρίς τη ρητή ή σιωπηρή έγκριση των μελών της. Αυτό επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι τα ανταλλασσόμενα στοιχεία αφορούσαν τις εταιρείες που ήταν (άμεσα ή έμμεσα) μέλη της Eurofer.

- (282) Η ερμηνεία αυτή συμφωνεί με το γράμμα, το πνεύμα και το σκοπό του άρθρου 65 που απαγορεύει όλες τις συμφωνίες, τις αποφάσεις ή τις εναρμονισμένες πρακτικές που τείνουν να περιορίσουν τον ανταγωνισμό.

- (283) Η διάδοση των πληροφοριών μέσω της Eurofer έτεινε να έχει τις ίδιες επίζημιες συνέπειες στον ανταγωνισμό με τα προαναφερόμενα συστήματα παροχής πληροφοριών (βλέπε σημεία 263 έως 272). Η Eurofer παρείχε στις εταιρείες, που ήταν (άμεσα ή έμμεσα) μέλη της, πληροφορίες σχετικά με τις παρα-

δόσεις των ανταγωνιστών τους. Η διάδοση των πληροφοριών αυτών, που θεωρούνται συνήθως ως επαγγελματικό απόρρητο, έδιδε τη δυνατότητα σε κάθε εταιρεία να εξακριβώσει τον τρόπο συμπεριφοράς των ανταγωνιστών της στις διάφορες αγορές. Συνεπώς, η εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών είχε ως αποτέλεσμα την αντικατάσταση των συνήθων κινδύνων του ανταγωνισμού με πρακτική συνεργασία υπό συνθήκες ανταγωνισμού διαφορετικές από εκείνες που επικρατούν σε μια κανονική αγορά. Η συμπεριφορά αυτή αντίκειται στο άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

5. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ EUROFER/ SKANDINAVIA

5.1. Η φύση και η διάρθρωση του ομίλου

- (284) Το αργότερο από το 1986 και μετά, παραγωγοί, και διανομείς δοκών από την ΕΚΑΧ και τη Σκανδιναβία καθώς και ορισμένες ενώσεις τους συμμετείχαν σε μια σειρά συμφωνιών ή εναρμονισμένων πρακτικών που αποφασίστηκαν στο πλαίσιο ενός συστήματος τακτικών συνεδριάσεων και συνεχών επαφών.

- (285) Οι ακόλουθες εταιρείες παρακολουθούσαν τακτικά τις συνεδριάσεις αυτές ή/και συμμετείχαν στις συμφωνίες και τις εναρμονισμένες πρακτικές:

— Peine-Salzgitter,

— Thyssen,

— Saarstahl (από το 1988),

— TradeARBED,

— Steelinter,

— Unimétal,

— British Steel,

— Norsk Jernverk,

— Ovako (τουλάχιστον από την 1η Σεπτεμβρίου 1988),

— SSAB (μέχρι τις 31 Αυγούστου 1988),

— Smedjebacken/Fundia Steel AB.

Στις δραστηριότητες αυτές συμμετείχαν επίσης ορισμένες ενώσεις επιχειρήσεων και η Usinor Sacilor (που εκτελούσε χρέη γραμματείας). Φαίνεται ότι καμία από τις ενώσεις αυτές δεν είχε ουσιαστική και συγκεκριμένη συμβολή που να καθιστά αναγκαία τη λήψη απόφασης όχι μόνο εναντίον των μελών της (ή, στην περίπτωση της Usinor Sacilor, της θυγατρικής εταιρείας), αλλά και κατά των ιδίων.

- (286) Οι συνεδριάσεις αυτές είχαν ως θέμα την κατάσταση στις αγορές εμπορικού χάλυβα και δοκών της Σκαν-

διναβίας, δηλαδή στη Νορβηγία, τη Σουηδία, τη Φινλανδία και τη Δανία. Εν προκειμένω, εξετάζονται μόνο οι πτυχές που αφορούν την αγορά δοκών της Δανίας.

- (287) Το γενικό σχέδιο των μερών ήταν να συναντώνται και να καταλήγουν σε συμφωνία όσον αφορά τις τιμές που θα χρεώνονταν για τις εξαγωγές στη Δανία. Μετά από τακτικές επαφές, οι ρυθμίσεις αυτές τροποποιούνταν συνεχώς ή ενημερώνονταν για να ληφθούν υπόψη οι μεταβαλλόμενες συνθήκες και οι αντιδράσεις της αγοράς.
- (288) Η Επιτροπή θεωρεί ότι το όλο πλέγμα των σχεδίων και ρυθμίσεων που αποφασίζονταν στο πλαίσιο ενός συστήματος τακτικών και θεσμοθετημένων συναντήσεων μεταξύ των παραγωγών που αναφέρονται στο σημείο 285, αποτελεί μια ενιαία συνεχή «συμφωνία» κατά την έννοια του άρθρου 65 παράγραφος 1.

Μια «συμφωνία», για να αποτελεί περιορισμό κατά την έννοια του άρθρου 65 παράγραφος 1, πρέπει να έχει ως στόχο τη νομική δέσμευση των μερών. Συμφωνία υπάρχει εάν τα μέρη επιτύχουν κοινή συναίνεση για σχέδιο που περιορίζει ή ενδέχεται να περιορίσει την εμπορική τους ελευθερία, με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για τις αμοιβαίες ενέργειές τους ή την αποχή από δραστηριότητες στην αγορά. Δεν απαιτούνται συμβατικές κυρώσεις ή εκτελεστικές διαδικασίες. Ούτε είναι αναγκαίο να υπάρχει έγγραφη συμφωνία.

- (289) Στην παρούσα περίπτωση, οι εταιρείες, αποδεχόμενες ένα κοινό σχέδιο για το διακανονισμό των τιμών στην αγορά δοκών της Δανίας, συμμετείχαν σε μια γενική συμφωνία-πλαίσιο που εφαρμόστηκε με μια σειρά λεπτομερέστερων επιμέρους συμφωνιών που συνάπτονταν από καιρού εις καιρόν και οι οποίες θα συνοψισθούν παρακάτω.
- (290) Το συμπέρασμα ότι υπάρχει συνεχής συμφωνία δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι ορισμένες εταιρείες δεν συμμετείχαν σε όλες τις συνεδριάσεις. Εφόσον η σύμπραξη υπήρχε επί σειρά ετών, το γεγονός ότι ορισμένοι συμμετέχοντες δεν παρεβρέθησαν σε ορισμένες συνεδριάσεις δεν έχει πρακτική σημασία. Πάντως, οι απόντες ενημερώνονταν για τα όσα είχαν αποφασισθεί στις συνεδριάσεις.

5.2. Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές

- (291) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η λειτουργία της σύμπραξης συνιστά «συμφωνία» κατά την έννοια του άρθρου 65 παράγραφος 1.

Οι έννοιες των «συμφωνιών» και των «συντονισμένων πρακτικών» είναι διαφορετικές, αλλά μπορούν να προκύψουν περιπτώσεις κατά τις οποίες η αθέμιτη συνεργασία εμπεριέχει ορισμένα στοιχεία και των δύο μορφών απαγορευμένης συνεργασίας.

Όπως προαναφέρθηκε (βλέπε σημεία 219 και 220), η σημασία της έννοιας της εναρμονισμένης πρακτικής δεν προκύπτει τόσο πολύ από τη διάκριση μεταξύ αυτής της ίδιας και μιας «συμφωνίας», όσο από τη διάκριση μεταξύ μορφών αθέμιτης συνεργασίας που εμπίπτουν στα πλαίσια του άρθρου 65 παράγραφος 1 και της απλής παράλληλης συμπεριφοράς χωρίς στοιχείο συνεννόησης. Συνεπώς, στην παρούσα περίπτωση τίποτα δεν εξαρτάται από τη συγκεκριμένη μορφή που έλαβαν οι ρυθμίσεις αθέμιτης συνεργασίας.

5.3. Το αντικείμενο και το αποτέλεσμα της συμφωνίας

- (292) Στην παρούσα υπόθεση, ο βασικός στόχος που κρύβεται πίσω από τη θέσπιση του συστήματος τακτικών συνεδριάσεων και τη συνεχή αθέμιτη συνεργασία των κρατών μελών ήταν η επίτευξη συμφωνίας για τις τιμές που θα χρεώνονταν για τις παραδόσεις στη δανική αγορά.

Κατά την επιδίωξη του στόχου αυτού, τα μέρη αποσκοπούσαν στην οργάνωση της αγοράς με τρόπο ώστε η ελεύθερη λειτουργία των δυνάμεων ανταγωνισμού να αντικατασταθεί από μια θεσμοποιημένη και συστηματική αθέμιτη συνεργασία μεταξύ παραγωγών και διανομέων.

- (293) Για την εφαρμογή του άρθρου 65 παράγραφος 1, δεν είναι απόλυτα απαραίτητο να αποδειχθεί ότι επηρεάζεται δυσμενώς ο ανταγωνισμός, δεδομένου ότι το αντικείμενο της συμφωνίας αντίκειται σαφώς στους κανόνες ανταγωνισμού.

Σύμφωνα με την οικονομική ανάλυση του κ. Bishop, το αποτέλεσμα των εν λόγω πρακτικών ήταν περιορισμένο. Η Επιτροπή αποδέχεται ότι το αποτέλεσμα αυτό ήταν περιορισμένο κατά τα τέλη της υπό εξέταση περιόδου· το έτος 1990, ειδικότερα, έγιναν προσπάθειες αποτροπής της διολίσθησης των τιμών. Ωστόσο, υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι η σύμπραξη επηρέασε αισθητά τους όρους ανταγωνισμού:

Πρώτον, στους συμμετέχοντες συγκαταλέγονται όλοι οι σημαντικότεροι παραγωγοί δοκών από την ΕΚΑΧ που εξήγαν τα προϊόντα τους στη Δανία και όλοι οι σημαντικοί παραγωγοί δοκών από τη Νορβηγία, τη Σουηδία και τη Φινλανδία. Δεύτερον, πρέπει να σημειωθεί ότι στα πρακτικά των συνεδριάσεων καταγραφόταν τακτικά η άποψη των μερών ότι οι διάφορες αυξήσεις των τιμών είχαν επιτευχθεί.

5.4. Λεπτομέρειες για τη σύμπτυξη και τη λειτουργία της

- (294) Τα στοιχεία δείχνουν ότι οι τιμές-στόχοι των δοκών στην αγορά της Δανίας καθορίζονταν τακτικά στις συνεδριάσεις του ομίλου Eurofer/Skandinavia καθόλη τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου.

Οι συμμετέχοντες από χώρες της ΕΚΑΧ φαίνεται γενικά ότι έχουν διαδραματίσει ενεργότερο ρόλο στη συνεργασία αυτή (βλέπε σημείο 191). Αυτό επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι σε ορισμένες περιπτώσεις (βλέπε π.χ. στις συνεδριάσεις της 30ης Ιουλίου 1986 και 28ης Οκτωβρίου 1986), είχε συμφωνηθεί, για όλες ή ορισμένες κατηγορίες, να καθορισθούν οι τιμές από τους συμμετέχοντες της ΕΚΑΧ μετά τις σχετικές συνεδριάσεις. Αποδεχόμενα την προσέγγιση αυτή, όλα τα μέρη που συμμετείχαν στις συνεδριάσεις της Eurofer/Skandinavia συμφωνούσαν με τις τιμές που καθορίζονταν αργότερα.

- (295) Οι σκανδιναβικές εταιρείες διατύπωσαν το επιχειρήμα σύμφωνα με το οποίο οι τιμές στην ουσία καθορίζονταν ή υπαγορεύονταν από τις εταιρείες της Eurofer. Αν και είναι σαφές ότι οι εταιρείες της Eurofer ασκούσαν σημαντική επίδραση (βλέπε παραπάνω), το επιχειρήμα αυτό φαίνεται να υποτιμά το ρόλο των συμμετεχόντων από χώρες της Σκανδιναβίας. Τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι οι τιμές καθορίζονταν από κοινού τόσο από τις εταιρείες της Eurofer όσο και τους σκανδιναβούς παραγωγούς (βλέπε, για παράδειγμα, σημεία 198 και 206).

- (296) Τα πρακτικά των συνεδριάσεων των τελευταίων ετών της υπό εξέταση περιόδου φαίνεται να έχουν συνταχθεί πάρα πολύ προσεκτικά και χρησιμοποιούν όρους όπως «προβλέψεις» όταν πρόκειται για τιμές. Εντούτοις, είναι σαφέστατο ότι οι εν λόγω «προβλέψεις» ήταν στην ουσία και τιμές-στόχοι. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από τα λόγια του ίδιου του προέδρου των συνεδριάσεων αυτών (βλέπε σημείο 201).

Στην προφορική ακρόαση, οι εκπρόσωποι της SSAB και Ονακο επιβεβαίωσαν ότι οι τιμές που συμφωνούνταν στις συνεδριάσεις ήταν οι τιμές που εφαρμόζονταν από τους συμμετέχοντες.

Λ. ΑΝΕΦΑΡΜΟΣΤΟ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 65 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

- (297) Βάσει του άρθρου 65 παράγραφος 2, η Επιτροπή επιτρέπει συμφωνίες εξειδίκευσης ή συμφωνίες από κοινού αγοράς ή πωλήσεως ή συμφωνίες που είναι απόλυτα ανάλογες ως προς τη φύση τους και τα αποτελέσματά τους, εάν διαπιστώσει ορισμένες συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Στην παρούσα περίπτωση, οι σχετικές περιοριστικές πρακτικές δεν θα

μπορούσαν ποτέ να επιτραπούν επειδή δεν ανήκουν στα είδη συμφωνιών που μπορούν να εγκριθούν. Αντίθετα, είχαν ως στόχο την κατανομή των αγορών και τον καθορισμό ή τον προσδιορισμό των τιμών, δραστηριότητες που είναι όλες ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά άνθρακα και χάλυβα.

Δεν υπεβλήθη ποτέ καμία αίτηση έγκρισης για καμία από τις συμφωνίες ή ρυθμίσεις που εξετάζονται στην παρούσα απόφαση. Επίσης, κανένα από τα μέρη δεν προπάλησε να αιτιολογήσει τη συμπεριφορά του επικαλούμενο τη δυνατότητα έγκρισης βάσει του άρθρου 65 παράγραφος 2.

Μ. ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 65 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 5

1. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 65 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 5

- (298) Βάσει του άρθρου 65 παράγραφος 5, η Επιτροπή δύναται να επιβάλει πρόστιμα και χρηματικές ποινές στις επιχειρήσεις που συνάπτουν αυτοδικαίως άκυρη συμφωνία ή εφαρμόζουν ή επιχειρούν να εφαρμόσουν αυτοδικαίως άκυρη συμφωνία ή απόφαση, ή επιδίδονται σε πρακτική αντίθετη προς τις διατάξεις του άρθρου 65 παράγραφος 1.

- (299) Η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει πρόστιμα και χρηματικές ποινές μέχρι του διπλασίου του πραγματοποιηθέντος κύκλου εργασιών επί των προϊόντων τα οποία αποτελούν το αντικείμενο αντίθετης προς τις διατάξεις του άρθρου 65 παράγραφος 1 συμφωνίας, αποφάσεως ή πρακτικής· αν όμως το αντικείμενο της συμφωνίας, αποφάσεως ή πρακτικής είναι ο περιορισμός της παραγωγής, της τεχνικής ανάπτυξης ή των επενδύσεων, το ανώτατο αυτό όριο δύναται να αυξηθεί μέχρι 10 % του ετήσιου κύκλου εργασιών των εν λόγω επιχειρήσεων, εφόσον πρόκειται για πρόστιμο, και μέχρι 20 % του ημερησίου κύκλου εργασιών εφόσον πρόκειται για χρηματικές ποινές.

- (300) Στις συμφωνίες και τις συντονισμένες πρακτικές που περιγράφονται στην παρούσα απόφαση συμμετείχαν όλοι οι σημαντικότεροι παραγωγοί δοκών στην Κοινότητα. Στην καταγγελλόμενη συμπεριφορά περιλαμβάνεται ο καθορισμός των τιμών και η κατανομή των αγορών. Πρόκειται για σοβαρές παραβάσεις που δικαιολογούν την επιβολή προστίμων. Περιλαμβάνεται επίσης και η ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών.

2. Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΧΑΛΥΒΑ

- (301) Προς το παρόν, οι δραστηριότητες των παραγωγών χάλυβα δεν είναι γενικά επικερδείς. Ωστόσο, σύμφω-

να με τους ετήσιους λογαριασμούς τους, τέσσερις από τους σημαντικότερους παραγωγούς δοκών, ήτοι η British Steel, η Arbed, η Peine-Salzgitter και η Usinor Sacilor, πραγματοποίησαν σημαντικά κέρδη (1) από τις δραστηριότητές τους κατά τη διάρκεια της περιόδου 1988-1990.

3. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ

(302) Είναι συχνά δύσκολο να εντοπισθεί το οικονομικό αποτέλεσμα μιας παράβασης. Υπάρχουν πάντα ορισμένες αμφιβολίες όσον αφορά το βαθμό στον οποίο μια δεδομένη αύξηση της τιμής είναι το αποτέλεσμα της λειτουργίας των συνήθων δυνάμεων της αγοράς και το βαθμό στον οποίο αυτό οφείλεται σε συντονισμένες δράσεις επιχειρήσεων. Σε περίοδο πτώσης των τιμών, είναι ακόμη πιο δύσκολο να εξακριβωθούν τα αποτελέσματα των πρακτικών που αντιβαίνουν στους κανόνες ανταγωνισμού.

(303) Είναι δυνατό να σχηματισθεί μια ιδέα για το μέγεθος των συσσωρευμένων οφελών των συμμετεχόντων με την εξέταση του αποτελέσματος των αυξήσεων των τιμών κατά το πρώτο τρίμηνο του 1989, οι οποίες, κατά τις ενδείξεις, έγιναν αποδεκτές από τους πελάτες. Πραγματοποιήθηκαν αυξήσεις τιμών κατά 25 έως 40 γερμανικά μάρκα στη Γερμανία, 50 έως 100 γαλλικά φράγκα στη Γαλλία και 200 έως 800 βελγικά φράγκα στις χώρες Μπενελούξ.

Τα επιπρόσθετα έσοδα των παραγωγών από πωλήσεις στις αγορές αυτές ανήλθαν (βάσει της φαινομενικής κατανάλωσης στις εν λόγω αγορές) σε 7 τουλάχιστον εκατομμύρια Ecu (έχουν υπολογισθεί βάσει των χαμηλότερων αυξήσεων των τιμών). Κατά το δεύτερο τρίμηνο του έτους αυτού, περαιτέρω αυξήσεις των τιμών στη Γερμανία, η Γαλλία, τις χώρες Μπενελούξ και την Ιταλία είχαν ως αποτέλεσμα μια συμπληρωματική αύξηση των εσόδων κατά 6 εκατομμύρια Ecu. Η συνολική αύξηση των εσόδων ανήλθε σε 20 τουλάχιστον εκατομμύρια Ecu εντός ενός εξαμήνου (7 εκατομμύρια Ecu κατά το πρώτο τρίμηνο και σύνολο 13 (7+6) εκατομμύρια Ecu κατά το δεύτερο). Μολονότι δεν μπορεί να προσδιορισθεί με ακρίβεια η αναλογία των συνολικών κερδών που οφείλονται στον καθορισμό των τιμών και στις άλλες συντονισμένες πρακτικές, είναι σαφές ότι τα οικονομικά αποτελέσματα ήταν σημαντικά. Ένα μεγάλο μέρος των συσσωρευμένων κερδών των επιχειρήσεων που συμμετείχαν στον καθορισμό των τιμών οφείλεται στο γεγονός ότι καλύπτουν τα 2/3 της κοινοτικής κατανάλωσης.

(304) Όπως και να έχουν τα πράγματα, είναι σαφές ότι οι επιχειρήσεις είχαν πρόθεση να περιορίσουν τον ανταγωνισμό. Συνεπώς, δεν είναι αναγκαίο να γίνει προσπάθεια διαπίστωσης του ακριβούς αποτελέσματος των παραβάσεων.

4. ΕΠΙΒΑΡΥΝΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

(305) Στην ανακοίνωση Τύπου που εξέδωσε στις 2 Μαΐου 1988, η Επιτροπή κατά τη διάρκεια των ελέγχων στην Υπόθεση «Ανοξειδωτός Χάλυβας» που κατέληξε στην έκδοση της απόφασης 90/417/ΕΚΑΧ, αναφέρεται σαφώς ότι η Επιτροπή δεν θα ανεχόταν παράνομες ρυθμίσεις εκ μέρους της βιομηχανίας.

(306) Επιπλέον, σε ορισμένες από τις ενεχόμενες επιχειρήσεις — British Steel, Thyssen και Usinor Sacilor — είχαν επιβληθεί με την εν λόγω απόφαση πρόστιμα για τη συμμετοχή τους στη σύμπραξη πλατέων προϊόντων ανοξειδωτου χάλυβα. Η απόφαση δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Εφημερίδα* τον Αύγουστο του 1990, ενώ της δόθηκε μεγάλη δημοσιότητα τόσο στον ειδικευμένο όσο και στο γενικό τύπο. Επομένως, η στάση της Επιτροπής έναντι των παράνομων συμφωνιών και των συντονισμένων πρακτικών ήταν σαφής τουλάχιστον από το Μάιο του 1988 και μέχρι την εποχή των ελέγχων.

(307) Υπάρχουν στοιχεία ότι ορισμένες τουλάχιστον επιχειρήσεις και οι ενώσεις τους εγνώριζαν ότι η συμπεριφορά τους ήταν ή θα μπορούσε να είναι αντίθετη προς το άρθρο 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

Στα στοιχεία αυτά συγκαταλέγονται το εσωτερικό σημείωμα της Usinor Sacilor όπου εκτίθενται πιθανοί τρόποι αποφυγής των κανόνων ανταγωνισμού (βλέπε σημείο 105), η παρατήρηση που διατύπωσε ο επικεφαλής του τμήματος νομικών υποθέσεων της Eurofer σύμφωνα με την οποία οι κανόνες του ανταγωνισμού θα παραβιασθούν «εάν οι εταιρείες αποφάσιζαν από κοινού να τροποποιήσουν τους οικείου καταλόγους πρόσθετων στοιχείων σύμφωνα με το υπόδειγμα αυτό ή εάν συντόνιζαν τις τροποποιήσεις των πρόσθετων στοιχείων σύμφωνα με το εν λόγω υπόδειγμα» (βλέπε σημείο 140) και ένα εσωτερικό σημείωμα της Peine-Salzgitter (σημείο 59), όπου αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι «ένα σύστημα αμοιβαίας ανταλλαγής στατιστικών που εκτείνεται στην περαιτέρω διαβίβαση σε ανταγωνιστές εξατομικευμένων στοιχείων για τις επιχειρήσεις, είναι τουλάχιστον ενδεικτικό αποτελεσμάτων που περιορίζουν τον ανταγωνισμό.»

5. ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΚΡΙΣΗΣ

(308) Κατά τη διάρκεια μεγάλου μέρους της περιόδου την οποία αφορά η παρούσα απόφαση, η Επιτροπή έκανε χρήση των εξουσιών της βάσει του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ για να επιβάλει στις επιχειρήσεις χάλυβα ποσοτώσεις παραδόσεων ή παραγωγής. Το σύστημα αυτό άρχισε να λειτουργεί τον Οκτώβριο του 1980 και έληξε, όσον αφορά τις δοκούς, στις 30 Ιουνίου 1988. Η Επιτροπή είχε επίσης καθορίσει ελάχιστες τιμές για την περίοδο 1984 έως 1986, βάσει των διατάξεων του άρθρου 61 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Η Επιτροπή ήταν εκείνη που άρχισε να εφαρμόζει τα εν λόγω μέτρα καταπολέμησης της κρίσης.

(1) British Steel (1987/88-1989/90) 2 240 εκατομμύρια Ecu.
Arbed (1988-1990) 942 εκατομμύρια Ecu.
Usinor Sacilor (1988-1990) 2 056 εκατομμύρια Ecu.
Peine-Salzgitter (1987/88-1989/90) 181 εκατομμύρια Ecu.

(309) Ορισμένες επιχειρήσεις ισχυρίστηκαν ότι η εφαρμογή των εν λόγω μέτρων σε περίοδο έκδηλης κρίσης ανέστειλε, κατά κάποιον τρόπο, ή αλλοίωσε την εφαρμογή του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Το γεγονός ότι με τις ενέργειες της Κοινότητας ο ανταγωνισμός είχε περιορισθεί από ορισμένες απόψεις δεν επιτρέπει στις επιχειρήσεις να επιβάλουν επιπρόσθετους περιορισμούς ή να περιορίσουν τον ανταγωνισμό από άλλες απόψεις. Υπό παρόμοιες συνθήκες, οι επιχειρήσεις και οι ενώσεις τους δεν πρέπει να προβούν σε καμία ενέργεια για περαιτέρω περιορισμό του ανταγωνισμού. Σε κανένα χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια της κρίσεως η Επιτροπή δεν ανέφερε τίποτα που να υπονοεί ότι το άρθρο 65 ήταν ανεφάρμοστο. Εν πάση περιπτώσει, αυτό θα ήταν ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4. Το άρθρο 65 αποτελεί μέρος της συνθήκης ΕΚΑΧ και δεν μπορεί να παραγκωνισθεί ή να καταστεί ανεφάρμοστο.

(310) Τα άρθρα 58 και 61 δεν περιορίζουν την εφαρμογή του άρθρου 65, πέραν των μέτρων που προβλέπονται για τα καθεστώτα ποσοτώσεων και τιμών. Μόνο η ίδια η Επιτροπή έχει την εξουσία να επιβάλει ποσοτώσεις και να καθορίζει ελάχιστες τιμές, υπό μορφή προσωρινού και έκτακτου μέτρου. Η συνθήκη ΕΚΑΧ δεν παρέχει στις επιχειρήσεις κανένα περιθώριο καθορισμού τιμών ή κατανομής των αγορών.

(311) Ωστόσο, λόγω των πιθανών παρανοήσεων όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 65 κατά τη διάρκεια περιόδου έκδηλης κρίσης και τη λειτουργία του συστήματος ποσοτώσεων, η Επιτροπή αποφάσισε να μην επιβάλει στις εταιρείες πρόστιμα για τη συμπεριφορά τους μέχρι τις 30 Ιουνίου 1988, ημερομηνία λήξης του καθεστώτος ποσοτώσεων.

Από την ημερομηνία αυτή και μετά, οι επιχειρήσεις και οι ενώσεις τους δεν είναι δυνατό να είχαν αμφιβολίες όσον αφορά την ισχύ των κανόνων ανταγωνισμού της ΕΚΑΧ, και ιδίως του άρθρου 65.

6. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

(312) Τα περισσότερα από τα μέρη ισχυρίστηκαν ότι Επιτροπή ήταν ενήμερη για την ύπαρξη των εν λόγω περιοριστικών πρακτικών. Ο ισχυρισμός αυτός δεν

τεκμηριώνεται από κανένα συγκεκριμένο στοιχείο. Από την επισταμένη έρευνα που πραγματοποίησε η Επιτροπή δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να στηρίζει τους ισχυρισμούς των μερών.

Εντούτοις, λόγω της σημασίας του επιχειρήματος αυτού, συμφωνήθηκε να έχουν τα μέρη τη δυνατότητα υποβολής περαιτέρω στοιχείων. Κανένα από τα έγγραφα που κοινοποίησαν αργότερα τα μέρη δεν τεκμηριώνει τον ισχυρισμό τους. Τα περισσότερα από τα εν λόγω έγγραφα είχαν καταρτισθεί από τη Eurofer για να χρησιμοποιηθούν ως βάση των τακτικών διαβουλεύσεων μεταξύ της Επιτροπής και του τομέα. Περιέχουν μόνο γενικές πληροφορίες που δεν δείχνουν ότι οι εταιρείες επιδίωξαν σε περιοριστικές πρακτικές. Είναι αξιοσημείωτο ότι ορισμένα μέρη έφθασαν μέχρι το σημείο να προσπαθήσουν να επικαλεσθούν ένα ανεπίσημο (non-paper) έγγραφο της Επιτροπής που ανέφερε ρητά ότι το άρθρο 65 παράγραφος 1 δεν πρέπει να παραβιάζεται.

7. ΙΣΠΑΝΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ

(313) Οι διατάξεις του πρωτοκόλλου 10 της πράξης προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας δεν απαλλάσσουν τις ισπανικές εταιρείες από την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού. Εντούτοις, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η ελευθερία της Aristrain και της Ensidesa να πραγματοποιούν πωλήσεις σε άλλα κράτη μέλη περιορίζονταν σαφώς στα πλαίσια της πράξης προσχώρησης από τα ποσοτικά όρια εξαγωγών που είχαν επιβληθεί κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου. Για το λόγο αυτό, δεν θα επιβληθεί πρόστιμο ούτε στην Aristrain ούτε στην Ensidesa για την ανάμειξή τους στις παραβάσεις μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1988, ημερομηνία λήξης των μεταβατικών μέτρων.

8. ΠΡΟΣΤΙΜΑ

(314) Η Επιτροπή θεωρεί ότι θα πρέπει να επιβληθούν πρόστιμα για συμπεριφορά αντίθετη στους κανόνες ανταγωνισμού για την περίοδο μετά την 1η Ιουλίου 1988 (1η Ιανουαρίου 1989 για τις Aristrain και Ensidesa), επειδή οι παραβάσεις ήταν σοβαρές και μακράς διάρκειας. Η συμμετοχή των διάφορων επιχειρήσεων στις παραβάσεις για τις οποίες επιβάλλονται πρόστιμα συνοψίζεται στους παρακάτω πίνακες:

Καθορισμός των τιμών

Εταιρεία	Poutrelles Committee		Γερμανία	Ιταλία	Δανία
	Βασικές τιμές	Εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων			
TradeARBED	X	X	X	X	X
British Steel	X	X	—	X	X
Unimétal	X	X	—	X	X
Saarstahl	X	X	X	X	X
Ferdofin	X	X	—	X	—
Thyssen	X	X	X	X	X
Peine-Salzgitter	X	X	X	X	X
Ensidesa	X	X	—	—	—
Aristrain	X	X	—	—	—
Cockerill Sambre	X	X	—	—	X
Hoesch	—	—	X	—	—
Norsk Jernverk	—	—	—	—	X
Ovako	—	—	—	—	X

Κατανομή των αγορών

Εταιρεία/Ferdofin	Σύστημα Traverso	Γαλλία	Γερμανία	Ιταλία	British Steel / Aristrain / Ensidesa	British Steel / Ferdofin	Ferdofin / Eurofer
TradeARBED	X	X	X	X	—	—	—
British Steel	X	X	—	X	X	X	—
Unimétal	X	X	—	X	—	—	—
Saarstahl	X	X	X	X	—	—	—
Ferdofin	X	X	—	X	—	X	X
Thyssen	X	X	—	X	—	—	—
Peine-Salzgitter	X	X	X	X	—	—	—
Ensidesa	—	X	—	—	X	—	—
Aristrain	—	—	—	—	X	—	—
Cockerill Sambre	X	X	—	X	—	—	—

Ανταλλαγή πληροφοριών

Εταιρεία	Poutrelles Committee	Walzstahl-Vereinigung
TradeARBED	X	X
British Steel	X	—
Unimétal	X	—
Saarstahl	X	X
Ferdofin	X	—
Thyssen	X	X
Peine-Salzgitter	X	X
Ensidesa	X	—
Aristrain	X	—
Cockerill Sambre	X	—
Hoesch	X	X
Neue Maxhütte	X	X

(315) Στην απόφαση 90/417/ΕΚΑΧ, «πλατέα προϊόντα ανοξείδωτου χάλυβα», η Επιτροπή έκρινε ότι δεν θα ήταν σωστό να επιβληθούν τόσο επαχθή πρόστιμα όσο θα έπρεπε κανονικά, επειδή:

- στους περισσότερους άλλους τομείς της βιομηχανίας χάλυβα εφαρμόζονταν μέτρα για την καταπολέμηση της κρίσης, βάσει του άρθρου 58, τα οποία αφορούσαν τις ποσοτώσεις παραγωγής και παραδόσεων και τα καθεστώτα τιμών που διοργάνωνε η Επιτροπή,
- υπήρχε «πιθανότητα» παρερμηνείας όσον αφορά τα αποτελέσματα του άρθρου 65,
- οι εταιρείες είχαν επικοινωνήσει με υπαλλήλους της Επιτροπής σχετικά με τη συμφωνία.

Η παρούσα υπόθεση διαφέρει από την υπόθεση του ανοξείδωτου χάλυβα επειδή τα πρόστιμα επιβάλλονται μόνο για τις παραβάσεις εκείνες που έλαβαν χώρα μετά τις 30 Ιουνίου 1988. Μετά την ημερομηνία αυτή, δεν εφαρμόζονταν μέτρα έκδηλης κρίσης για της δοκούς ή για οποιοδήποτε άλλο προϊόν χάλυβα. Συνεπώς, οι εταιρείες δεν πρέπει να είχαν την παραμικρή αμφιβολία ότι εφαρμόζονταν πλήρως το άρθρο 65. Οι εταιρείες δεν κοινοποίησαν επίσημα καμία από τις συμφωνίες για τις εναρμονισμένες πρακτικές που αναφέρονται στην παρούσα απόφαση με στόχο την έγκρισή τους (σημείο 297), ούτε παρεσχέθη κανένα στοιχείο που να δείχνει ότι οι εταιρείες ή οι ενώσεις τους ενημέρωσαν ανεπίσημα υπαλλήλους της Επιτροπής για τις καταγγελλόμενες πρακτικές. Στην παρούσα υπόθεση δεν ευσταθεί κανένας από τους λόγους που υπαγόρευσαν την επιβολή μειωμένων προστίμων στην απόφαση 90/417/ΕΚΑΧ.

(316) Κατά την επιβολή του ύψους των προστίμων στις μεμονωμένες εταιρίες, η Επιτροπή έλαβε, μεταξύ άλλων, υπόψη τη σοβαρότητα των παραβάσεων και τη διάρκειά τους (βλέπε άρθρο 1). Η Επιτροπή δεν θεωρεί σκόπιμο να επιβάλει πρόστιμα μικρότερα των 100 Ecu.

(317) Αντίθετα προς τα όσα ισχυρίστηκαν ορισμένα μέρη στην υπόθεση αυτή, οι ενώσεις επιχειρήσεων είναι δυνατό να παραβιάσουν τους κανόνες της συνθήκης ΕΚΑΧ περί ανταγωνισμού (βλέπε άρθρο 48 πρώτο εδάφιο). Το άρθρο 65 παράγραφος 1 περιέχει απαγόρευση όσον αφορά τις αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων. Ενώ το άρθρο 65 παράγραφος 5 προβλέπει μόνο την επιβολή προστίμων σε επιχειρήσεις, η παράβαση που έχει διαπραχθεί από ένωση επιχειρήσεων εκθέτει τις επιχειρήσεις που ανήκουν σε αυτή στον κίνδυνο προστίμου. Εάν δεν συντρέχουν ειδικές περιστάσεις, οι επιχειρήσεις πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για τις δράσεις μιας ένωσης που τελεί υπό τον έλεγχό τους, ανάλογα με την επιρροή τους στην ένωση αυτή.

Στην παρούσα υπόθεση, η Eurofer διευκόλυνε τη διάπραξη παραβάσεων του άρθρου 65 ΕΚΑΧ από τα μέλη της, συνδράμοντας στην ανταλλαγή ορισμένων απαραίτητων απόρρητων πληροφοριών. Ωστόσο, επειδή στα μέλη αυτά έχουν ήδη επιβληθεί πρόστιμα για τις παραβάσεις, συμπεριλαμβανόμενης και της ανταλλαγής εμπιστευτικών πληροφοριών στα πλαίσια του καθορισμού των τιμών και της κατανομής της αγοράς, η Επιτροπή δεν θεωρεί αναγκαίο να τους επιβάλει οποιοδήποτε επιπρόσθετο πρόστιμο για τη συμπεριφορά των ενώσεών τους.

Ν. ΠΑΥΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ

(318) Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι υπάρχει παράβαση του άρθρου 65, μπορεί να απαιτήσει από τις σχετικές επιχειρήσεις να παύσουν την παράβαση.

Σχεδόν όλες οι επιχειρήσεις αρνήθηκαν ότι είχαν διαπραχθεί παράβαση του άρθρου 65. Δεν είναι γνωστό κατά πόσο έπαυσαν όντως όλες οι πρακτικές που αντιβαίνουν στους κανόνες ανταγωνισμού.

Επομένως, είναι αναγκαίο να περιληφθεί στην παρούσα απόφαση η επίσημη απαίτηση να παύσουν οι επιχειρήσεις που εξακολουθούν να επιδίδονται στην παραγωγή και τη διανομή δοκών όλες τις παραβάσεις και να μη συμμετέχουν στο μέλλον σε καμία ρύθμιση αθέμιτης συνεργασίας με παρόμοιο αντικείμενο ή αποτέλεσμα.

Ξ. ΠΑΡΑΛΗΠΤΕΣ

(319) Όταν περισσότερες από μία εταιρείες ενός ομίλου έχουν συνεργήσει στις προαναφερόμενες παραβάσεις, η απόφαση αυτή απευθύνεται στην εταιρεία παραγωγής επειδή οι εταιρείες παραγωγής είναι εκείνες που ωφελούνται περισσότερο από την κοινοποίηση πληροφοριών για τις τιμές και τις ποσότητες παραγωγής. Οι ειδικές περιπτώσεις της TradeARBED και της Aristrain απαιτούν διαφορετική προσέγγιση, όπως διευκρινίζεται παρακάτω.

(320) Συνεπώς, επιβάλλεται πρόστιμο στην Cockerill Sambre και όχι στην Steel Inter, τη θυγατρική της εταιρεία, για την εμπορία και τη διανομή των προϊόντων της. Εντούτοις, για το πρόστιμο αυτό λαμβάνεται υπόψη η συμπεριφορά της Steel Inter.

(321) Η Unimetal είναι θυγατρική εταιρεία της Usinor Sacilor που παράγει δοκούς. Στις ποινές που επιβάλλονται στη Unimetal λαμβάνεται υπόψη η συμπεριφορά της μητρικής της εταιρείας όσον αφορά την παροχή διοικητικής βοήθειας στην Roullelles Committee.

(322) Μόνο η TradeARBED συμμετείχε στις διάφορες ρυθμίσεις και συμφωνίες. Ωστόσο, η TradeARBED είναι μια εταιρεία πωλήσεων που εμπορεύεται, μεταξύ άλλων, δοκούς βάσει προμηθειών στη μητρική της εταιρεία Arbed SA. Η TradeARBED καρπούται μικρό ποσοστό της τιμής πώλησης για τις υπηρε-

σίες που παρέχει. Για λόγους ίσης μεταχείρισης, η παρούσα απόφαση απευθύνεται την Arbed SA, την εταιρεία παραγωγής δοκών του ομίλου Arbed, και ο κύκλος εργασιών από τα σχετικά προϊόντα είναι ο κύκλος εργασιών της Arbed και όχι της Trade-ARBED.

- (323) Στην περίπτωση των δύο εταιρειών της Aristrain που παράγουν και οι δύο δοκούς, η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη μία από αυτές, τη Siderurgica Aristrain, Madrid SL, πρώην José Maria Aristrain, Madrid SA. Στο πρόστιμο που επιβάλλεται, λαμβάνεται επίσης υπόψη η συμπεριφορά της José Maria Aristrain SA.
- (324) Στην περίπτωση της Onako, η απόφαση απευθύνεται στην Inexa Provil AB, η οποία, σύμφωνα με την επιστολή, της 16ης Νοεμβρίου 1993, του νομικού συμβούλου της Onako, είναι ο εμπορικός της διάδοχος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ακόλουθες επιχειρήσεις που παρατίθενται με την επωνυμία τους, συμμετείχαν, στο βαθμό που περιγράφεται στην παρούσα απόφαση, σε αντίθετες προς τους κανόνες ανταγωνισμού πρακτικές, οι οποίες εμπόδισαν, περιόρισαν και στρέβλωσαν τον κανονικό ανταγωνισμό στην κοινή αγορά. Όταν επιβάλλονται πρόστιμα, η διάρκεια της παράβασης αναφέρεται σε μήνες, εκτός από την περίπτωση της εναρμόνισης των έκτακτων στοιχείων, οπότε η συμμετοχή στην παράβαση υποδεικνύεται με το γράμμα «X».

TradeARBED

- α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Routrelles Committee και της Walzstahl-Vereinigung (30)
- β) Καθορισμός τιμών στην Routrelles Committee (30)
- γ) Καθορισμός τιμών στη γερμανική αγορά (3)
- δ) Καθορισμός τιμών στην ιταλική αγορά (6)
- ε) Καθορισμός τιμών στη δανική αγορά (30)
- στ) Κατανομή της αγοράς, «σύστημα Traverso» (3+3)
- ζ) Κατανομή της γαλλικής αγοράς (3)
- η) Κατανομή της γερμανικής αγοράς (6)
- θ) Κατανομή της ιταλικής αγοράς (3)
- ι) Εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων (X)
- κ) Καθορισμός των τιμών στη γαλλική αγορά

British Steel

- α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Routrelles Committee (25)
- β) Καθορισμός τιμών στην Routrelles Committee (27)
- γ) Καθορισμός τιμών στη ιταλική αγορά (3)
- δ) Καθορισμός τιμών στην δανική αγορά (30)
- ε) Κατανομή της αγοράς, «σύστημα Traverso» (3+3)
- στ) Κατανομή της γαλλικής αγοράς (3)
- ζ) Κατανομή της ιταλικής αγοράς (3)
- η) Τριμερείς περιορισμοί, British Steel, Ensidesa και Aristrain — κατανομή της αγοράς (8)
- θ) Διμερείς περιορισμοί, British Steel, και Ferdo-fin — κατανομή της αγοράς (30)
- ι) Εναρμόνιση των έκτακτων στοιχείων (X)

Unimétal

- α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Routrelles Committee (30)
- β) Καθορισμός τιμών στην Routrelles Committee (30)
- γ) Καθορισμός τιμών στην ιταλική αγορά (6)
- δ) Καθορισμός τιμών στη δανική αγορά (16)
- ε) Κατανομή της αγοράς, «σύστημα Traverso» (3+3)
- στ) Κατανομή της γαλλικής αγοράς (3)
- ζ) Κατανομή της ιταλικής αγοράς (3)
- η) Εναρμόνιση των έκτακτων στοιχείων (X)
- θ) Καθορισμός τιμών στη γαλλική αγορά

Saarstahl

- α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Routrelles Committee και της Walzstahl-Vereinigung (30)
- β) Καθορισμός τιμών στην Routrelles Committee (30)
- γ) Καθορισμός τιμών στη γερμανική αγορά (3)
- δ) Καθορισμός τιμών στην ιταλική αγορά (3)
- ε) Καθορισμός τιμών στη δανική αγορά (30)

στ) Κατανομή της αγοράς, «σύστημα Traverso»	(3+3)	γ) Καθορισμός τιμών στη γερμανική αγορά	(3)
ζ) Κατανομή της γαλλικής αγοράς	(3)	δ) Καθορισμός τιμών στην ιταλική αγορά	(9)
η) Κατανομή της γερμανικής αγοράς	(6)	ε) Καθορισμός τιμών στη δανική αγορά	(30)
θ) Κατανομή της ιταλικής αγοράς	(3)	στ) Κατανομή της αγοράς, «σύστημα Traverso»	(3+3)
ι) Εναρμόνιση των έκτακτων στοιχείων	(X)	ζ) Κατανομή της γαλλικής αγοράς	(3)
Ferdofin		η) Κατανομή της γερμανικής αγοράς	(6)
α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Roulrelles Committee	(30)	θ) Κατανομή της ιταλικής αγοράς	(3)
β) Καθορισμός τιμών στην Roulrelles Committee	(30)	ι) Εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων	(X)
γ) Καθορισμός τιμών στην ιταλική αγορά	(9)	Ensidesa	
δ) Κατανομή της αγοράς, «σύστημα Traverso»	(3+3)	α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Roulrelles Committee	(24)
ε) Κατανομή της γαλλικής αγοράς	(3)	β) Καθορισμός τιμών στην Roulrelles Committee	(24)
στ) Κατανομή της ιταλικής αγοράς	(3)	γ) Κατανομή της γαλλικής αγοράς	(3)
ζ) Διμερείς περιορισμοί, British Steel, και Ferdofin — κατανομή της αγοράς	(30)	δ) Τριμερείς περιορισμοί, British Steel, Ensidesa και Aristrain — κατανομή της αγοράς	(8)
η) Ferdofin/Eurofer — κατανομή της αγοράς	(3)	ε) Εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων	(X)
θ) Εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων	(X)	Aristrain	
Thyssen		α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Roulrelles Committee	(24)
α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Roulrelles Committee και της Walzstahl-Vereinigung	(30)	β) Καθορισμός τιμών στην Roulrelles Committee	(24)
β) Καθορισμός τιμών στην Roulrelles Committee	(30)	γ) Τριμερείς περιορισμοί, British Steel, Ensidesa και Aristrain — κατανομή της αγοράς	(8)
γ) Καθορισμός τιμών στη γερμανική αγορά	(3)	δ) Εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων	(X)
δ) Καθορισμός τιμών στην ιταλική αγορά	(3)	Cockerill Sambre	
ε) Καθορισμός τιμών στη δανική αγορά	(30)	α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Roulrelles Committee	(18)
στ) Κατανομή της αγοράς, «σύστημα Traverso»	(3+3)	β) Καθορισμός τιμών στην Roulrelles Committee	(18)
ζ) Κατανομή της γαλλικής αγοράς	(3)	γ) Καθορισμός τιμών στη δανική αγορά	(12)
η) Κατανομή της ιταλικής αγοράς	(3)	δ) Κατανομή της αγοράς, «σύστημα Traverso»	(3)
θ) Εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων	(X)	ε) Κατανομή της γαλλικής αγοράς	(3)
Peine-Salzgitter		στ) Κατανομή της ιταλικής αγοράς	(3)
α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Roulrelles Committee και της Walzstahl-Vereinigung	(30)	ζ) Εναρμόνιση των πρόσθετων στοιχείων	(X)
β) Καθορισμός τιμών στην Roulrelles Committee	(30)	η) Καθορισμός των τιμών της γαλλικής αγοράς	
		θ) Καθορισμός των τιμών της ιταλικής αγοράς	

Hoesch		Arbed SA	11 200 000 Ecu
Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Roulrelles Committee και της Walzstahl-Vereinigung (συστήματα ελέγχου) (27)		British Steel plc	32 000 000 Ecu
β) Καθορισμός τιμών της γερμανικής αγοράς (3)		Unimétal SA	12 300 000 Ecu
Neue Maxhütte		Saarstahl AG	4 600 000 Ecu
α) Ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών μέσω της Roulrelles Committee και της Walzstahl-Vereinigung (συστήματα ελέγχου) (27)		Ferdofin SpA	9 500 000 Ecu
Stefana		Thyssen Stahl AG	6 500 000 Ecu
α) Καθορισμός τιμών της ιταλικής αγοράς		Preussag AG	9 500 000 Ecu
Norsk Jernverk		Empresa Nacional Siderurgica SA	4 000 000 Ecu
α) Καθορισμός τιμών της δανικής αγοράς (30)		Siderurgica Aristrain Madrid SL	10 600 000 Ecu
Ovako		SA Cockerill Sambre	4 000 000 Ecu
α) Καθορισμός τιμών της δανικής αγοράς (28)		Krupp-Hoesch Stahl AG	13 000 Ecu
SSAB		NMH Stahlwerke GmbH	150 000 Ecu
α) Καθορισμός τιμών της δανικής αγοράς		Norsk Jernverk AS	750 Ecu
Smedjebacken/Fundia Steel AB		Inexa Profil AB	600 Ecu.
α) Καθορισμός τιμών της δανικής αγοράς			

Άρθρο 5

Τα πρόστιμα που επιβάλλονται βάσει του άρθρου 4 πρέπει να καταβληθούν στους ακόλουθους τραπεζικούς λογαριασμούς εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης:

Άρθρο 2

Η Eurofer παρέβη το άρθρο 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ επειδή διευκόλυνε τα μέλη της στην ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών σε σχέση με τις παραβάσεις που διέπραξαν τα μέλη της και οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 3

Οι επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 2 παύουν στο εξής τις παραβάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 2, εάν δεν το έχουν ήδη πράξει. Προς το σκοπό αυτό οι επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων δεν επαναλαμβάνουν ή δεν συνεχίζουν οποιεσδήποτε από τις ενέργειες ή τη συμπεριφορά που αναφέρεται στο άρθρο 1, ή, ανάλογα με την περίπτωση, στο άρθρο 2 και δεν λαμβάνουν μέτρα με ισοδύναμο αποτέλεσμα.

Άρθρο 4

Για τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 και οι οποίες διαπράχθηκαν μετά τις 30 Ιουνίου 1988 (31 Δεκεμβρίου 1988 στην περίπτωση των Aristrain και Ensidesa) επιβάλλονται τα ακόλουθα πρόστιμα:

Διεύθυνση	Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού	
	Εθνικό νόμισμα	Ecu
Γερμανία		
Dresdner Bank AG (BLZ 300 800 00) Düsseldorf	2 114 628	2 114 628 00
Βέλγιο		
Générale de Banque SA B-1000 Bruxelles	210-0000107-62	210-0000107-62
Ισπανία		
Banco Espanol de Crédito Dirección Central de Extranjero Calle Mesena nº 80 Torre de Operaciones 4º planta 28033 Madrid	137.003-270	394.002-278
Γαλλία		
Société générale Agence Centrale F-75794 Paris Cedex 16	30003-03010- 00067030000/22	30003-03010 00077001001/73

Διεύθυνση	Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού	
	Εθνικό νόμισμα	Ecu
Ιταλία Banca Commerciale Italiana I-20121 Milano	961794/02/09	961794/49/56
Λουξεμβούργο Banque et Caisse d'Épargne de l'Etat Luxembourg	1002/9911-5	0050/6016-0
Ηνωμένο Βασίλειο Lloyds Bank UK-London SE1 2HA Barclays Bank Int. Ltd UK-London SW1X 7LW	50350974 sort-code 20-47-35	59010501 sort-code 30-96-34

Μετά τη λήξη της προθεσμίας αυτής και από την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα τον οποίο εκδόθηκε η παρούσα απόφαση, καταβάλλονται αυτόματα τόκοι με επιτόκιο του το ευρωπαϊκό ταμείο νομισματικής συνεργασίας εφαρμόζει στις συναλλαγές του σε Ecu προσαυξημένο κατά 3,5 %, δηλαδή 9,75 %.

Τα πρόστιμα άνω των 20 000 Ecu μπορούν ωστόσο, να καταβάλλονται σε πέντε ισόποσες ετήσιες δόσεις:

- η πρώτη δόση καταβάλλεται εντός τριών μηνών από της κοινοποίησης της παρούσας απόφασης,
- η δεύτερη, τρίτη, τέταρτη και πέμπτη δόση καταβάλλεται αντίστοιχα μετά από ένα, δύο, τρία ή τέσσερα χρόνια από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης.

Κάθε δόση προσαυξάνεται με τόκο του υπολογίζεται επί του συνολικού εναπομείναντος οφειλόμενου ποσού με επιτόκιο που το ευρωπαϊκό ταμείο νομισματικής συνεργασίας εφαρμόζει στις συναλλαγές του σε Ecu το μήνα που προηγείται της ημερομηνίας κατά την οποία καθίσταται ληξιπρόθεσμη κάθε ετήσια πληρωμή.

Η διευκόλυνση αυτή χορηγείται από τον όρο ότι μέχρι την ημερομηνία που προβλέπεται στη πρώτη περίπτωση, έχει προσκομισθεί τραπεζική εγγύηση, αποδεκτή από την Επιτροπή που καλύπτει το υπόλοιπο του κεφαλαίου και τους τόκους.

Σε περίπτωση υπερημερίας το επιτόκιο προσαυξάνεται κατά 3,5 %.

Οι επιχειρήσεις ενημερώνουν την Επιτροπή, εντός της προαναφερθείσας τριμήνης προθεσμίας, για τον επιλεγέντα τρόπο πληρωμής.

Εάν η πληρωμή γίνει στο εθνικό νόμισμα του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει η τράπεζα που έχει υποδειχθεί για την πληρωμή, η τιμή συναλλάγματος που θα χρησιμοποιηθεί θα είναι η επίσημη τιμή συναλλάγματος που δημοσιεύει η Επιτροπή και η οποία ισχύει την ημέρα πριν από τη διενέργεια της πληρωμής.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις:

- Arbed Sa
19, avenue de la Liberté
L-2930 Luxembourg
- British Steel plc
9, Albert Embankment
UK-London SE1 7SN
- Unimétal
29, Le Parvis
F-92072 Paris La Défense 4
- Saarstahl AG
Bismarckstraße, 57—59
D-66333 Völklingen
- Ferdofin SpA
Via Pastrengo, 29
I-10138 Torino
- Krupp-Hoesch Stahl AG
Postfach 10 50 42
D-44120 Dortmund
- NMH Stahlwerke GmbH
Postfach 13 44
D-92231 Salzbach-Rosenburg
- Fundia Norsk Jernverk AS
Svenskveien 20
N-8601 MO
- Inexa Profil AB
Box 954
S-95129 Lulea
- SSAB Svenskt Stal
Birger Jarlgatan 58
Box 16344
S-10326 Stockholm
- Acciaierie e Ferriere Stefana F.lli fu Girolamo SpA
Via Bologna 19
I-25075 Nave (Brescia)
- Thyssen Stahl AG
Kaiser-Wilhelm-Straße 100
D-47166 Duisburg
- Preussag Stahl AG
Eisenhüttestraße 99
Postfach 41 11 80
D-3320 Salzgitter 41
- Empresas Nacional Siderurgica SA
Velazquez 134
E-28006
- Siderurgica Astrain Madrid, SL
Ctra. de Toledo km 9
E-28021 Villaverde

— Cockerill Sambre SA
187 Chssée de la Hulpe
B-1170 Bruxelles

Η παρούσα απόφαση αποτελεί εκτελεστό τίτλο σύμφωνα με το άρθρο 92 της συνθήκης.

— Fundia Steel AB
S-77780 Smedjebacken

Βρυξέλλες, 16 Φεβρουαρίου 1994.

— Eurofer asbl
rue du Noyer, 211
B-1040 Bruxelles

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

1. **Έλεγχος αριθ. 20:** Παραγγελίες για παράδοση το πρώτο τρίμηνο του 1989, από την 1η Απριλίου 1989.
Τέλεφαξ από τη Usinor Sacilor στις 12 Απριλίου 1989.
2. **Έλεγχος αριθ. 14:** Παραγγελίες για παράδοση το δεύτερο τρίμηνο του 1989, από τις 3 Ιουλίου 1989.
Τέλεφαξ της Usinor Sacilor στην Peine-Salzgitter.
3. **Έλεγχος αριθ. 1:** Παραγγελίες για παράδοση το τρίτο τρίμηνο του 1989, από τις 3 Ιουνίου 1989.
Το αντίγραφο του πίνακα αυτού που ενετόπισε η Επιτροπή, απεστάλη με τέλεφαξ από τη Usinor Sacilor στην Peine-Salzgitter, στις 13 Ιουνίου 1989.
4. **Έλεγχος αριθ. 13:** Παραγγελίες για παράδοση το τρίτο τρίμηνο του 1989, από τις 26 Αυγούστου 1989.
Αντίγραφο του πίνακα αυτού βρέθηκε στην Thyssen.
5. **Έλεγχος αριθ. 8:** Παραγγελίες για παράδοση το πρώτο τρίμηνο του 1990, από τις 26 Ιανουαρίου 1990 (με ημερομηνία 5 Φεβρουαρίου 1990).
Το αντίγραφο που έχει στα χέρια της η Επιτροπή απεστάλη με τέλεφαξ από τη Usinor Sacilor στην Peine-Salzgitter, στις 6 Φεβρουαρίου 1990.
6. **Έλεγχος αριθ. 9:** Παραγγελίες για παράδοση το πρώτο τρίμηνο του 1990, από τις 2 Φεβρουαρίου 1990 (με ημερομηνία 19 Φεβρουαρίου 1990).
Η Επιτροπή βρήκε αντίγραφο του πίνακα αυτού, που είχε αποσταλεί με τέλεφαξ από τη Usinor Sacilor στην British Steel στις 20 Φεβρουαρίου 1990.
7. **Έλεγχος αριθ. 17:** Παραγγελίες για παράδοση το πρώτο τρίμηνο του 1990, από τις 30 Μαρτίου 1990 (με ημερομηνία 13 Απριλίου 1990).
Αντίγραφο του πίνακα αυτού βρέθηκε στην British Steel.
8. **Έλεγχος αριθ. 18:** Παραγγελίες για παράδοση το δεύτερο τρίμηνο του 1990, από τις 29 Ιουνίου 1990 (με ημερομηνία 9 Ιουλίου 1990).
Αντίγραφο του εγγράφου αυτού απεστάλη με τέλεφαξ από την Usinor Sacilor στην Walzstahl-Vereinigung στις 9 Ιουλίου 1990.
9. **Έλεγχος αριθ. 4:** Παραγγελίες για παράδοση το τρίτο τρίμηνο του 1990, από τις 29 Ιουνίου 1990 (με ημερομηνία 9 Ιουλίου 1990).
Αντίγραφο του πίνακα αυτού απεστάλη με τέλεφαξ από την Usinor Sacilor στην Walzstahl-Vereinigung στις 9 Ιουλίου 1990.
10. **Έλεγχος αριθ. «18γ»:** Παραγγελίες για παράδοση το δεύτερο τρίμηνο του 1990, από τις 13 Ιουλίου 1990 (με ημερομηνία 19 Ιουλίου 1990).
Τα αντίγραφα του πίνακα αυτού που εντοπίστηκαν από την Επιτροπή, απεστάλησαν με τέλεφαξ από την Usinor Sacilor στην Peine-Salzgitter και την British Steel αντίστοιχα στις 20 Ιουλίου 1990.
11. **Έλεγχος αριθ. 6:** Παραγγελίες για παράδοση το τρίτο τρίμηνο του 1990, από τις 13 Ιουλίου 1990 (με ημερομηνία 19 Ιουλίου 1990).
Αντίγραφο του πίνακα αυτού εντοπίστηκε στην British Steel.
12. Τέλεφαξ από την Peine-Salzgitter στην Usinor Sacilor της 16ης Ιανουαρίου που περιέχει στοιχεία για τις παραδόσεις της Peine-Salzgitter κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1988.

13. Σημείωμα της γραμματείας της 1ης Μαρτίου 1990, καθώς και συγκριτικοί πίνακες παραγγελιών και παραδόσεων για κάθε τρίμηνο του 1989.

Ένα αντίγραφο του σημειώματος αυτού και οι συνημμένοι πίνακες (εκτός από τον πίνακα όπου αναφέρονται τα στοιχεία για την ισπανική αγορά) εντοπίστηκαν στην Peine-Salzgitter που απέστειλε τα έγγραφα αυτά στις 16 Μαρτίου 1990.
14. Τέλεφαξ της γραμματείας της 2ας Ιουνίου 1989 (με στοιχεία για τις παραδόσεις κατά το πρώτο τρίμηνο του 1989).
15. Πίνακας της 27ης Ιουλίου 1989 με στοιχεία για τις παραδόσεις κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1989. Ο πίνακας περιλαμβάνει επίσης τις ληφθείσες παραγγελίες για παράδοση κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1989 ανά εταιρεία, και (για κάθε εταιρεία και κάθε αγορά) ένα ποσοστό των παραδόσεων που έχει υπολογιστεί βάσει των παραγγελιών. Αντίγραφο του πίνακα αυτού βρέθηκε στη Valor.
16. Τέλεφαξ της γραμματείας της 7ης Δεκεμβρίου 1989 που εντοπίστηκε στην Peine-Salzgitter, με πίνακα της 5ης Δεκεμβρίου 1989 όπου παρατίθενται οι συνολικές προμήθειες της «ιταλικής βιομηχανίας σιδήρου» κατά το τρίτο τρίμηνο του 1989. Τα στοιχεία δείχνουν τις παραδόσεις σε καθένα από τα 12 κράτη μέλη της ΕΚΑΧ για τον Ιούλιο, τον Αύγουστο και το Σεπτέμβριο 1989, αντίστοιχα.
17. Τέλεφαξ που απεστάλη από την Walzstahl-Vereinigung στην γραμματεία της Roulrelles Committee σχετικά με τον έλεγχο των παραδόσεων κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989. Το έγγραφο αυτό δεν φέρει ημερομηνία, αλλά είναι σαφές ότι πρέπει να είχε αποσταλεί κατά τον Ιανουάριο ή τις αρχές Φεβρουαρίου 1990. Περιέχει τροποποιημένα στοιχεία για τις παραδόσεις της Saarstahl, της Thyssen, της Peine-Salzgitter της Hoesch και της Neue Maxhütte κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989.
18. Εσωτερικό σημείωμα που κατήρτισε ο κ. Meyer (Peine Salzgitter) στις 12 Φεβρουαρίου 1990 σχετικά με τις παραδόσεις κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989.
19. Πρακτικά της συνεδρίασης της Roulrelles Committee στο Μιλάνο, στις 16 Μαΐου 1990 (όπου αναφέρεται ότι κατά τη συνεδρίαση αυτή διανεμήθηκαν ένα πίνακας στον οποίο συγκρίνονται οι παραγγελίες για παράδοση κατά το πρώτο τρίμηνο του 1990 με τις πραγματικές παραδόσεις κατά την περίοδο αυτή, και ένας άλλος πίνακας στον οποίο συγκρίνονται οι παραδόσεις κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1989 με τις παραδόσεις το πρώτο τρίμηνο του 1990).
20. **Έλεγχος αριθ. 7:** Παραγγελίες για παράδοση το τρίτο τρίμηνο του 1990, από τις 20 Ιουλίου 1990.

Το αντίγραφο που έχει στα χέρια της η Επιτροπή, απεστάλη με τέλεφαξ από την Usinor Sacilor στην British Steel, στις 3 Αυγούστου 1990.
21. Διάφορα έγγραφα σχετικά με τον έλεγχο των παραδόσεων κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1990 καταρτίστηκαν από τη γραμματεία της Roulrelles Committee και έφεραν την ημερομηνία 7 Σεπτεμβρίου 1990 (εντοπίστηκαν στην PS).
22. **Έλεγχος αριθ. 15:** Παραγγελίες για παράδοση το τρίτο τρίμηνο του 1990, από τις 14 Σεπτεμβρίου 1990 (με ημερομηνία 25 Σεπτεμβρίου 1990).

Το αντίγραφο που έχει στα χέρια της η Επιτροπή απεστάλη με τέλεφαξ από την Usinor Sacilor στην Walzstahl-Vereinigung, στις 27 Σεπτεμβρίου 1990.
23. **Έλεγχος αριθ. 1:** Παραγγελίες για παράδοση το τέταρτο τρίμηνο του 1990, (ο ίδιος ο πίνακας αναφέρεται λανθασμένα στο τρίτο τρίμηνο), από τις 7 Σεπτεμβρίου 1990 (με ημερομηνία 25 Σεπτεμβρίου 1990).
24. Τέλεφαξ από την Walzstahl-Vereinigung στην κ. S (Usinor Sacilor) όπου αναφέρονται οι παραδόσεις των γερμανών παραγωγών κατά το τρίτο τρίμηνο του 1990 (με ημερομηνία 15 Νοεμβρίου 1990).
25. Ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης της Roulrelles Committee στις 4 Δεκεμβρίου 1990 (απεστάλη με τέλεφαξ από την Usinor Sacilor στην British Steel, στις 20 Νοεμβρίου 1990).
26. Πίνακας της 3ης Δεκεμβρίου 1990 όπου εμφανίζονται οι παραδόσεις των Arbed, Ensidesa, των γερμανών παραγωγών, των Unimetal, Aristrain και των ιταλών παραγωγών.

27. Έλεγχος αριθ. 10: Παραγγελίες για παράδοση το τέταρτο τρίμηνο του 1990, από τις 16 Νοεμβρίου 1990.

Το έγγραφο αυτό, της 23ης Νοεμβρίου 1990, απεστάλη με τέλεφαξ από την Usinor Sacilor στην Walzstahl-Vereinigung.

28. Τέλεφαξ εστάλησαν από την Walzstahl-Vereinigung στις Usinor Sacilor, Thyssen, Saarstahl, Peine-Salzgitter, Neue Maxhütte και Hoesch. Καθένα από τα έγγραφα αυτά περιέχει πίνακα όπου αναφέρονται οι ληφθείσες παραγγελίες από τις Thyssen, Peine-Salzgitter, Hoesch, Saarstahl και Neue Maxhütte. Το πρώτο από τα τέλεφαξ αυτά που φέρει ημερομηνία 11 Δεκεμβρίου 1990, παραθέτει τις παραγγελίες για παράδοση κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1990, από τις 8 Δεκεμβρίου 1990. Το δεύτερο έγγραφο φέρει επίσης την ημερομηνία 11 Δεκεμβρίου 1990 και παραθέτει τις παραγγελίες για παράδοση κατά το πρώτο τρίμηνο του 1990, από τις 8 Δεκεμβρίου 1990. Ο τελευταίος πίνακας, με ημερομηνία 11 Ιανουαρίου 1991, περιλαμβάνει τις παραγγελίες για παράδοση κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1990, από τις 5 Ιανουαρίου 1991.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

1. Εκτύπωση ηλεκτρονικού υπολογιστή με επιγραφή «Eurofer» και τίτλο «Άρθρο 58 — Πεπραγμένα 2/89)». Στην άνω αριστερή πλευρά του πίνακα και κάτω από τη λέξη «Eurofer», αναφέρεται η ένδειξη «Βρυξέλλες 05/09/89 (16:08)». Η Peine-Salzgitter έλαβε την πληροφορία αυτή με αυτόματη μεταβίβαση δεδομένων. Είναι πάντως σαφές ότι η Peine-Salzgitter είχε λάβει την πληροφορία αυτή στις ή πριν από τις 13 Σεπτεμβρίου 1989. Αυτό αποδεικνύεται από πίνακα της 13ης Σεπτεμβρίου 1989 που κατήρτισε η Peine-Salzgitter και στον οποίο αναφέρεται το σύνολο των παραδόσεων στις χώρες ΕΚΑΧ κατά το πρώτο και το δεύτερο τρίμηνο του 1989 όλων των εταιρειών για τις οποίες περιέχονται στοιχεία στον πίνακα της Eurofer.
2. Στην Peine-Salzgitter εντοπίστηκε πίνακας της Eurofer, με ημερομηνία 12 Ιουνίου 1989, όπου εμφανίζονται οι παραδόσεις κατά το πρώτο τρίμηνο του 1989 («Άρθρο 58 — Πεπραγμένα»). Οι εταιρείες και οι αγορές που καλύπτονται από τον πίνακα αυτό είναι ίδιες με εκείνες που αναφέρονται στον παραπάνω πίνακα.
3. Εσωτερικό σημείωμα της Peine-Salzgitter της 4ης Δεκεμβρίου 1989 όπου αναφέρονται οι παραδόσεις ορισμένων εταιρειών.
4. Πίνακες της 16ης Μαρτίου 1990 (που βρέθηκαν στην British Steel), όπου εμφανίζονται οι «παραδόσεις δοκών της Eurofer» (σε τόνους ανά τρίμηνο) στη Γερμανία, το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γαλλία, την Ισπανία, την Ιταλία, τις χώρες της Μπενελούξ και τις χώρες της ΕΚΑΧ ως σύνολο, καθώς επίσης και το ποσό των παραδόσεων των Eurofer εντός της Κοινότητας και οι εξαγωγές σε τρίτες χώρες. Παρέχονται στοιχεία για το 1986, 1987, το πρώτο και το δεύτερο εξάμηνο του 1988 και κάθε τρίμηνο του 1989.
5. Πίνακας της 14ης Μαρτίου 1990 που συνέταξε η Usinor Sacilor και ο οποίος περιλαμβάνει το σύνολο των παραδόσεων στις χώρες ΕΚΑΧ (σε 1 000 τόνους ανά τρίμηνο) για το 1986, 1987, 1988, 1989, το πρώτο και δεύτερο εξάμηνο του 1988 και το πρώτο και δεύτερο εξάμηνο του 1989.
6. Δύο έγγραφα της Eurofer, με ημερομηνία 11 Μαΐου 1990 (που βρέθηκαν στη Valor). Τα έγγραφα αυτά δείχνουν τις παραδόσεις («Άρθρο 58 — Πεπραγμένα») τον Ιανουάριο και το Φεβρουάριο του 1990 αντίστοιχα.
7. Επιστολή της Eurofer της 30ής Ιουλίου 1990.
8. Πίνακες (που βρέθηκαν στη Usinor Sacilor), όπου εμφανίζεται ο μέσος μηνιαίος όρος των παραδόσεων των εταιρειών της Eurofer το 1986, το 1987, το 1988 και 1989, σε κάθε τρίμηνο του 1989 και το πρώτο και δεύτερο τρίμηνο του 1990. Οι πίνακες αυτοί είναι χρονολόγητοι, αλλά φαίνεται ότι καταρτίστηκαν λίγο πριν από το θέρος ή τις αρχές του φθινοπώρου του 1990.
9. Έγγραφο με τίτλο «Παραδόσεις και παραγωγή» και ημερομηνία 5 Δεκεμβρίου 1990 (που βρέθηκε στην Walzstahl-Vereinigung), όπου εμφανίζονται οι παραδόσεις των εταιρειών της Eurofer σε κάθε κράτος μέλος της ΕΚΑΧ (εκτός από το Βέλγιο και το Λουξεμβούργο για τα οποία παρέχονται κοινά στοιχεία) κατά το τρίτο τρίμηνο του 1990.